EL BUTLLETÍ de Llagostera

Núm.12 / 2ª Etapa / Desembre'98 / 500 ptes.

NO A LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ

Sun rays

Anabel M'98

"NO NECESITAS NADA MÁS PARA IR A LA MODA."

CLAUDIA SCHIFFER.

En un XSARA COUPÉ todo te favorece. Un estilo que viste mucho vayas como vayas. ¿De elegante? Su depurada línea te abrirá muchas puertas hasta en los círculos más selectos. ¿De sport? Estás ante la esencia misma del carácter Coupé. Un pura raza capaz de domar hasta 167 CV con asombrosa seguridad. ¿De moderno? Hay mil detalles a tu alcance que reflejan una personalidad brillante e innovadora: climatizador, ABS, llantas de aleación, doble airbag y dos airbags laterales, cargador CD's, control de audio integrado en el volante, 6 altavoces ... ¿Adivinas lo que se va a llevar esta temporada?.

CITROËN Xsara COUPÉ

UN SUEÑO DE ÚLTIMA GENERACIÓN

Equipamiento según versiones.

NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR T

VENGA A VERLO A:

CITROËN

Taller Esteve

Agent Oficial Citroën

C. Baixada de la Costa, 28, baixos
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CITROËN

4 ..... EDITORIAL
5 ..... TEMA CENTRAL. La Línia d'Alta Tensió.
19 ..... LA BÚSTIA DEL PAPU
21 ..... OPINIÓ
22 ..... MASOS DE LLAGOSTERA. Can Puig
24 ..... CAVAIÓ. El gall de Nadal.
27 ..... ENTREVISTA A JORDI ROURA.
30 ..... COMERÇOS AMB HISTÒRIA. Can Muntaner.
32 ..... PREMI SANT JORDI. 1r Premi Categoria Infantil C.
35 ..... RETALLS D'HISTÒRIA.
36 ..... CULTURA.
40 ..... COSES DEL POBLE. Arranjament Ctra. de Tossa, Reordenació viaria, Deixalleria, Més Ecològic, Local Polivalent, Incendi correus, La Diada, Cursets a la llar d'avis, Què hi falta i que hi sobra a Llagostera?, Per a què serveix?, Trobada nascuts l'any 1948, Cursets anuals, Fira al carrer, Tallada de troncs, Homenatge 3era edat.
67 ..... ENTITATS. Associació Espanyola contra el Càncer. Biblioteca Julià Cutillé. IES LLagostera. G.E. Bell Matí. Patronat Municipal d'Esports.
77 ..... CENTENARI DEL DR. DOMINGO PASCUAL CARBÓ.
81 ..... REGISTRE CIVIL.
85 ..... LLETRAFERITS.
92 ..... BOTÀNICA.
93 ..... GENT SANA.
94 ..... HORÒSCOP.
99 ..... L'ENRIC. Delictes i faltes.
100 ..... DES DE CA L'ÀVIA LOLA. La capacitat de rebel·lar-se.
102 ..... ÀLBUM DE FOTOS.

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin pulicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai.

Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Col·lectiu de Redacció

Pau Bassets, Lluc Bassets, Jenny Burgués, Cristina Cáceres, Núria Capdevila, Quim Castelló, Jordi Comas, Sílvia Cortés, Marta Genoher, Sònia Genoher, Eva Güell, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Montse Mayol, Rosa Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Gustau Montero, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Carles Soler, Ramon Soler, Santi Soler, Marc Sureda, Marta Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura, Quim Ventura.

Col·labora en el disseny: Roberto Pintre

Col·laboradors: Marta Albà, Francesc Mas, Eugènia Mascort, Jaume Moll, Ramon Motjé, Toni Navarro, Carles Oliveras, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, Desembre'98 "Butlletí de Llagostera" Núm. 12
Portada: Anabel Martin
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció. (Telf.- 972 - 83 12 10)
C/Migdia, 40 o Apat. de Correus 76

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel. 16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Editorial

Políticament incorrecte

El pla de Panedes ja no és tan pla. Tot i la forta oposició de Llagostera i altres municipis a la línia d'alta tensió, ja s'han instal·lat les torres. Sembla que un cop més les mobilitzacions han estat tardanes. Esperem que tot plegat sigui motiu de reflexió per poder actuar oportunament en altres ocasions. Amb aquesta intenció els activistes que han lluitat contra la línia de les Gavarres han promogut, amb el suport d'altres coordinadores, la creació d'una plataforma per oposar-se a aquest tipus d'instal·lacions, que compta amb tot el nostre suport.

Les aigües de la política local baixen cada cop més revoltades. Un clima de crispació creixent s'ha anat apoderant del dia a dia en la política de Llagostera. Els plens de l'Ajuntament han deixat de ser un fòrum de discussió per passar a ser l'escenari de baralles més personals que no pas d'idees. Dóna la sensació que els polítics han oblidat que la seva principal funció dins el càrrec que ocupen és la de representar el poble que els ha escollit. Les sortides de to cada vegada són més freqüents, fins a l'extrem de portar les diferències de criteri davant d'un jutge o oblidar el que veritablement significa estar al capdavant del consistori i saber portar les regnes del ple sense perdre la compostura. No sembla que sigui aquesta la millor manera de fer política. Com a espectadors d'aquesta situació, cada vegada més desbocada, creiem que aquest no és el camí correcte. A ningú se li escapa que aquest és el tret de sortida de la campanya electoral. És ben lícit que tothom lluiti per defensar les seves posicions, però aquesta lluita no pot sobrepassar, en cap cas, la funció i la responsabilitat que han adquirit com a representants del poble. I tampoc és la millor manera d'aconseguir que la ciutadania vulgui participar en aquest treball. Situacions com aquestes no entren dins cap mena de lògica i, al cap i a la fi, l'únic perjudicat és el poble. Esperem que totes les parts reflexionin i recuperin la manera de fer i la serenitat del poble pel bé de tothom.

Els efectes devastadors de l'huracà Mitch ens han recordat l'altra cara del món, tan real com la que vivim. Les precàries condicions de vida de centre-Amèrica han pronunciat encara més la situació. És això el que ens ha fet reflexionar que ens hi hauríem d'involucrar una mica més però, ara per ara, l'únic que podem fer és solidaritzar-nos-hi econòmicament. Així doncs, EL BUTLLETÍ ha pres la decisió de col·laborar-hi amb una aportació de 50.000 pessetes. Des d'aquí ens agradaria fer reflexionar tothom perquè se solidaritzi, no només amb el desastre del Mitch, sinó també amb altres coses que estan passant a molts llocs del món, on també hi ha gent que necessita ajuda.

Per tancar l'editorial volem informar als nostres lectors d'alguns aspectes de funcionament intern d'EL BUTLLETÍ.

En primer lloc, us volem avançar que se'ns ha informat de la possibilitat de tenir un altre local cedit per l'Ajuntament i situat a l'edifici dels Jutjats de Pau, el mateix on hi ha la ràdio. Finalment abandonarem el soterrani per poder veure la llum del sol mentre treballem.

D'altra banda, ara que s'està debatent el final del servei militar obligatori, voldríem recordar que EL BUTLLETÍ disposa de dues places d'objecció que poden ser demanades per tots aquells joves del poble que hi estiguin interessats. Alhora, podem crear places d'objecció de mutu acord per a tots els qui vulguin fer l'objecció a EL BUTLLETÍ.

Però no tot són bones notícies. Des d'aquesta revista hem demanat rebre la transcripció dels plens municipals en suport informàtic -disquets- per poder agilitzar la nostra feina. La resposta de l'equip de govern, però, ha estat un no rotund sense cap justificació ni cap causa. Sembla que el consistori no s'acabi d'adaptar als avenços de la informàtica, o que no ens deixin treure'n profit.

Per acabar, volem destacar la col·laboració del dibuixant i caricaturista Ramon Motjé, autor del pòster central, que de forma incondicional i desinteressada ajuda a fer millor aquesta revista amb les seves il·lustracions.

El Col·lectiu de Redacció

LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ

EL PUNT / Dilluns, 8 de Desembre de 1997

COMARQUES

LLAGOSTERA

Sancho demana a Enher que reforci les línies existents en lloc de construir la de les Gavarres

COMARQUES

Diari de Girona
Diumenge, 30 de Novembre

Els afectats esperen que es pari el projecte

Un estudi nega que la línia d'Enher de Juià sigui imprescindible

LA VANGUARDIA Martes 31 de Marzo 1998

STA. CRISTINA

La Generalitat declara de interés público la futura línea de alta tensión

JORDI RODRÍGUEZ

SANTA CRISTINA D'ARO.- Mientras el "Diari Oficial de la Ge-

EL PAÍS, miércoles 2 ptiembre

EL GIRONES

Llagostera y Cassà llevarán a los tribunales la línea de ENHER

Enher vol fer passar una línia d'alta tensió per una zona molt habitada de Llagostera

Cinquanta veïns demanen a la companyia

PUNT / Diumenge, 4 d'octubre de

COMARQUES

14

POLÈMICA PER LA LÍNIA DE LES GAVARRES

Un any de tempesta elèctrica a les Gavarre

La manif cada avui a Cassà culmina 14 mesos de mobilitzacions contra el projecte d'Enher

No pretenem amb aquestes línies fer una explicació exhaustiva del que ja s'ha publicat aquests darrers mesos als mitjans de comunicació, sobre la problemàtica línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro, perquè ens allargaríem excessivament. Tampoc ens limitarem a fer una exposició dels fets més importants o de les reivindicacions de la Coordinadora d'afectats, de veïns, d'ajuntaments... que s'han dut a terme darrerament, ja que la periodicitat del BUTLLETÍ de LLAGOSTERA condiciona un valor tan important com és l'actualitat del moment.

La línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro

Últimament Llagostera i els municipis afectats pel traçat de la línia d'alta tensió han merescut l'especial atenció dels diferents mitjans de comunicació. Han estat nombroses aparicions a ràdio i televisió, notícies i cartes al director de la premsa escrita, motivades totes elles per les mobilitzacions dels afectats i veïns. Unes mobilitzacions derivades, fonamentalment, per l'inici de les obres als termes municipals de Llagostera i Cassà de la Selva.

Alterats per l'inici de les obres portades a terme a través d'Elecnor i Monfo, empreses subcontractades per ENHER, veïns afectats van denunciar els fets a les autoritats municipals. La policia local es va desplaçar al lloc dels esdeveniments amb l'ordre de l'Ajuntament de Llagostera de paralitzar els treballs a causa de la manca del permís municipal d'obres. Els responsables de l'obra, emparant-se amb el decret d'utilitat pública[1] de la Generalitat de Catalunya, es varen justificar dient que no es necessita aquest tipus de permís per executar les obres. Comença així un conflicte polític entre ajuntaments i Generalitat.

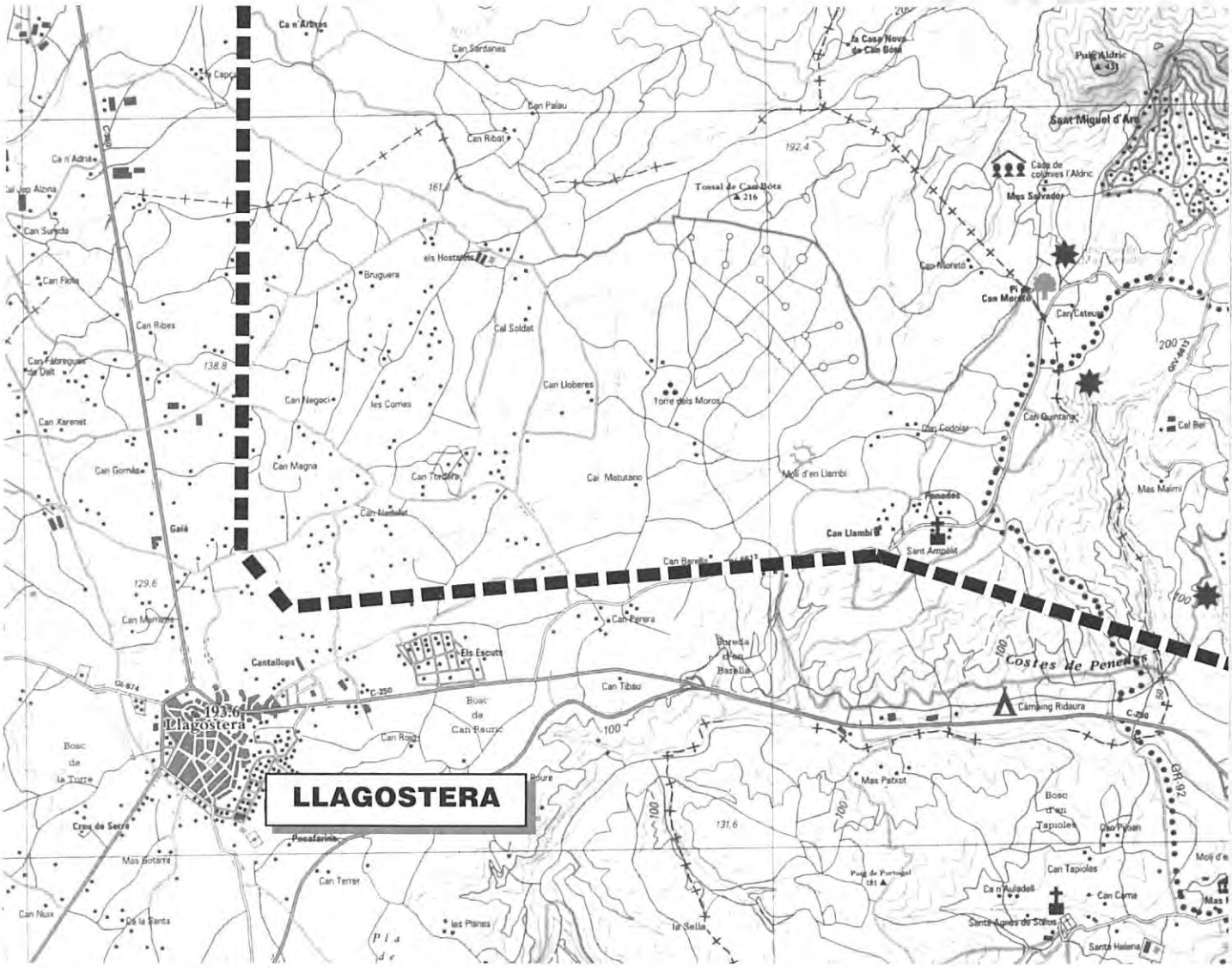
Malgrat tot, Monfo, l'empresa d'excavacions, intentava dur a terme les obres davant de l'oposició contundent de la Coordinadora d'afectats i veïns. Després d'uns dies d'incertesa i tensió de les parts implicades, el jutge del cas va fer un comunicat als portaveus de la Coordinadora: *"Totes les persones que interfereixin les obres de la companyia seran detingudes pels Mossos d'Esquadra"*. Els afectats van fer cas omís a les ordres del jutge i la policia autonòmica (24 Mossos d'Esquadra) va intervenir amb un balanç de tres persones detingudes, dues d'elles de Llagostera i la tercera –el secretari general de CCOO a Girona– de Cassà de la Selva. Aquest fet no va fer baixar els ànims dels membres de la Coordinadora, que varen seguir les pressions, i es van manifestar en un acte multitudinari celebrat a Cassà de la Selva on es va llegir un manifest exigint diàleg. Previ avís, l'alcaldessa de Llagostera, Pilar Sancho (CIU), no va assistir a la manifestació al·legant que *"no m'hi sento identificada"*. Paral·lelament, l'Ajuntament de Llagostera va presentar un contenciós administratiu[2] als jutjats de Girona denunciant les irregularitats en les expropiacions dels terrenys per part de l'empresa ENHER.

El pronunciament del jutge a la denúncia de l'Ajuntament es va fer públic el passat 22 d'octubre. La resolució ordenava a tots els veïns afectats que anessin a declarar al jutjat el dia 2 de novembre. Dos dies més tard, uns trenta membres de la Coordinadora Antilínia van dur a terme un acte reivindicatiu a la primera torre muntada per l'empresa Enher, al terme municipal de Llagostera (al pla de Panedes). En aquesta es va penjar una enorme pancarta on es podia llegir "Torre del rei Pujol". Els últims esdeveniments que van succeir, abans de tancar la redacció del BUTLLETÍ, són que l'empresa encarregada de les obres va presentar una denúncia als Mossos d'Esquadra arran dels sabotatges comesos per obstaculitzar les obres (pintades, punxades de roda de vehicles, intents de tapar forats...). Cal remarcar que a 4 de novembre ja s'havien instal·lat 11 torres al terme municipal de Llagostera.

Per acabar, destacar que el secretari de la Coordinadora Antilínia, Quim Bosch, va entregar una carta en mà al ministre d'Indústria i portaveu del Govern, Josep Piqué, en la qual s'insistia en el fet de demanar *més diàleg amb totes les parts implicades*, després del desolador resultat de la primera i única reunió celebrada. Igualment remarcar que es va acordar, gràcies a la iniciativa de la Coordinadora Antilínia, la creació d'una plataforma, que unirà set associacions i entitats que actualment manifesten la seva oposició als projectes "d'alta tensió".

[1] **Utilitat pública:** comporta l'ocupació urgent dels béns i drets dels afectats i s'inicien els tràmits previstos per la llei d'Expropiació Forçosa.
[2] **Contenciós administratiu:** procés, també anomenat recurs, seguit contra els actes i les resolucions definitives de l'administració pública que violen l'ordenament jurídic, desconeixent un dret particular o lesionen un interès jurídicament protegit.

Recorregut de la línia d'alta tensió pel municipi de Llagostera

Meritxell
BUGADERIA INDUSTRIAL
Bones Festes !
C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS
Interiors i Exteriors
FALGUERAS
Bon Nadal !
A LLAGOSTERA
C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

Entrevistes a persones relacionades directament amb la línia d'alta tensió

1.Què és per a vostè la línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro?
2.Argumenti la necessitat de la línia.
3.Doni alternatives del projecte de la línia.
4.Defineixi utilitat pública.
5.Tan difícil és que el *respecte al medi ambient* i el *progrés* vagin plegats?

MONTSERRAT CALM
Propietària afectada de Llagostera

1- Per a mi, és una hipoteca per a tot el poble de Llagostera, especialment per als que tenen cases al costat. Si és perjudicial per a la salut, m'agradarà veure els que tenen criatures petites,el dia de demà què passarà... És per això que ens queixem i preguntem, les muntanyes o les terres de conreu i les cases? Els boscos ens els estimem molt, si no, no els hauríem conservat, però... Han fet malbé la costa i per la costa fan malbé els pobles de l'entorn.

2- Sospito que des del moment que la volen fer és que hi ha una necessitat. A nosaltres no ens ho han demostrat. Per a nosaltres és un greu impacte. Ells miren pel turisme i nosaltres per l'agricultura. I amb això, a la llarga no hi haurà agricultura possible. D'altra banda, crec que a ENHER el que li interessa és tenir les autopistes de tensió instal·lades, per quan hi hagi la liberalització de l'electricitat.

3- Una alternativa seria desdoblar i modernitzar les línies ja existents. A més, tant corrent, tant corrent, que comencin a pensar en l'estalvi energètic, de bombetes, electrodomèstics, etc. Nosaltres no tenim res en contra dels hotelers i de tot el ram d'hostaleria de la costa, però que pensin en la nostra gent i les nostres terres.

4- Vol dir que la Generalitat considera que és un projecte d'interès social, i que és primer i millor el benefici d'una majoria que el perjudici d'una minoria. Ara bé, que una carretera o autopista, que realment és un servei per a tothom, sigui declarada així d'acord, però que declarin d'utilitat pública una línia només perquè una empresa privada tingui més beneficis, ja està bé...

5- Crec que ja podrien anar plegats, si no penséssim només a guanyar diners. Depèn tot de les prioritats que et marquis. En general tothom, i totes les empreses, volen tenir-ho tot amortitzat avui per demà. Ningú inverteix per aconseguir beneficis a mitjà i llarg termini. Aquest és l'únic problema. El medi ambient no és precisament una prioritat a l'hora de guanyar diners. És un problema d'interès econòmic.

JOSEP DISPLÀS
Propietari afectat de Llagostera

1- Per a mi és un destorb. Primer que no crec, ni mai han demostrat, que sigui necessària. Hi ha estudis que mostren que abans de fer aquesta línia hi ha altres possibilitats, i els d'ENHER i la Generalitat sempre han dit que no, que s'ha de fer així i ha de passar per aquí. És un problema molt greu per a la salut, perquè passa per davant de moltes cases habitades i ben bé pel costat del poble. És tot un conjunt d'interessos polítics i econòmics entre l'empresa ENHER i la Generalitat.

2- Cap ni una, no n'hi ha cap de necessitat. Si només hi hagués una línia que va a Castell d'Aro i la costa, diria compte!, potser sí que cal... però aquest no és el cas.

3- Reforçar les línies ja existents, amb el desdoblament d'aquestes línies. També es podria soterrar la línia, però és massa car i no interessa.

4- Que és una necessitat de tots, que és públic... I un cop s'ha decretat que tal o tal altre projecte és d'utilitat pública, llavors vol dir que per nassos s'ha de fer. Però independentment d'això, el que s'ha de discutir és fins a quin punt és aquesta línia d'utilitat pública. Que declarin d'utilitat pública projectes de sanitat i ensenyament, d'acord, però aquesta línia...

5- Jo crec que no, però... per als d'ENHER i la Generalitat sembla que sí, que els és molt difícil o que no els interessa. Per exemple, en aquest cas, hi ha una cosa clara; el traçat que tenen les línies existents ja malmet, ja tenen una zona degradada, no? Doncs, per què fer-ne malbé una altra? Jo crec que és una idea de progrés totalment equivocada. Que s'agafi, i es desdoblin o es reforcin les línies ja existents.

Entrevistes a persones relacionades directament amb la línia d'alta tensió

QUIM BOSCH
Secretari de la Coordinadora
Antilínia Juià-Castell d'Aro

1- És un intent d'una empresa privada d'aprofitar-se de la situació per muntar el seu negoci.

2- L'únic que pretén ENHER és posar-se en el territori al preu més barat. La manera fàcil de vendre la línia és dient que a la Costa Brava falta energia i que si hi ha una apagada serem la vergonya d'Europa.

3- Tots els tècnics que hem consultat reconeixen que el projecte més racional és el desdoblament de les línies ja existents. Una altra solució seria el soterrament de la línia, la utilització d'energies alternatives o la reducció de consum energètic.

4- Que és necessari i beneficiarà la major part de la població, cosa que és, evidentment, del tot qüestionable. Per aquest motiu nosaltres, la Coordinadora Antilínia, ho hem impugnat a nivell de tribunals.

5- No. Des del punt de vista de la física, l'energia no es crea ni es destrueix només es transforma. Avui en dia fer les coses ben fetes representen grans inversions i, per tant, els interessos que s'obtenen són a llarg termini. El que interessa a ENHER és que amb el mínim temps i el mínim cost s'obtingui el màxim benefici i de la manera més ràpida. Que el progrés i el medi ambient vagin junts és una de les reivindicacions que la Coordinadora promou. Això pot acabar més bé o més malament, però el que mai ningú podrà negar és que hem trencat una llança en contra del progrés indiscriminat.

PILAR SANCHO
Alcaldessa de Llagostera per CiU

1- Era o ha estat un malson, sense posar-me o no en la necessitat de subministrament elèctric de la Costa Brava. El traçat que hi ha actualment, Juià-Castell d'Aro-Lloret, penso que perjudica molt el poble de Llagostera.

2- Jo no tinc els coneixements tècnics suficients per dir si la línia és necessària o no. (...) Ara bé, que diguin que és necessària i que no pot ser de cap altre manera..., això és una altra cosa. El que és qüestionable és si aquesta és o no l'única via possible. El que vull dir és que, amb el traçat actual, no hi estic gens d'acord.

3- Hi ha hagut solucions en certa manera utòpiques perquè es puguin resoldre immediatament, com és l'estalvi energètic, que és molt factible, però implica una voluntat de la gent de fer coses que de moment no hi ha. Desdoblar i reforçar la línia existent, soterrar la línia, energies alternatives,... totes aquestes vies s'han plantejat i s'han presentat, però no han estat viables segons el Departament d'Indústria de la Generalitat de Catalunya.

4- Literalment vol dir qualsevol cosa que serveix o que aporta beneficis generals. En el cas concret de la línia, la declaració d'utilitat pública és un terme jurídic que porta implícit el caràcter de tràmit d'urgència; és a dir, porta implícita l'ocupació de drets i béns dels afectats. Des de l'Ajuntament es continua pensant que cal la llicència municipal. D'aquí la denúncia per desobediència a l'autoritat que va presentar l'Ajuntament contra la companyia ENHER.

5- El medi ambient és molt important i cal protegir-lo de l'especulació massiva, i hem de saber trobar l'equilibri entre aquest i el progrés. Els avenços tecnològics i científics s'han d'usar per trobar aquest equilibri. Jo crec que és possible l' afinitat entre l'un i l'altre, però en tot cas s'hauria de definir què s'entén ben bé per progrés. Cal planificació, seny i uns principis ètics. Podríem prendre com a exemple Àustria, Suïssa o els països nòrdics.

MONTSERRAT PLA.
Cap de llista del PSC
de Llagostera.

1- És una mesura que pren ENHER per tenir aquesta zona coberta davant la propera liberalització de la distribució d'energia elèctrica

Entrevistes a persones relacionades directament amb la línia d'alta tensió

i així evitar possibles competències. Aquesta línia havia de passar per l'altre costat de les Gavarres. Degut al rebuig que va haver-hi es va projectar per aquesta banda.

2- Jo no sóc una professional. Els tècnics afirmen que és necessària degut a la gran demanda que hi ha a la costa. Hi ha un creixement desmesurat i es construeixen habitatges molt petits, mal aïllats, amb poca ventilació, provocant la proliferació d'aparells d'aire condicionat... tot plegat per obtenir més benestar. Aquesta manera de fer ha augmentat el consum elèctric desmesuradament.

3- Actualment les energies renovables són cares i difícils d'instal·lar i mantenir, ja que s'usen individualment. Serien més assequibles si les companyies el·lèctriques les utilitzessin globalment.

En aquest moment el més lògic seria reforçar les linies ja existents.

4- Entenc utilitat pública com un benefici per una gran majoria. La necessitat de molts passa per sobre dels interessos individuals.

5- Ara hi ha un creixement salvatge basat només en els interessos econòmics del moment sense previsió de futur.

Hem d'evolucionar basant-nos en la "sostenibilitat", és a dir, créixer de manera planificada respectant el medi ambient i sense crear falses necessitats.

Més que difícil, és necessari canviar la política de desenvolupament que s'està seguint, ja que aquesta serà un perjudici per a les properes generacions.

LLUÍS POSTIGO.
Cap de llista del Grup IC-Verds de Llagostera.

1- D'entrada penso que és una imposició i un exemple més del que entenc com una manera de "fer país" totalment errònia.

Una imposició perque es tracta d'una decisió presa fent cas omís a tantes veus, contràries a aquest projecte, com s'han pogut sentir: veïns, propietaris afectats, Coordinadora Antilínia, Associació de Naturalistes de Girona, parlamentaris gironins, partits polítics, sindicats, ajuntaments, Consell Comarcal, etc.

Un exemple més de "fer país" erroni per part del govern de Convergència i Unió a la Generalitat que, com ja ha fet anteriorment amb la política de promoció de camps de golf i de ports esportius, aposta per un desenvolupament "insostenible"- és a dir, que no és respectuós amb el territori ni amb les persones que hi viuen, sacrifica el benestar de les futures generacions en favor del benefici econòmic a curt termini-. En el cas que ens ocupa, s'aposta per un desenvolupament energètic caduc i mancat de la més mínima planificació, en comptes d'apostar per l'estalvi energètic i les energies alternatives.

2- Els partidaris de la línia –Generalitat i ENHER- l'argumenten afirmant que hi ha una sobre demanda d'energia a la de la Costa Brava centre, i que s'ha de preveure una futura demanda a les zones industrials de Llagostera i Cassà de la Selva. Aquestes afirmacions en cap moment han estat justificades. Per contra, els detractors de la línia hem pogut demostrar la no necessitat d'aquesta, amb l'estudi elaborat pel doctor enginyer de la Universitat Autònoma de Barcelona, Joaquim Corominas, amb arguments com:

-Comporta riscos per a la salut (contaminació electromagnètica).

-Produeix un greu impacte mediambiental (sobre el paisatge, la flora, la fauna, etc.).

-Significa un desenvolupament econòmic insostenible (turisme, agricultura, ramaderia, etc.).

-Es tracta d'un sistema energètic insostenible.

-És possible reforçar les dues línies d'alta tensió que ja suministren electricitat a la zona.

-El plantejament de les zones industrials d'ambdós pobles proposa la suficiència energètica d'aquestes.

Evidentment, l'únic argument que justifica la necessitat de la línia és el del benefici econòmic, que per a la companyia ENHER és clar, però... per CiU?, és més aviat incomprensible.

3- Primer, la introducció de mesures que potenciïn l'eficiència energètica (estalvi). Segon, la utilització de fonts renovables d'energia (solar, tèrmica, fotovoltaica, biomassa, minihidràulica, biogas, etc.). Finalment, el reforçament i la millora de les linies ja existents.

4- Jo entenc que es tracta d'aquella que beneficia tothom, la societat en general, i que és d'interés social. És a dir, el contrari del que representa la línia de Juià a Castell-d'Aro que és d'utilitat privada, i només beneficiarà una companyia privada.

5- Pel que sembla és força complicat. El govern de CiU a la Generalitat, tot i omplir-se'n la boca, no pot o no vol posar-ho en pràctica. Personalment penso que no hauria d'ésser difícil combinar les dues coses... per exemple, pensant en el turisme, es podria donar màxima prioritat a la recuperació del Camí de Ronda de la costa gironina, procurant pel gaudi públic, en comptes de beneficiar determinats particulars que tenen propietats a primera línia del mar.

JORDI NOGUERA
Cap de llista d'ERC de Llagostera.

1- Aquesta línia és un atemptat contra l'ecosistema de la zona per on ha de passar.

2- No, no en té cap d'argument necessari.Aquest és un projecte que no té cap necessitat.

3- Primera opció, reforçar les línies existents. Una altra seria la del soterrament de la línia, com les del gas natural, aigua, telèfon... Però la ideal per a tothom seria crear un projecte d'estalvi energètic a nivell general. I la integració realista dins d'altres sistemes de producció energètica. Estant en una zona especialment afavorida en hores de gran irradiació solar, la lògica ens apunta cap a aquesta direcció: l'energia solar.

4- Utilitat pública hauria de ser cobrir les necessitats del poble, però sempre amb perspectives de futur. No cremem el bosc per escalfar un hivern.

5- El progrés va de la mà de les energies ecològiques. Les energies contaminants formen part del passat.

CARLES CAMÓS.
Cap d'Administració de l'Hotel Columbus, Platja d'Aro.

1- Vist des d'aquí, és un tema que ara mateix ens és força llunyà. Puc dir que el que de l'empresa ENHER diu sobre el fet que aquest estiu la Costa Brava ha estat a punt de patir una fallada de subministrament elèctric, nosaltres, concretament, no ho hem notat. Desconec amb quins paràmetres es basa ENHER per afirmar això.

2- Home, jo suposo que si és necessària, serà perquè ells-ENHER- deuen saber els quilovats que arriben o passen actualment per aquí, i deuen creure que estem al límit. Això són dades que només saben ells, nosaltres no les sabem.

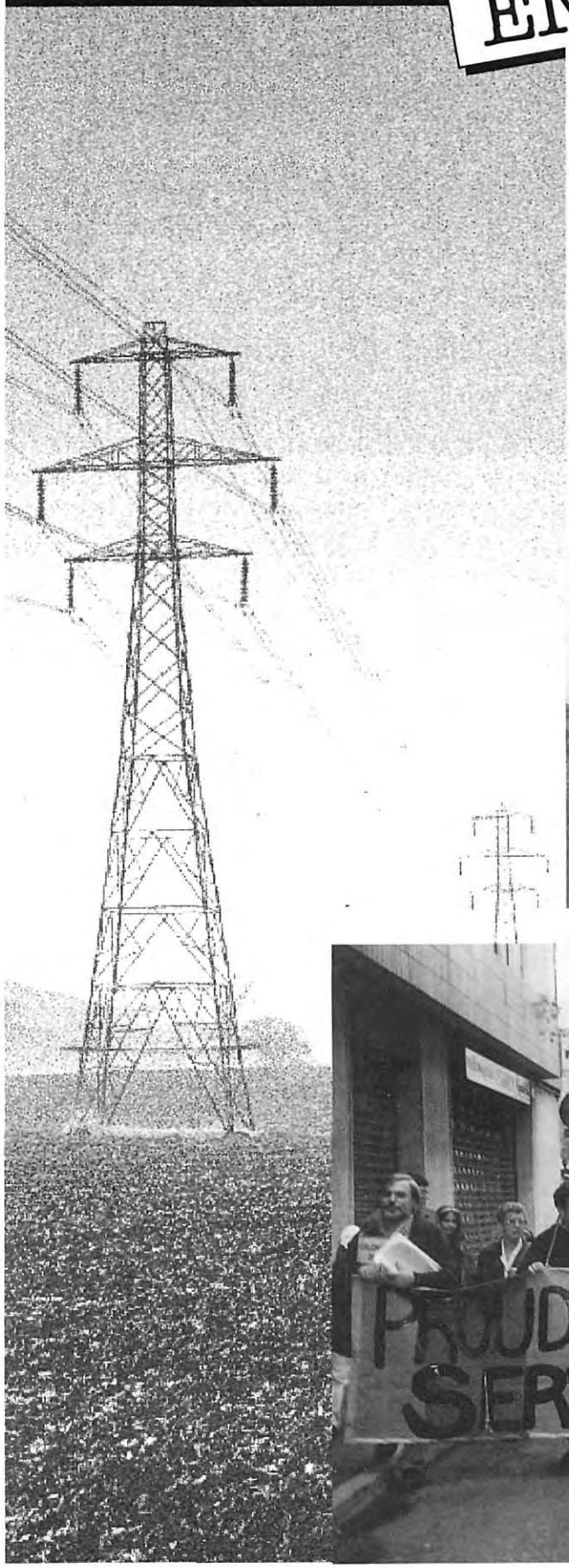
3- Aquí a l'hotel, des de fa dos-tres anys estem en la dinàmica de reduir al màxim el consum elèctric. Per aconseguir-ho vam implantar el gas per substituir diverses coses (aire condicionat, calefacció, aigua calenta, cuina, etc.) que funcionaven amb electricitat. D'altra banda, si fos possible tècnicament, jo sóc partidari del desdoblament de les línies existents.

4- Jo crec que com tot, en aquest cas l'administració deu mirar pel bé de la majoria de la gent. Com moltes vegades passa, el benefici de molts perjudica alguns.

5- És difícil en el sentit econòmic. És a dir, moltes vegades integrar els avenços en el medi requereix molta despesa addicional que les empreses no sempre estan disposades a assumir.

En el fons el que passa és que tot va a parar allà mateix, interessos polítics? No ho sabem del cert, potser sí...

LA LÍNIA EN IMATGES

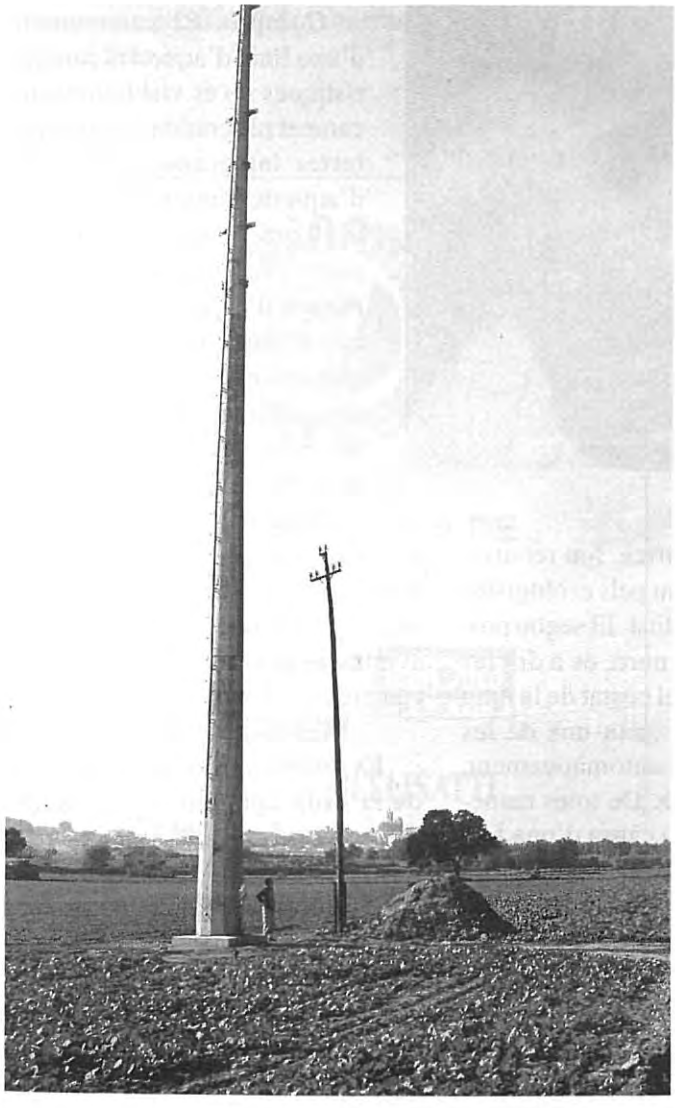

LLAGOSTERA

ANTONI JEREZ
Cap de Distribució i Comercial d'ENHER a Girona

Què és per a vostè la línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro? I argumenti la seva necessitat.

El primer que hem de fer és explicar per a què serveixen aquest tipus de línies. Ara per ara, igual que fa setanta-cinc anys, l'únic mitjà de transport per a l'electricitat produïda a les centrals són les línies elèctriques. L'ideal seria que l'energia es consumís en el mateix lloc on es produeix, així s'evitaria la pèrdua que el mateix transport origina, a causa de les llargues distàncies que ha de recórrer. Però això, malauradament, no és així. La creixent demanda d'electricitat a la Costa Brava, i també al prelitoral, ha deixat insuficients les actuals vies de transport existents, i obliga a construir una tercera línia per garantir el subministrament. De tots els projectes presentats i estudiats, aquesta línia fou considerada l'opció més viable, fins i tot, pels ajuntaments dels pobles afectats. A nosaltres no ens ha interessat perjudicar ningú, la prova és que hem acceptat totes les modificacions puntuals del traçat, que no són poques, que ens han arribat.

Antoni Jerez

Quines són les xifres que avalen aquesta necessitat? Doncs mireu, la demanda de consum a ple mes d'agost a la zona afectada fou de 185.000 kw i les dues línies existents de subministrament sumen una capacitat de 180.000 kw, 90.000 kw cadascuna. Per a nosaltres es pot dir que ha sigut un miracle que no es produís una apagada. Igualment hem de pensar que si una de les línies existents falla, l'única manera de solucionar-ho és amb la construcció d'aquesta nova línia. El model de societat en què vivim ens demana aquest tipus d'instal·lacions, ens agradi o no. Fins i tot en el cas d'obtenir de les energies renovables (solar, eòlica, tèrmica...) la demanda d'energia existent, el transport d'aquesta s'hauria de continuar fent amb línies.

Podria explicar-nos per què aquest traçat i no un altre?

La primera opció que es va estudiar fou la línia recta, per ser la distància més curta, però en passar pel PEIN de les Gavarres, fou rebutjada, ràpidament, tant pels ecologistes com per la Generalitat. El segon projecte fou l' opció nord, és a dir, fer un doble circuit pel costat de la línia existent. Ara bé, quan una de les dues falla, l'altra, automàticament, deixa de funcionar. De totes maneres aquest traçat, a causa d'una forta oposició de l'Ajuntament de la Bisbal, fou desestimat. Es presentaren altres traçats que eren, la majoria d'ells, modificacions puntuals del traçat definitiu. Calia arribar a un consens, una solució... Al final es presentà el definitiu, que és el que afecta menys el PEIN, el que aprofitava el pas d'una línia existent de 25 kv i el que preveia una possible derivació cap a Lloret. Aquest traçat en el seu moment, al 1994-95, va tenir el vistiplau de tots els organismes municipals, comarcals i autonòmics afectats. Amb aquesta línia garantiríem, no només el subministrament d'energia a tota la Costa Brava, sinó també el subministrament, en un futur no gaire llunyà, del polígon industrial de Cassà de la Selva i Riudellots.

S'ha estudiat la possibilitat de fer un traçat en què la línia fos soterrada?

Compte. El soterrament d'una línia d'aquestes característiques no és viable ni tècnicament ni econòmicament. Soterrar íntegrament una línia d'aquestes dimensions, més de vint quilòmetres, suposaria construir un túnel galeria de dos metres d'alçada per un metre i mig d'ample, per garantir el seu correcte manteniment. Fer una línia de tipus mixt, soterrada i aèria, suposa un índex d'avaries molt elevat en les connexions que anirien de sota terra a l'exterior. El manteniment d'una línia aèria és més fàcil d'executar-se, de detectar i arreglar les possibles avaries, ja que es fa amb helicòpter i càmeres d'infrarojos.

Es podria evitar la construcció de la línia aplicant un seriós pla d'estalvi energètic?

L'estalvi energètic s'ha de fer i de fet es fa. Ara bé, per evitar la construcció d'aquesta línia, ens hauríem de situar als índexs de consum dels anys 60, és a dir, 90.000 kw. Això, evidentment, és impossible.

Què s'entén per utilitat pública?

Realment és difícil d'explicar. D'entrada pot recordar temps passats. Cal tenir en compte que costa d'entendre molt que una línia sigui necessària i aporti beneficis al conjunt de la societat. Per a un ciutadà, que podria ser qualsevol de nosaltres, és molt més fàcil reconèixer el benefici del conjunt dels ciutadans, en projectes com ara poden ser aeroports, carreteres, autopistes... Quan els beneficis d'una empresa depenen dels terrenys de terceres persones, sempre hi ha conflicte. Però hi ha una necessitat i, en aquest cas que ens ocupa, l'única manera de satisfer aquesta necessitat és construint aquesta línia.

S'esperaven tanta oposició? Què pensa de les accions reivindicatives de la Coordinadora Antilínia?

He de dir que no ens esperàvem aquest tipus d'oposició. No obstant això, entenc perfectament que defensin els seus interessos. Ens ha sabut greu, tot i que hem intentat, de la millor manera que hem sabut, de fer entendre que aquesta és la millorss opció.

Tan difícil és que el *respecte al medi ambient* i el *progrés* vagin plegats?

No es tracta d'imposar les energies renovables sobre les convencionals. És una qüestió d'equilibri. Quins avantatges tenen les primeres? Doncs, mira: la no emissió de CO_2 i sofre, així s'evita l'efecte hivernacle, cost nul en la gestió d'energies nuclears, són inesgotables, netes... I, quins avantatges trobem en les convencionals? N'hi ha una de clara, i és que poden assegurar la producció. Una altra de més important és, a nivell d'economia de països, que si un país pot disposar de matèria primera pròpia, com ara el carbó, el que no farà és anar a buscar a fora allò que pot produir amb els seus propis recursos.

L'ideal seria un equilibri entre les convencionals i les renovables, tot i que el cost d'això suposés un increment econòmic. Els organismes públics haurien de tenir-ho en compte. Potser una pressió més important als països, en el sentit de buscar aquest equilibri, seria el camí adequat per al consens entre progrés i respecte al medi ambient.

BOBINATGES FRANCESC
SERVEIS TÈCNICS DE REPARACIÓ
HITACHI Herramientas Eléctricas
KÄRCHER
europea IBERICA
FELISATTI
Metabo
PERLES
C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

gabinet òptic oftàlmic
òptica MILENT
LLAGOSTERA
Plaça Catalunya s/n
Tel. 972 83 05 99
URGÈNCIES DILLUNS
TELFS.: 972 82 12 87
972 84 20 61
PROMOCIONS TARDOR 98
LENTS PROGRESSIVES IVS + MUNTURA 20% Dte.
LENTS BIFOCALS + MUNTURA 15% Dte.
LENTS MONOFOCALS 1.6 AD / CLAIRFIN / CEFIR + MUNTURA 10% Dte.
MUNTURA INFANTIL 50% Dte.
Pagaments fins a 12 mesos
Ofertes vàlides fins al 15 de desembre de 1998

GENHERALITAT: Una simbiosi oportuna

Cal fer un salt en el temps i situar-nos ara fa vint-i-cinc o trenta anys enrere per trobar les arrels del conflicte originat per la construcció de la línia d'alta tensió Juià-Castell d'Aro. Llavors, la Costa Brava era una zona per explotar, per invertir, per muntar negocis de tota mena; des d'hotels fins a apartaments, bars i restaurants, passant per discoteques i sales de joc.

Qualsevol indret era prou vàlid per dur a terme algun projecte. Tot plegat per acabar convertint la zona de la Costa Brava centre en un complex turístic que suposa, per a Catalunya, l'ingrés aproximat de 600 mil milions de pessetes anuals, la creació de moltíssims llocs de treball i el constant moviment de diner. Des d'aquest punt de vista, i tornant a situar-nos en l'actualitat, el problema no és la construcció d'aquesta línia. El problema no és si passa per al les Gavarres o no. El problema no és, únicament, de la Generalitat o d'ENHER. El problema som nosaltres i el model de societat, que ens agradi o no, hem anat creant i que es mou sobre les vies inflexibles del capitalisme, amb l'objectiu d'aconseguir un progrés i un benestar, potser no del tot ben entès.

Potser ha arribat el moment de 'desconstruir', de canviar l'escala de valors i de prioritats d'una societat enfosquida per l'egoisme, l'ambició i el poder. La consciència pel medi ambient data de temps molt pròxims i és per aquest motiu que ens hauríem de començar a plantejar molt seriosament què, on i com volem viure. Sense un canvi de mentalitat, serà molt difícil d'impedir aquest tipus d'instal·lacions.

En aquest cas ENHER i la Generalitat l'única cosa que han fet ha estat aprofitar-se de les circumstàncies. De la mateixa manera que les espècies s'adapten al medi en el qual es desenvolupen per sobreviure, l'empresa elèctrica ENHER i la Generalitat de Catalunya s'adapten a l'ocasió, utilitzant una tàctica força curiosa quan parlem d'aquest tipus d'associacions, la simbiosi. D'aquesta manera neix a Catalunya un nou organisme politicoeconòmic anomenat **GENHER**ALITAT. Un matrimoni on les regles de joc es basen en l'ajut recíproc, encaminat només a l'obtenció d'un benefici mutu. Una fantàstica associació que actua en nom del progrés i benestar. Ens diuen que som davant d'una oportunitat històrica, d'un fet extraordinari d'un abans i un després, que facilitarà la possibilitat de progressar, de crear i millorar el benestar del nostre país. Però... hi ha quelcom que falla. No fa falta l'ús de la lupa ni tenir gaire imaginació per adonar-se que hi ha alguna cosa que fa ferum. Una ferum que prové de la nova seu que ha comprat Convergència Democràtica de Catalunya a ENHER, per sota del preu del mercat –C/ Còrsega, núm.333, per poc menys de 600 milions de pessetes–. Una ferum que prové del decret d'utilitat pública aprovat per la Generalitat, ferum que denota desconfiança i malestar.

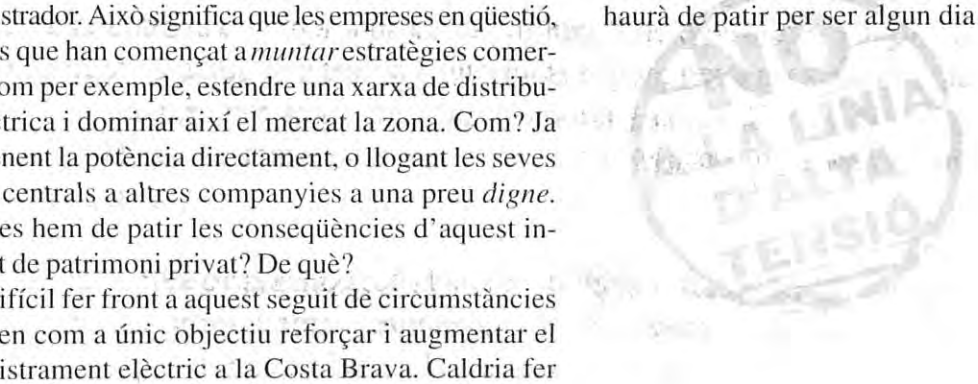
Sembla prou evident que aquest decret apareix en escena, només quan Generalitat i ENHER estan cansats d'estudiar projectes i traçats, cansats de sentir queixes de veïns, afectats, associacions i ajuntaments. Ningú vol renunciar a res, tothom defensa els seus interessos. El decret d'utilitat pública legitima els interessos privats de la **GENHER**ALITAT, alhora que deixa sense opció a la defensa d'uns altres interessos privats: els dels veïns afectats per les expropiacions. Cal admetre i denunciar la magnífica demostració en l'art de l'especulació d'uns senyors que, amb la llei a la mà, han sabut aprofitar-se de les circumstàncies històriques, socials i econòmiques, que han fet de la Costa Brava aquest actual artifici, tan espectacular com difícil de mantenir.

La Generalitat, que vetlla pel nostre benestar, es resguarda sota l'obscur concepte de *majoria,* aixafa tot el que està al seu abast, criminalitza *justament* els seus conciutadans i deixa sota els cables de 110 KV els que no participen dels interessos d'una companyia afiliada a un partit polític.

Sembla mentida que es declari d'utilitat pública una línia d'alta tensió que beneficia una empresa privada, amb el consentiment de la llei, i de la còmplice passivitat de la *fantàstica* Costa Brava.

Continuant amb el tema de les empreses privades, al 1999 les companyies elèctriques participaran d'un mercat europeu comú, on els consumidors podran escollir subministrador. Això significa que les empreses en qüestió, fa temps que han començat a *muntar* estratègies comercials , com per exemple, estendre una xarxa de distribució elèctrica i dominar així el mercat la zona. Com? Ja sigui venent la potència directament, o llogant les seves torres i centrals a altres companyies a una preu *digne.* Nosaltres hem de patir les conseqüències d'aquest increment de patrimoni privat? De què?

És difícil fer front a aquest seguit de circumstàncies que tenen com a únic objectiu reforçar i augmentar el subministrament elèctric a la Costa Brava. Caldria fer una reflexió i no obviar altres alternatives, que per elles soles semblen insuficients, però que potser agafades en conjunt no ho serien tant. Reduir el consum, juntament amb l'aplicació d'energies com l'eòlica i la solar conformen una via totalment factible. Un autèntic pla d'estalvi en l'enllumenat públic, serveis i particulars, ajudaria a abaixar notablement aquest consum. I si encara no fos suficient es podrien aprofitar les línies existents i reforçar-les degudament, i evitar així d'haver de parlar de línies de 110 KV. Amb tot això, sembla possible pensar que realment es podria arribar a un veritable estalvi, econòmic i energètic, que no malmetés el ja de per si maltractat medi ambient. I potser així el nostre país no haurà de patir per ser algun dia la *vergonya* d'Europa.

Jenny Burgués
Jordi Moll
Jordi Plà
Carles Soler
Marc Sureda

nogue Assessoria Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

CAN CASSOLES

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja Bones Festes !

EDUARD GALOBARDES
ADVOCAT
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Bon Nadal!

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal!

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Rèplica a Joan Ventura

A l'últim número del Butlletí, nº 11, setembre'98, pàgina 84, hi figura un article signat per Joan Ventura Brugulat titulat "El paper fonamental dels Secretaris". En ell es menciona Joan Aradas i Vilar, Secretari que va ser de l'Ajuntament de Llagostera des de 1968 fins a la seva jubilació l'any 1977.

Ventura defineix Aradas com un "home de posat seriós i un funcionari exigent".

És d'encomiar l'esforç de síntesi per resumir amb dues paraules, funcionari exigent, la dedicació, la il·lusió, la preocupació, l'esforç amb que Joan Aradas es lliurà a complir, aquí i en altres Ajuntaments, una tasca que sentia com a vertadera vocació.

Després, potser per contrarestar el seu posat seriós, l'involucra en una llarga, rocambolesca anècdota pròpia d'un sainet, però totalment irrellevant, inadequada en un article que, com diu el títol, pretén tractar del paper fonamental dels Secretaris en els Ajuntaments.

Anècdota que, com ja suggereix el propi Ventura, és apòcrifa, és a dir, falsa. Malauradament, els implicats en ella no poden opinar, però la memòria i els records de persones properes, fonts fiables, han corroborat la seva inexistència i neguen doncs, la seva autenticitat.

Finalment, una altra rectificació. Joan Aradas va morir a Llagostera, però les seves despulles descansen al cementiri de Caldes de Malavella.

Mª Dolors Aradas Campeny

"La Bústia del Papu" és la secció que recull les opinions puntuals dels lectors sobre qualsevol tema. Adreceu-les a

"El BUTLLETÍ"
Apartat 76 de Llagostera

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.
CONSTRUCCIÓ D' OBRES C.I.F.: B-17034265

Us desitja bones Festes de Nadal

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Granja
Dolors Carreras
LA CREMA

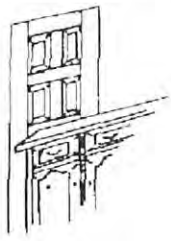
Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans . . .

Us desitja un Bon Nadal!

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

Bones Festes a tothom

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69

17240 LLAGOSTERA

Masia Restaurant

CA L'ARTAU

de Llagostera

Carretera de Caldes de Malavella a Llagostera
Telefon: 972-83.08.84

Desitja als seus clients i amics
molt bones Festes de Nadal!

VILANOVA

GA GESTORIA

ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

Col·legi núm. 134

FINQUES API

Col·legiat 204

Us desitja Bones Festes

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

ELECTRONICA GENOHER

Exposició, Venda i Reparació de:

RÀDIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO-RÀDIO
ELECTRODOMÈSTICS
i ANTENES PARABÒLIQUES

Distribuidor EDESA

C/ BARCELONA, 12 - Tel. 83 04 30

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Un senyor de Barcelona

Es manifestava Català fins i tot **independentista**, els seus cognoms així ho pregonaven, les seves idees també.

Era **votant** de **Convergència** i apassionat **seguidor del Barça,** totes les connotacions de ser un "Català" tal com ell ho entenia. El mateix els **Convergents**, com els **seguidors del Barça**. Ara bé, són de la capital i es creuen superiors, se'ls nota en tots els aspectes.

Parlant, parlant, creia jo que ell o els seus antecessors, procedien de l'immigraria i vaig veure que no que era Català de "soca-arrel", és a dir per les dues bandes (paterna i materna).

El que els hi passa i els passa molt als de la capital és que volen "adornar" la seva parla amb un seguit de paraules, moltes que procedeixen de l'altra llengua. Ja sabem que es barregen i algunes fins i tot hi queden ja integrades i això és, si més no, lamentable. Però és que ells crec que s'hi avenen per fer-se notar amb els seus (pues, desde luego, entonces, vai anar, vai vindre...) i alguna més.

Intenten i volen parlar tan bé el Català " tan perfecte, tan adornat" que a mi em sona a xinès.

Jo no diré qui és que parla millor "la nostra llengua" si els de Girona, Tarragona o Lleida, ja que en totes, crec que hi ha quedat amb el pas del temps algun deix o pòsit del castellà, el que sí diré és que per la raó que sigui el de la capital en quant a la nostra, almenys en la seva majoria no tindrien un aprovat.

No som pas sols la gent del carrer, també els "locutors" i "presentadors" i també "polítics" que en alguns moments he sentit algú que es "treu la son de les orelles" a mi la son mai se m'ha posat a les orelles, el que em passa quan tinc son , són els ulls que s'hem tanquen, mai les orelles, les orelles estan on estan i punt.

La "nostra llengua" és molt simple i molt senzilla " el pa és pa i el vi és vi", i sense floridures que l'hi fan més mal que bé . I això sí, si notem que un mot o una frase no és adient a la nostra parla "procurar canviar-la o suprimir-la" amb voluntat es pot fer.

Un exemple: La paraula "adios" tan arrelada entre nosaltres es diu "adé u" i queda igual i no és castellana, és ben nostra.

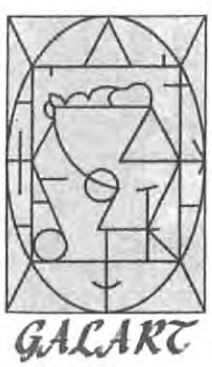
El llenguatge no ens l'han d'imposar som nosaltres els que l'hem de fer fort.

Joan Riera Casals.

Al Col·lectiu de Redacció som molt conscients de la quantitat d'errors que contenia el Butlletí número 10. De l'autocrítica que van generar aquestes errades n'ha sorgit una ferma voluntat de millorar, que passa per una reorganització interna i que ja s'hauria de reflectir en el número que teniu a les mans. Demanem doncs disculpes per les molèsties que es puguin haver derivat d'aquesta manca d'organització.

Nota: l'"Oda a la poesia" que apareix al Butlletí núm. 10 a la pàgina 79, és obra de Jordi Fontanals i Bonaventura.

El Col·lectiu de Redacció

FONS D'ART
QUADRES D'AUTORS RECONEGUTS I CONDICIONS MOLT INTERESSANTS.
POTS FER-TE'N SOCI.
Exposició i informació
C/Barraquetes, 16 - 1er
17244 Cassà de la Selva (Girona)
Telf. 972 46 37 23 Mòbil 930 26 16 88
Horari de 12 a 14 h.

Barberia JOSEP
Els dimarts, preu especial per a jubilats i nens
C.Migdia, 28
Tel. 972 83 06 40
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Can Puig de Sant Llorenç

Resguardat pel Puig Oriol i conservant el caire típic d'un mas català, a Can Puig sembla que els anys no passin. Com diu en Lluís, un dels dos únics residents actuals, "...ara fem la mateixa feina de sempre, només ha canviat la manera de fer-la. Vam començar a llaurar amb les vaques, després amb els cavalls i ara ho fem amb el tractor. Les altres coses, aquí, funcionen com abans".

En Lluís, segons explica, no recorda que Can Puig s'hagi dit de cap altra manera. Ell hi ha viscut quasi tota la seva vida. Fins al 1941, la família Roquer-Bufí vivia a Can Domaneguet. Al mas van arribar-hi els pares, en Joan i l'Enriqueta, i sis germans, tres noies: l'Angelina, la Pilar, i la Montserrat i tres nois: en Lluís, en Joaquim i en Josep per a viure i treballar-hi com a masovers. Des de fa uns dotze anys, a la casa només hi queden en Lluís i en Quimet. El propietari actual és en Josep Mª Coris, *"...ell ho va heretar del seu pare, que* - comenta en Lluís - *deien que va pagar-ne uns dotze mil duros per tota la finca. Abans, em sembla que era d'en Vicens de Solius"*.

El testimoni més antic de la casa data del 1749. També hi ha una altra part del mas on hi figura l'any 1780. Això, segons en Lluís, és degut a que la construcció del mas es va fer en diferents etapes. Una de les reformes més importants, l'ampliació-restauració del porxo principal, es va efectuar fa tretze anys, al 1985. Tot plegat no ha alterat, ans al contrari, la fisonomia d'una típica masia catalana.

El mas té unes sis-centes quaranta vessanes[1] , de les quals unes trenta són camps de conreu i la resta de bosc. Les terres que treballen es destinen, principalment, al cultiu de reigras, d'userda i de blat de moro. *"Temps enrere havíem tingut dotze o tretze vaques i un ramat d'unes setanta o vuitanta ovelles. Ara ja som jubilats i només tenim tres vaques i quatre gallines per anar fent; de tant en tant ajudem els veïns i amics"*. Per regar els camps de conreu disposen de quatre aspersors i uns quatre-cents metres de tubs que remunten l'aigua d'un pantà (construït fa dotze anys) propietat de la finca.

Com esmentàvem anteriorment, la vida al mas no ha experimentat gaires canvis. Un avenç important ha estat la incorporació del tractor al camp, *"...a pagès n'hem passades moltes... Quan jo tenia onze anys, a Can Domaneguet, em feien llaurar amb una mula coixa. Recordo en Pitu Pinet que li deia al meu pare: 'El mataràs aquest noi fent-lo llaurar així; no ho veus, tant petit'.* En Lluís riu... *"Llavors llauràvem amb vaques. Déu vos guardi de llaurar amb vaques!! Qui no ho ha fet mai no ho sap pas... és una gran misèria. Més tard vam començar a llaurar amb cavalls; això sí que era una joia, no havies de tocar ni les 'riendes'. Les arades pesaven molt però els cavalls eren forts, anaven sols. Ara vas amb el tractor i allò,*

[1]Vessana: mesura agrària pròpia del Gironès, l'Empordà i la Selva. La vessana de rei, *o corrent*, equival a 900 canes quadrades, o sigui, 2187,4 m², i és dividida en 4 quartons.

en comparació amb la maquinària, era una merda". En Lluís no veu gens clar el futur de la vida a pagès, *"...és difícil viure a pagès. Si tens bestiar hi has de ser tots els dies. Actualment, si en vols viure, has de tenir el doble de caps que temps enrere. És molt dur. Abans ens havíem d'aixecar a les quatre de la matinada per anar a munyir; a les cinc, el camió de la llet passava per davant de casa cap a Can Codolar. Havies de tenir les 'cantines' plenes, sinó, passava de llarg"*.

Per acabar vam preguntar a en Lluís si canviaria viure a Can Puig per una casa al mig del poble i si havia trobat a faltar alguna cosa, *"...no home no, nosaltres som el bestiar de bosc..."*. I riu.

Text i fotos:
Jordi Moll
Jordi Plà

MP
ERRUQUER
I
R
Bones
Festes !

VISMA
PISCINES
* Construcció Piscines amb Formigó gunitat
* Piscines Polièster
* Productes de Tractament d'aigües
* Accessoris piscines i Complements de Jardí
Crta. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)
Us desitja BONES FESTES !

El gall de Nadal

Temps era temps, el mes de novembre era considerat el mes de l'adobada i de la llaurada.En el present però, ja ens coincideix amb la naixença dels primers sembrats; però que romangui una cosa clara: ***Qui pel novembre no ha sembrat, que no sembri, que ja és tard.***

Un vell carregat amb un feix de llenya i amb un fanal a la mà, ens evoca la fredor i la foscor de l'últim mes de l'any. S'adorm la terra, la terra reposa com així ho ha de fer l'home segons mana la tradició: ***Al desembre i al gener, busca un bon recer***. Al camp disminueix considerablement l'activitat, només en zones olieres, preparen la collita de l'oli: els *esquerradors esquerren* o *abasten* olives (acció de collir olives directament amb la mà), i hi ha els qui *varegen* l'olivera (fer caure les olives a cops de vara des de terra és qualificat de *varejar*).

Ara ve Nadal, matarem el gall...

El gall és un dels protagonistes del tradicional àpat familiar de Nadal. Sota anàlisi, aquest àpat es dilueix en un devenir de fets i costums de la vida quotidiana dels nostres avantpassats. S'explica que a petició del poble que clamava un bon àpat almenys per Nadal, el Concili d'Aquisgrà, l'any 817, va acordar que els capons no havien de ser considerats com a carn, i que per tant els fidels en podien menjar sense por a faltar al dejuni o a l'abstinència que proclamaven les solemnitats eclesiàstiques. Més tard, sembla que els capons es convertiren en el gall típic de la diada.

«En els antics palaus i castells de la noblesa, el gall era servit tot seguint un protocol cerimoniat. Seguida de patges i d'escuders, la dama del castell en safata d'or o d'argent presentava el gall al convidat que volia destacar d'entre els presents. El més brau, el més coratjós, el més galant era l'honorat a esbocinar el gall equitativament amb la seva espasa o daga tal i com era costum entre la gent d'armes. Els convidats mentrestant magnificaven les seves heroïcitats i les seves proeses, tot llançant-li lloances i felicitacions. Amb la mà dreta sobre el gall, prometent una nova gesta en el camp de les armes feia el valerós cavaller un jurament: «Per Nostre Senyor Déu, per Madona Santa Maria, per les dames d'ací i pel GALL juro...». Darrera d'ell, s'hi afegien d'altres que feien un jurament semblant. La dama del castell feia de jutge i donava una penyora a tots els qui havien jurat. Pel Nadal següent, qui no havia complert queia en descrèdit, perdia la seva fama cavalleresca i la dama li ho tirava en cara tot reclamant-li la penyora.»

El gall, segons una auca set-centista d'ocells.

Estareu pensant que en algunes taules nadalenques és el gall d'indi, «el pavo», qui ocupa el lloc d'honor. Us faig saber que «el pavo» conquistà les nostres cuines després del descobriment de les Amèriques. Els primers galls d'indi eren mexicans.

I ara ve St.Roc, matarem el porc...

No sorprèn a ningú quan es parla del mes de desembre com el mes on les tradicions i els costums més han sobreviscut el pas de les generacions. L'essència d'una tradició resta per definició en una utilitat del poblat. La majoria de les tradicions deriven de les antigues transaccions rurals i com tot el corpus de les feines agrícoles segueixen el ritme de les alteracions atmosfèriques. A tres anys vista per la naixença del nou segle, i en la dècada de la cibernètica i dels productes transgènics, sembla que no hi ha cabuda per un costumari vellarcàs. A mode d'evolució, hi ha hagut i hi ha un anar adaptant-se a un entorn que varia acceleradament. Els afers rurals s'ubiquen avui en despatxos de cooperatives i al voltant de polítiques de cupons, no als peus dels marges

L'àpat de Nadal, segons la capçalera d'una dècima de bones festes del segon terç del segle XIX.

ni entorn de llars de foc. La masia i el guaret medievals són avui granges ecològiques després d'una metamòrfosi de modernitat. Què ha passat amb els costums tan íntimament relligats amb els cicles rurals? Alguns simplement oblidats, altres recuperats sota banderes «d'allò autòcton» que es recolzen altra vegada sobre una reincidència utilitària no difícil d'endevinar si som conscients del nostre temps. Ara, tenim el costum de recuperar les tradicions més plaents que entren pels ulls, una vegada a l'any i sense gaire sacrifici. En el simbolisme humà porc és símbol de voracitat i d'ignorància.

Abans, la matança del porc, que es portava a cap entre desembre i gener, es considerava com una de les tres alegries de l'home, del porc s'aprofitava tot i omplia un rebost afamat. Avui, parlar de la matança del porc sona per la majoria a un programa de TV promocionant *Turisme Rural*.

Ja al gener, l'ametller es despertarà. Segons els nostres avantpassats, l'ametller era el pare de tots els fruits i de tots els productes vegetals, per ser el primer arbre que floreix.

Jenny

ELS SECRETS DELS ARBRES: LA FIGUERA

«La figuera té tal virtut que un cavall o ase, carregat de figues els fa perdre les forces, els venç, i perden fàcilment la càrrega. Per fer-los tornar les forces, és menester donar-los trossos de pà»

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...
Casa Llirinós *de Pilar Sureda Torrent*
Us desitja molt bones Festes de Nadal !
Plaça Catalunya, 8 - LLAGOSTERA - Telèfon 83 00 97

Bones Festes de Nadal!

Josma

Pintura . . . Decoració

JOSEP ANGLADA

MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

Tels. 80 52 08 - 46 35 78

J C T d'A

JOSEP JORDI

COMAS / CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61

CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL.LICA

AMB FERRO I ALUMINI

TANCATS DE TELA METAL.LICA

* * *

Carrer Tossa, 5

Tel. (972) 83 02 70

Bon Nadal !

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C/Cantallops, 2

Tel. (972) 83 02 56

17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98

ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51

Agrupats: C/ Bolivia, 46 - 52

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Juridica

Administració de Finques

Assegurances Generals

C/. Calderers, 5

Fax: 80 52 30

Tel. (972) 83 03 62

17240 LLAGOSTERA

Bones festes !!

C/. Taulera, 39

Fax: 83 75 78

Tel. (972) 83 71 65

17246 SANTA CRISTINA D'ARO

electrodomèstics

Codolar

Som especialistes en electrodomèstics

Agrupació DEGISA

C/ Camprodon, 11 - Tel. 83 04 77

LLAGOSTERA (GIRONA)

Mobles Cateura

Bon Nadal !

* MOBLES EN GENERAL I A MIDA

* MOBLES DE CUINA

* TAPICERIA

Exposició i Venda:

Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

EL BUTLLETÍ de Llagostera

"Haver anat al Japó amb en Carles Reixach és un honor per a mi."

"Amb 26 anys ja havia vist les dues cares del futbol"

"És molt difícil explicar a un holandès el sentiment de la gent blaugrana quan es juga contra el Madrid."

"El Barça actual no té res a veure amb el Barça que vaig conèixer quan era jugador."

Entrevista a Jordi Roura Solà

Fa nou anys Jordi Roura va ser el protagonista d'una entrevista a les pàgines de El Butlletí. En aquella època se li augurava un bon futur professional i l'entrenador Johan Cruyff començava a donar-li oportunitats d'entrar al primer equip del F. C. Barcelona. En l'actualitat, Roura és notícia per la seva estada al Japó entrenant al Yokohama Flugels. Després de nou anys, el "noi de Llagostera" ens explicarà com va passar de ser jugador promesa a entrenador prometedor.

Explica'ns com es va produir el teu adéu a la professió de futbolista.

A l'any 1989 jo començava a jugar amb el primer equip del Barcelona. Per un jugador català poder jugar amb el Barça és com poder fer realitat tots els somnis d'infantesa. Però en aquesta professió les coses canvien d'un dia per l'altre. Vaig tenir la mala sort que, quan ja tenia un lloc en el Barça, el desembre del 89, em vaig fer una lesió molt important jugant contra el Milan en una final "Supercopa d'Europa". A partir d'aquí la meva vida va canviar molt ja que, des d'un punt de vista estrictament esportiu, no vaig aconseguir assolir el nivell que havia tingut.

Vaig estar pràcticament un any i mig recuperant-me, vaig tornar a jugar amb el Barça B, vaig anar cedit a Múrcia i a Figueres, però des de la lesió vaig patir molts problemes físics. La cama mai em va acabar de funcionar del tot bé i, només amb 26 anys, vaig deixar de jugar a futbol.

Amb 26 anys ja havia vist les dues cares del futbol. Havia experimentat el que és arribar al lloc més alt per a

MONTSERRAT MAYOL

un futbolista català: jugar amb el primer equip del Barcelona. Però també vaig conèixer el que és deixar de jugar amb el Barcelona i jugar amb equips de segona fila i, a més, amb molts problemes.

Et va ser molt difícil prendre la decisió de deixar el futbol?

Va ser una decisió dura però penso que els futbolistes som mentalment forts, i jo em vaig sobreposar molt bé. Vaig seguir estudiant econòmiques i vaig començar el curset d'entrenadors. Vaig estar -i encara hi estic- molt lligat al futbol base de l'Escola d'art, que està estretament lligada amb el Barça. Després va arribar la meva oportunitat professional: l'aventura del Japó.

Com va anar que en Carles Reixach pensés en tu per ajudar-lo a entrenar un equip japonès?

Primer de tot, jo sempre he estat estretament lligat al futbol i tinc molta experiència com entrenador de futbol base. A més m'estic traient el títol d'entrenador.

Amb en Carles Reixach ens coneixíem, havíem tingut una relació personal i professional molt important. Coincidim en la manera de veure el futbol i en moltes altres coses. En el moment en què a en Reixach se li va plantejar l'oferta d'anar al Japó, m'ho va comentar i vam decidir anar-hi.

Per a mi, el fet d'haver anat amb ell al Japó és un honor. El sol fet d'haver treballat amb un dels entrenadors més grans que hi ha, ha estat molt important. Personalment, que un amic m'hagi donat una confiança tan gran sempre s'agraeix. Per tant, només tinc paraules d'elogi i d'agraïment cap a ell.

Has comentat que t'estaves traient el títol d'entrenador. Penses tornar a entrenar?

Crec que els esdeveniments s'han precipitat i que potser he començat a entrenar professionalment massa jove. Però la meva intenció és anar adquirint coneixements, anar agafant experiència i en el futur seria una opció que em plantejo i que m'agradaria molt. De moment, no tinc cap pla previst i depèn una mica de com es plantegin les coses. No tinc cap pressa.

Quant de temps has estat al Japó?

Més o menys hi hem estat uns 8 mesos. Concretament però, nosaltres estavem a la ciutat de Yokohama.

La cultura i la gent d'allà són molt diferents. Com t'entenies amb la gent i sobretot amb els jugadors?

Sense cap mena de dubte, aquest era el principal problema que vam tenir. Era un problema de comunicació. Anàvem tot el dia absolutament enganxats amb una persona que ens feia de traductor. Des d'anar a comprar el pa fins a preguntar que deien els diaris, tot ho haviem de fer mitjançant el traductor.

Però el primer problema era comunicar-se amb els jugadors, perquè quan les coses es filtren o passen a través d'una altra persona, és difícil transmetre segons quins matisos correctament. Aquest és un dels grans problemes que vam tenir.

Vas tenir temps de fer turisme?

Turisme en el sentit estricte de la paraula no em vam fer, però sí que vam conèixer tot el país. Allà tots els desplaçaments els realitzàvem amb "tren bala", que és un un tren fantàstic. Viatjar amb aquest tren ens permetia veure absolutament tot el país. Quan anàvem a jugar, solíem tenir temps per veure temples i curiositats de cada ciutat.

Has instal·lat la teva vida a Barcelona. Continues en contacte amb els teus amics del poble?

Aquest és un dels preus que la vida que he portat m'ha fet pagar, i em sap molt greu perquè no hi hagut manera d'evitar-ho. Als 14 anys vaig començar a viure a Barcelona. Quan jugues a futbol, cada cap de setmana viatges, i si no viatges estàs concentrat a Barcelona. Després, la vida professional et porta a viure a altres ciutats i això, al cap dels anys, fa que la relació amb els teus amics es dificulti.

Quan véns al poble vas a veure els teus antics coneguts?

Jo tinc la vida organitzada a Barcelona, hi treballo, hi estudio, hi tinc obligacions. Quan vaig a Llagostera moltes vegades és només per unes hores o un dia. Ara tinc una nena petita, que encara ho fa tot més difícil. De tant en tant veig algú però molt menys del que jo voldria.

Recentment va haver-hi una festa de la Penya Barcelonista de Llagostera i mitjançant una amiga meva que es diu Marta, vaig poder sopar amb tots els meus amics. Són sensacions difícils d'explicar, però per mi va ser molt important. Encara que

jo no tingui contacte directe amb ells, sé que tinc bons amics, i ells saben que a Barcelona em tenen a la seva disposició sempre que em necessitin.

Segueixes l'actualitat del poble?

Sí. Sempre que vaig a casa meva pregunto per les coses que passen i les novetats que hi ha.

Ens podries donar una opinió del Barça actual des de la perspectiva de jugador?

Aquest Barcelona no té res a veure amb el Barça que jo vaig conèixer en la meva etapa. Abans hi havia bastants jugadors de la casa i es parlava força en català. En aquests moments sembla que això ha desaparegut. Amb la "Llei Bosman" les coses han canviat molt. No sabria dir si això és bo o dolent, però ara els equips estan plens d'entrenadors i jugadors estrangers. D'altra banda, totes les coses evolucionen i el futbol no n'ha de ser una excepció. Si al soci o al seguidor li sembla bé o malament és una altra qüestió.

Al soci i al seguidor se li fa difícil identificar-se amb un equip sense jugadors de la casa.

Aquest pot ser el problema. Quan jo jugava contra l'Espanyol o el Real Madrid, sentia una cosa especial. Ara, evidentment, també volen guanyar perquè són professionals, però per a mi, guanyar-los portava un seguit d'emocions molt intenses. És molt difícil explicar a un holandès quin sentiment té la gent blaugrana quan es juga contra aquests equips.

La majoria de seguidors voldria més gent de la casa perquè pensen que el Barça és l'equip representatiu del país. Però també hi ha gent que el que li interessa més és que el Barcelona guanyi. Personalment, crec que el primer equip del Barcelona hauria d'estar format amb gent del planter i els 2 o 3 millors jugadors del món.

Des del punt de vista d'entrenador, quina opinió et mereix l'actual "mister" del Barça?

No posaré en dubte la categoria del Sr. Van Gaal, ja que és considerat un dels millors entrenadors del món. El que sí que està clar és que a tots ens agradaria demanar el millor davanter del mercat, agafar el talonari i comprar-lo. Això fa les coses més fàcils que en d'altres equips, on t'has d'adaptar als vint-i-dos jugadors que ja hi ha.

Per tant, si un entrenador té la posiblitat de fer un equip a la seva mida, també és lògic que se li exigeixi més. Al Barcelona això sempre passa. És un dels millors clubs del món, té potencial econòmic i té accés als millors futbolistes. Però una cosa és fitxar 2 o 3 judadors per cobrir unes necessitats puntuals i l'altra és fitxar tantíssima gent com s'ha fitxat darrerament. Pràcticament s'ha fet un equip nou.

Montserrat Mayol
Jordi Pinsach

LA FITXA:

1.Una pel·lícula: La Llista de Schindler
2.Una cançó: Rosor
3.Un hobbie: M'agrada molt llegir
4.Un polític: Em reservo la meva opinió.
5.Un futbolista: Em va impressionar en Laudrup
6.Una ciutat per viure: Barcelona
7.Un Camp de futbol: El Nou Camp
8.Un diari: És complicat, perquè responen a unes tendències o opinions concretes. Jo en llegeixo bastants per conèixer opinios diverses.
9.Un programa de TV: La miro poc. Només m'agrada veure alguna pel·lícula, programes esportius i notícies. També m'agradava el programa d'en Buenafuente.
10.Un menjar: Els canelons de la meva mare.

Can Muntaner

Cap al 1800 la família Pigrau baixa de pagès per instal.lar-se al poble. Compren la casa dels Muntaner que està situada a la plaça del mercat nº5 (curiosament s'ha mantingut el nom de "Can Muntaner" fins a l'actualitat). Llorenç Pigrau Codolar es casa amb la pubilla dels Muntaner, la Catherina. Llorenç, en enviduar, s'uneix en segones núpcies a Francisca Coll el 27 de juny de 1810. D'aquesta unió neix Francesc Pigrau i Coll que tindrà dues filles amb Catalina Formatger: Bonaventura i Maria. Reformen l'entrada de la casa i l'adeqüen per situar-hi un taulell on venen granes de pagès collides del seu hort i oli que compren al trull de Platja d'Aro. Posteriorment aquest els arribarà de can Planes de Girona. En aquests anys el mercat estava situat a l'actual "Plaça del Mercat", i no és fins el 1870 quan aquest és traslladada a la "Plaça Catalunya". El canvi desplaça el centre del poble i provoca una disminució de les vendes que obliga a molts comerços, com can Frigola, a traslladar-se prop del nou mercat. Tot i que "can Muntaner" va romandre al mateix emplaçament.

La pubilla de la casa, Bonaventura Pigrau i Formatger (nascuda el 1869) es casa amb Josep Puig i Sala (fill d'Orriols), proveïdor dels olis de can Planes. Aprofitant l'experiència d'en Josep, s'amplia el negoci i es dediquen a la compra i venda d'oli. El matrimoni té tres fills en Joan, la Paquita i en Narcís. Aquest últim se'n va a Sabadell a fer de fuster. La Paquita es queda ajudant a la família. L'hereu, en Joan Puig Pigrau (nes-cut el 1901) es queda la casa i es fa càrrec del negoci. El 1926 es casa amb Lluïsa Rodó i Ribas, filla d'una important sastreria del poble.(El fill d'aquesta, actual propietari, encara utilitza un codi alfanumèric (consisteix a intercalar lletres entre els nombres) per portar els comptes del negoci. Aquest codi prové del món de la sastreria i ell el va aprendre de la seva mare). Ella es fa càrrec de la botiga ja que estava acostumada a portar un negoci, i el seu marit es dedica a la venda d'oli.

Enderrocament de ca la Lisa per construir-hi la nova botiga

La familia Puig amb el "Chevrolet"

En Joan anava a proveir-se de gènere a Girona. En una d'aquestes sortides compra plàtans per a la família. La Lluïsa els posa a la venda i l'èxit fa que decideixi poblar la botiga d'altres fruites.

La família disposava d'un "chevrolet", un dels tres camions que hi havia al poble. Quan al 1936 esclata la guerra, es van embargar tots els camions de Llagostera menys el de can Muntaner ja que era el que duia menjar al poble.

Acabada la guerra neix el petit dels tres fills, Josep Puig i Rodó que concideix amb l'època de més vendes de la botiga.

De jove, en Josep a vegades acompanyava al seu pare a comprar vi a Roses, oli a l'Hermentera i a Ven-

tallà, pomes a Arbúcies i la resta dels productes els portaven de Girona.

En Josep recorda que anar a Arbúcies era com una excursió, on passaven tot el dia i feien una arrossada. El llarg trajecte els obligava a controlar el nivell de benzina amb una branqueta de bruc que s'introduia al dipòsit. En aquella època la gent utilitzava garrafes de quatre i vuit litres per anar a comprar oli. Posteriorment en van sortir de deu. Durant un temps això va portar confusió als comerciants ja que cobraven les garrafes de deu litres al preu d'una de vuit.

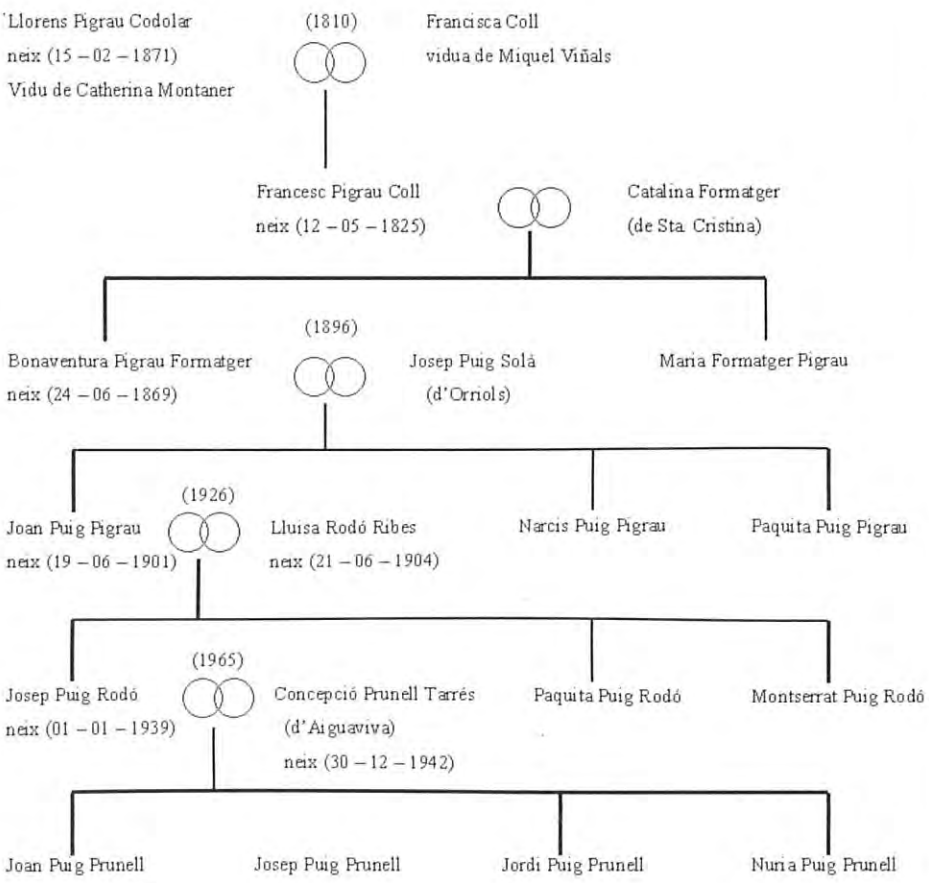
En Joan en anar-se fent gran, deixa que el seu fill es vagi fent càrrec del negoci. En començar-se a vendre l'oli en envasos, els Puig deixen de vendre'l a granel per dedicar-se més al negoci de la fruita.

Al 1965 en Josep es casa amb Concepció Prunell i Tarrés, "filla" d'Aiguaviva. De la unió en surten quatre fills. Quan batejen el segon canvien la botiga de lloc (1972). El nou local (on està actualment can Muntaner) el compren a la Lisa. Aquesta hi tenia un petit comerç on hi venia terrissa, pesca salada i comestibles. En aquests moments can Muntaner abasteix la part vella del poble i són un dels majoristes reconeguts de la zona. Tot i ser un comerç important, la gent que puja de Barcelona i la de les urbanitzacions no hi solen anar a comprar per la manca de llocs d'aparcament.

Llegint aquest escrit es veu que la familia Puig i els seus avantpassats han sabut adaptar el seu comerç al llarg del temps.

Visió actual de "Can Muntaner"

Gustau M.Castellana, Nuri Capdevila, Quim Ventura, Pilar Ventura, Pau Bassets.

1r premi del III Concurs Literari Sant Jordi 1998 (Categoria Infantil C)

Quin remei!

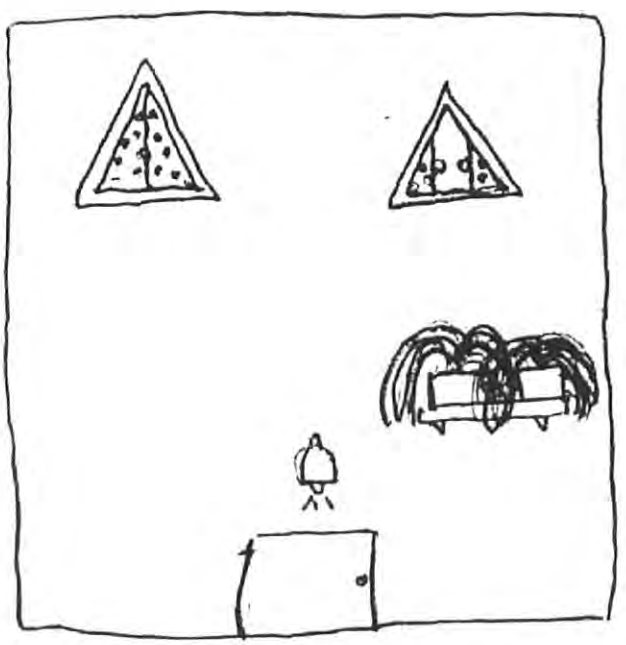
Hola, sóc un membre de la família Crangur i no m'agrada ser-ho. D'acord, és la meva família i me'ls estimo, però jo no sóc com ells. Ells són estrafolaris, diferents, estranys... I no només ells, sinó també tot el que els envolta: el cotxe, la casa, els vestits, les mascotes, les joguines: tot.

El meu cotxe és així:

- En lloc de tenir 3 o 5 portes en té 1, i en lloc de tenir-la al costat o al darrere la té a dalt, per tant hem d'entrar-hi fent un salt.
- És de color verd lloro i la part de dalt és de color lila fosc.
- Els seients tenen punxes i són de color rosa fúcsia.
- Les rodes també són rosa fúcsia i tenen forma de quadrat.

La veritat és que no m'agrada gaire el meu cotxe. És molt estrany!

Casa meva és així:

-És de color verd amb la porta i les finestres de color lila fosc (com si anés de conjunt amb el cotxe)
-Les finestres del davant són en forma de triangle i les del darrere en forma de trapezi.
- La porta del davant té forma de quadrat i és tan petita que quan hi passem ens hem d'ajupir per no donar-nos un cop al cap. La porta del darrere té forma d'hexàgon.

Els meus pares dormen a terra perquè diuen que és un remei molt antic contra les esquenes tortes.

La meva germana gran dorm amb una màscara de bellesa de color verd lloro perquè diu que així li queda la cara més bonica. El cas és que, quan em mira o em parla amb allò a la cara, m'espanto.

Per acabar, el meu germà petit dorm amb quatre xupets alhora perquè pensa que així no li entrarà cap mosca a la boca. Està ben sonat!

Els vestits que porta la meva mare són la conya! Té la mania de posar-se vestits de llangardaixos, granotes, mosques, serps i coses així.

- En té un de granotes, que una cama és faldilla i l'altra és pantaló.

- Té un conjunt de color taronja amb tot de taurons dibuixats.

- Una altra cosa que té és una faldilla llarga de color pistatxo tota plena de gripaus.

I molts més modelets per l'estil que només recordar-los em vénen ganes de vomitar.

Els vestits que porta el meu pare són els més estrambòtics:

- Té una faldilla curta i arrapada de color rosa amb tot ple de cors dibuixats.

- En té una altra que és llarga i ampla de color vermell pàl.lid, amb moltes butxaques per tot arreu.

I més val que no recordi més coses del seu armari!

No us ho creureu, però la mascota del meu germà és una serp. Se l'estima molt, li diu «Pitxurra» i dorm amb ella. Quin horror!

La mascota de la meva germana és una rata gegantina. Li diu «Preciosa» i també dormen juntes. Jo no entenc

com sent tan fifi com és la meva germana, pot dormir amb això tan fastigós!

La meva mare no té mascota, no. En té moltes! I no són pas ni gats ni gossos, no. Són exactament escarabats. Se'ls estima moltíssim i fins i tot els fa petons. Ecs! quin fàstic!

Els amics del meu pare ja són més normals. Són una colla de gripaus i granotes que porta fins i tot a les reunions de la feina. El cas és que un dia, enmig d'una reunió molt important, els gripaus tenien gana i van començar a cridar. Ningú sabia d'on venien aquells crits! Quin aldarull es va formar!

Jo tinc un gat i un gos que em van costar molt d'aconseguir. La família no entenia que jo no volgués serps com a mascotes!

El meu gos és diu «Punki», sempre va molt atavalat amb la resta de mascotes que corren per casa, encara que ja s'hi va acostumant. Quin remei!

Quan jo sigui gran no penso tenir res com ara. Vull que sigui així:

-En primer lloc, penso tenir un cotxe normal, d'un color normal, rodes normals, portes normals i ben col.locades,...

- En segon lloc, vull una casa normal. És a dir, com les que té l'altra gent, senzilla, de color discret, de forma normal,...

- En tercer lloc, seguiré tenint mascotes normals. Res de serps, rates, escarabats, ni gripaus. Només gats i gossos.

- En quart lloc, vull que jo i la meva família anem vestits com la resta del món. I que cap home porti faldilles com fa el meu pare.

Però fins que no sigui prou gran per fer tot això, els hauré d'aguantar a ells i les seves manies. Quin remei!

M'agradaria que canviessin de costums i que fossin com la gent normal. Però crec, i n'estic força segura, que això no passarà mai.

I ara us deixo, adéu.

Eva Espadalé Reballí

Joieria Rellotgeria
Català
Taller Propi
Dissenys Exclusius
Àngel Guimerà, 7 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 972 80 52 90 (Girona)

L'Àgora
Actiescola
Centre Educatiu
Carrer Girona, 31
Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES
Bon Nadal !!
Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

TEIXITS I
RETALLS
trini
Es fa a mida
tota classe de roba.
També hi trobareu
servei de TINTORERIA.
Sempre al
vostre servei
C. Albertí, 16
Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

LAMPISTERIA
J. FA
Es fan instal·lacions de gas i les revisions obligatòries
Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Servei de pneumàtics Nacionals i d'Importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxútats
pneumàtics
CASA BLANCA
Tel. 80 50 85
C.I.F. G-17217688
C/. Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

SUPERAVUI
CAN CLIMENT
C/ ÀNGEL GUIMERÀ, 27
BONES FESTES !

Tapisseria i Tendals
Sanchez
972 83 03 87
Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís
C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

GRILL Can Pep
Us desitja
un BON NADAL
LA TAVERNA
LLAGOSTERA
TFNO. 83 09 45

Des de 1952
Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats
Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es
Carns Esteve
Us desitja un Bon Nadal !

El miracle de Sant Grau

Llibre núm. 403, del notari Jaume Axandri

Dia 1 de desembre del 1674, a la capella de Sant Grau del terme i vila de Tossa.

A tots i cadascun dels presents. Nosaltres Marc Vendrell, prevere domer major de l'església de la vila de Vidreres; Salvi Vinyoles, també prevere, sagristà de l'església de la vila de Caldes de Malavella; Francesc Rovira i de Robles, donzell governador dels vescomtats de Cabrera i d'en Bas i baronia de Llagostera i de la vila i terme de Caldes de Malavella; Joan Baptista Vila, clauer dels esmentats vescomtats i baronia, domicilat a la vila d'Hostalric; l'Il·lustre Pere d'Albertí, donzell, domiciliat al castell - de Llagostera; i Jaume Axandri, notari reial i públic del castell i baronia de Llagostera, en testimoni de la veritat fem jurament a Déu i els seus quatre evangelis, posant la mà sobre el llibre jurem i donem fe: (1)

"En la nit passada que era lo últim die del mes de novembre y ja molt vespre, havent arribat en esta Santa Casa y Capella del Gloriós St. Garau hont havem fet nit y estam encara, de hont volem anar est matí a la vila de Tossa per pendrer possessió de la jurisdictió té allí sa Excia. la Excma. Señora Marqueza de Aythona, viuda y en certs noms Baronessa de Llagostera y Caldes.

Y a la que a nit se estave fent lo sopar, jo dit Francisco Rovira y de Robles men aná a la dita Capella del Gloriós St.Garau y estant allí agenollat a las gradas del altar, fora de la peanya y contra la rexa de ferro per que estave tancada dita rexa, fent mas devocions en companyia de un fadrí meu ques diu Pere Antoni, qui me feia llum ab una candela y estant allí los dos sols, sentirem que estave cayent aygua dins la gerra, al costat del dit altar y molt cerca de la dita rexa hont estavem nosaltreslos dos y estiguerem escoltant los dos un bon rato y sempre sentiam lo mateix, que apareixia un degoter de una teulada quant cau laygua dintre de algun vas que ja hi ha aygua, que al caurer las gotas fa ruydo laygua. Anava cayent de tal manera que la una gota alcansave laltre.

Y oint una cosa tant portentosa quedarem los dos suspesos, y jo dit Rovira cridé al señor domer Vendrell, que se encertá entrar en la dita Capella, que se acostás allí y oiria lo miracle. Y així, jo dit domer Vendrell me acostá a la dita rexa y oí lo mateix y se conexia clar y distintament que era aygua que estave cayent dintra la gerra, per que dins de ella se oya lo ruido

Y així men aná, jo dit domer Vendrell, a la cuina de dita casa a avisar tots los dalt nomenats y demés persones que eran allí, per que vinguessen a la Capella a oir lo miracle, y de prompte tots nosaltres sobredits, Salvi Vinyoles, Joan Baptista Vila, Pere de Albertí y Jaume Axandri, notari, baix escrit, juntament ab lo Rvnt. Garau Soler, prevere residint en dita casa y Capella de St. Garau, los testimonis baix escrits y los fadrins y demés persones que se trobaven allí, acudirem a la dita Capella, agenollantnos al costat de la rexa y posaremnos a escoltar y oyrem tots, clar, caurer laygua del modo que a dalt està dit, dins la gerra del Gloriós St. Garau.

Així estiguerem escoltant lo dit ruydo per espay de algun quart de hora, y sempre anave cayent laygua de una matexa manera, y encara quant nos anarem a sopar se sentia de la matexa manera caurer, que nos posarem a escoltar al capdevall de la Capella y tant matex se sentia, de hont tots unánimes conformes y sens duptar algú, resolguerem y estam molt certs per haverho oit, com dalt es dit y haverho percibit molt bé, ques miracle del Gloriós Sant.

Y essent veritat que la dita gerra estave molt ben tapada y tencada ab cobertor de fusta que está demunt della per que no havia molt, ço es, al arribar a la Capella y havent feta oració beguerem tots de la aygua de dita gerra y lo Rvnt. Garau Soler, que nos donave dita aygua , la havia molt ben tancada, que tots ne teniam y tenim plena memoria. Y es veritat també que al sentir lo dit miracle de caurer laygua a dita gerra ningú de nosaltres se gozá atrevir anar obrir la gerra per veurer caurer dita aygua per temor quel Gloriós Sant nons castigás, per que tots sabem molt be los grans miracles que obra lo Sant, ab la Sta. aygua de dita gerra, si no que tots ferem nostras oracions alabant a Déu y al Gloriós St. Garau de la mercé nos havia fet de sentir un tant gran miracle".

A la casa capella de Sant Grau del terme de la vila de Tossa, el dia 1 de desembre de l'any de la Nativitat del Senyor de 1674, a les sis del matí.

Testimonis: Honorable Jaume Gelabert, batlle de la vila de Caldes de Malavella i Jeroni Mas, treballador de la mateixa vila.

(1) Traduït del llatí.

Josep Cantó i Antoni Mascort
Font: A.H.G. Notaria de Caldes

L'any de la muralla

Una exposició a l'Arxiu Municipal inaugura un any dedicat a la Llagostera medieval

«La muralla amagada» és el títol de l'exposició que inaugura una iniciativa de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament i l'Arxiu Municipal. La idea és involucrar tot el poble en aquest projecte, mitjançant diferents actes que tindran un denominador comú: la Llagostera de fa 500 anys. El punt de partida d'aquest «any medieval» és el treball dels dos investigadors locals, Josep Cantó i Antoni Mascort, en el qual descriuen el trajecte de les muralles que encerclaven l'antic castell de Llagostera (vegeu EL BUTLLETÍ no.11).

L'exposició, que estarà ubicada a l'Arxiu Municipal, aporta una reconstrucció de la nostra vila, a través de dibuixos que il·lustren les variacions que va sofrir aquesta durant els segles XIII al XVII. El treball gràfic, que inclou reproduccions del castell, les cases, l'església i les muralles –amb les seves torres i portals–, està acompanyat de textos que expliquen l'evolució. També inclou fotografies recents que permeten comparar l'antiga configuració del poble amb l'actual. És aquesta part de l'exposició la que s'ha basat gairebé íntegrament en el treball de Cantó i Mascort, amb l'ajut d'entesos que han aportat dades sobre alguns detalls de les construccions.

Aquest apartat permetrà conèixer com, per exemple, no és fins el segle XIII quan comença a parlarse d'un castell a Llagostera. Al s.XVI el poble comença a créixer fora de la muralla, en el que s'anomenà la *"vall del mur"* i que correspon a l'actual carrer Olivareta. També veurem com la muralla i moltes de les seves torres ja han estat derruïdes al s. XVII, o bé han estat ocultades per la presència de cases de nova construcció.

L'exposició compta amb un altre apartat dedicat a mostrar el tipus de vida a l'edat mitjana. Les figures del baró, el castlà[1], el batlle, el notari, els pagesos, i l'organització de la comunitat vilatana en el que s'anomenaven *universitats* (l'embrió dels actuals ajuntaments) són explicades amb l'ajut de dibuixos i diversos utensilis de l'època. Aquests han estat cedits pels museus d'Arbúcies i Arqueològic de Banyoles, i consisteixen en peces de ceràmica i de fusta, puntes de ballesta i armadures, entre altres.

Els altres actes de què consta " La muralla amagada" van des de la presentació del llibre de Cantó i Mascort, *Les Muralles de Llagostera*, a visites guiades, passant per la representació de l'obra medieval, *"El Comte Arnau"*, a càrrec de la companyia de teatre local, "La Troupe", dirigida per Quim Planella.

ARXIU MUNICIPAL

Avui encara són visibles algunes parts de la muralla.

Dani Moll Casamitjana

[1] Castlà: a l'edat mitjana, el qui tenia el govern i la jurisdicció d'un castell i d'una porció de béns annexos o castellania en possessió immediata, bé que sense cap dret sobre el domini útil, en nom del senyor que els hi havia confiats. (Dicc. De La Llengua de l'Enciclopèdia Catalana)

LA MURALLA AMAGADA

PROGRAMACIÓ PREVISTA*

• **DESEMBRE 98: EXPOSICIÓ A L'ARXIU MUNICIPAL**
"LA MURALLA AMAGADA. Descoberta del Castell de Llagostera"

- **Inauguració:** 18 de desembre, a la sala de Sessions de l'Ajuntament, amb la conferència ***"La vida de cada dia fa 500 anys"***, a càrrec de Sílvia Planas, llicenciada en Història Medieval.
El mateix dia tindrà lloc la presentació del número 17 de la revista Crònica, titulat ***"Un notari i els seus papers durant la Guerra de la Independència"***

- **Horari de l'exposició:**

Dies: 25 - 27 de desembre del 1998
1 - 3 de gener del 1999
Hores: 12 - 14h i de 17 - 20h

• **ST. JORDI 99 (18 d'abril):**
- Presentació del 2n Llibre de Crònica, titulat ***"Les Muralles de Llagostera"*** de **Josep Cantó** i **Antoni Mascort**, Menció Especial de la I Beca de Recerca Esteva Fà. Anirà a càrrec de Josep Matas, director de l'Arxiu Històric de Girona i tindrà lloc al Teatre del Casino, a les 12 del migdia. El llibre estarà a la venda a les parades de la plaça.

- **Espectacle i ambientació medieval.**

- **Exposició *La muralla amagada. Descoberta del Castell de Llagostera,*** oberta de 12 a 14h i de 17 a 18h.

• **SETMANA SANTA 99:**
- Escoles de primària: **Visites guiades** a l'exposició i al castell.
- IES: **Visites guiades** a l'exposició.

• **FESTA MAJOR 99:**

- **Exposició *La muralla amagada. Descoberta del Castell de Llagostera,*** oberta els dies 22 a 25 de maig de 12-14h i de 18 -21h.

- **Descobreix el castell**: visites guiades diürnes i nocturnes.

- Representació teatral: **"El comte Arnau"** a càrrec de la companyia local *"La Trouppe"*.

• **ESTIU 99:**
- **Concert a la Muralla**
- **Visites guiades nocturnes**

**** Es preveu l'aparició de programes de mà amb més detalls sobre cada acte, i que informaran dels canvis que puguin sorgir a darrera hora.***

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

Bon Nadal !

Agències a Girona:

Cooperativa de Recaders	**Tel. 23 39 61**
Agència Sureda	**Tel. 23 01 38**
Centre de Recaders	**Tel. 20 38 13**

A Llagostera:

C./ Concepció, 45	**Tel. 83 01 57** **Mòbil: 909 38 49 42**

IMPREMTA OFFSET TIPOGRAFIA
RODAS

Camprodon, 24
Telèfon i Fax: 83 02 10
LLAGOSTERA

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/. Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

TALLER MECÀNIC
Juan Puig
I FILLS S.L.

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Menjars "CAL DEGOLLAT"

83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu,55
17240 LLAGOSTERA

Bon Nadal !!

PS

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

Carns i Embotits
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

Us desitja Bon Nadal!

Sara

Merceria - Perfumeria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

Bones Festes a tothom

"La Família" se solidaritza un cop més .

El dissabte, dia 7 de novembre, es va estrenar al Casino Llagosterenc la comèdia *"La família Reniu estiueja"* –d'en Santiago Vendrell– portada a escena pel grup de teatre "La Família", de Llagostera.

L'obra reflecteix l'ambició i l'afany de poder de *la Mare* de la família Reniu. Una família catalana que està al capdavant d'una empresa.

L'acció transcorre en una casa situada en un poblet de la Costa Brava, on s'allotja la família durant les vacances d'estiu. D'entrada es pot deduir que la família gaudeix d'un nivell econòmic més aviat alt. Però hi ha algú que falla: *la Mare, la Sra. Enriqueta*. El seu deliri per aconseguir formar part de l'alta societat fa trontollar l'estabilitat d'una família benestant. Finalment, la raó i el sentit comú fan tornar a la realitat a una mare de família enganyada per aparences superficials i supèrflues.

Per altra banda, cal remarcar un dels objectius d'aquesta representació, que en altres ocasions ja ha caracteritzat la companyia: recaptar fons per l'ajut al tercer mon. En aquesta ocasió s'ha destinat el cinquanta per cent dels ingressos a la missió Kimbao del Zaire. La quantitat enviada és de 180.000 ptes., de les quals 58.880 ptes., van ser aportades voluntàriament per les moltes àvies i avis que, tot i tenir l'entrada lliure el dia de la representació especial per als jubilats, van voler col·laborar-hi.

"La Família" al complet

Tot plegat, un altre lloable exemple de solidaritat protagonitzat per un grup d'actors aficionats del nostre poble.

Jordi Moll

Cicle de teatre al Gironès

El passat mes de novembre, englobades dins el cicle de "Teatre al Gironès", van ser representades al Teatre del Casino Llagosterenc tres obres interpretades per les companyies següents: Filigranes Teatrals presentant "Filigranes de dones", Teatre de l'Estació amb "El Robinson del metro" i DDT Teatre amb "Ni amb tu, ni sense tu".Tot i la bona qualitat que van mostrar algunes de les obres, cal destacar la poca assistència de públic del municipi, i no volem pensar que fos culpa de la fred que feia al local.

L'arranjament de la carretera de Tossa, una reivindicació històrica

El segon tram ja s'ha adjudicat i l'obra, amb un futur un pas a nivell a la cruïlla, començarà aviat

L'arranjament de la carretera de Llagostera a Tossa de Mar i la solució definitiva per treure perillositat a la cruïlla que la uneix amb la de Vidreres ha estat, durant anys, una de les grans reivindicacions dels dos municipis pel que fa a infraestructures viàries. La Gi-681 o carretera de Tossa, tal i com és coneguda pels llagosterencs, és un vial de traçat sinuós i poc segur pel mal estat del ferm, gairebé tan perillós com la cruïlla en què desemboca. Després que l'any passat es remodelés el primer tram -el més proper a Tossa-, les obres del segon ja han estat adjudicades i la intervenció, que en el futur culminarà amb un pas a nivell a la cruïlla, podria començar molt aviat.

"Això és més tort que la carretera de Tossa", diuen els llagosterencs quan s'han de referir a qualsevol cosa poc lineal. Sí, de revolts en té, però la perillositat del vial no resideix únicament en la seva sinuositat, sinó també en la seva amplada -quan un cotxe i un camió es creuen posen a prova els reflexes i l'habilitat dels conductors. A això cal afegir-hi el mal estat del ferm, gastat pel pas dels anys i extremadament perillós quan ha plovinejat, i el trànsit que es multiplica amb l'arribada del bon temps -als cotxes s'hi sumen autocars, caravanes, remolcs i ciclistes. Tossa no ens queda tan lluny com sembla. La carretera té un traçat de 16,5 quilòmetres però la vintena de revolts que té són molt tancats, alguns de fins a 180 graus, i fan que el viatge sembli molt més llarg.

Finalment, amb més de deu anys de retard, la remodelació total de la carretera serà un fet. Fa un parell de mesos, el departament de Política Territorial i Obres Públiques, a través de la direcció general de Carreteres, va adjudicar les obres de condicionament de la segona fase per 667 milions de pessetes a l'empresa pública de la Generalitat, Gestió d'Infraestructures SA (GISA); i serà l'empresa Construccions Rubau l'encarregada de realitzar-les. La intervenció, que va sortir a licitació per 734 milions de pessetes, consisteix en el condicionament i l'ampliació del vial -amb dos carrils de tres metres i mig metre de voral- des de la

carretera de Vidreres fins al quilòmetre 7,5. Segons el projecte, està previst minimitzar l'impacte ambiental i es preveu la construcció d'un tunel artificial de 64 metres de longitud. Dins les mesures correctores d'impacte ambiental cal destacar l'adequació dels passos per a la fauna, la recuperació de zones de la carretera actual i la replantació de la vegetació.

Un pas a nivell a la cruïlla

Més perillosa que la carretera, especialment els caps de setmana, és la confluència de la carretera de Tossa amb la C-253 -de Vidreres a la costa d'Alou. Arran de les contínues reivindicacions dels Ajuntaments de Llagostera i Tossa, i dels nombrosos accidents que s'hi produeixen, la Generalitat va anunciar el juny passat que construirà en el termini d'un any un enllaç a dos nivells en aquest punt negre. El projecte, pressupostat en 150 milions de pessetes, ja ha estat posat a licitació i preveu que els vehicles que circulin per la C-253 passin pel nivell inferior, mentre que els que s'incorporin des de la carretera de Tossa, o a la inversa, ho facin pel nivell superior.

Queixes i reivindicacions

La millora de la carretera ha estat llargament reivindicada, però la Generalitat ha mantingut aturat deu anys el projecte adduint que no hi havia pressupost per portar a terme una obra que el 1986 estava pressupostada en 770 milions i que avui, feta d'una tirada, s'hauria disparat fins a 1.278. Per aquest motiu, quan es va anunciar que les obres es farien en dues fases hi va haver males-

tar tant a Llagostera com a Tossa. Una de les accions més sonades per reclamar la totalitat de la reforma la va portar a terme el PSC tossenc, que va guarnir els arbres de bona part del traçat amb ferralla provinent d'accidents que s'han produït al vial. Un dels problemes que sempre hi ha hagut per reclamar la millora és que en la majoria d'accidents que s'hi produeixen només hi ha un cotxe implicat i, per tant, no hi ha informes per ferne estadístiques. Malgrat les queixes, amb mocions dels socialistes dels dos municipis reclamant l'execució íntegra del projecte, i dels independents de Tossa (AET), que amb el PSC van portar 2.000 signatures al Parlament, l'obra es va plantejar en dues fases. D'altra banda, els Amics de Tossa Club Unesco van presentar al·legacions i una modificació del projecte inicial per assegurar-se que l'arranjament respectaria i no perjudicaria l'entorn. Les al·legacions feien referència a l'amplada, projectada en set metres de calçada i un de costat, que finalment es va canviar per sis; la construcció del pas a dos nivells, i el canvi de diversos terraplens per ponts, així com la construcció d'alguns túnels, que haurien evitat l'impacte, però també encarit l'obra. El primer tram de la carretera de ser remodelat va ser el més proper al nucli de Tossa, fet que va tornar a originar la polèmica ja que, tot i que es va començar per aquest a petició de l'equip de govern selvatà, el més perillós i costós per les característiques del traçat és el que queda per fer.

Les obres de la primera fase, licitades per 578 milions i adjudicades per 492 a GISA, van començar el gener del 1997. El primer tram incloia 8,9 quilòmetres, des del punt 7,5 al 16,4, entre la Casa del Mar de Tossa i el revolt de la pedrera d'en Balmanya. L'execució preveia la modificació del traçat en alguns punts, l'eixamplament de la carretera, el reforçament del ferm i la construcció d'un pont de 39 metres damunt de la riera de Tossa. Es va deixar per a una fase posterior un tram urbà del nucli tossenc. La carretera va estar tallada al trànsit alguns mesos i el primer tram va ser inaugurat el 21 de novembre del 1997 pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Pere Macias.

Segons les estadístiques, diàriament circulen per la carretera de Tossa 1.100 vehicles, que es preveu que augmentaran fins a uns 2.000 quan s'hagi arreglat completament. De moment, la perillositat de la carretera, especialment a l'hivern, fa que molts conductors optin per passar per Lloret, ja que l'altra opció, de Tossa a Sant Feliu, és encara més sinuosa que la carretera de Llagostera.

Sònia Genoher Valentí

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

EL BUTLLETÍ de Llagostera

Us desitja Bones Festes !

TRANSPORTS
FONT S.L.

C/Joan Maragall,11 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830005 - Fax (972) 805055

C/Progrés, s/n -Tel./Fax (972) 504313
17600 FIGUERES

Estació Renfe Mercaderies - Tel. 2 38810 - Fax 239977
17180 VILABLAREIX

Pl. Sant Joan, 13 Tels. 320248 - 321683
17220 SANT FELIU DE GUIXOLS

CARNS
JOSEP AGUSTÍ
EMBOTITS
C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA
Bon Nadal!

Esports Pujolràs
Estel Martí
Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Bones Festes!
Ford

ROBERT COROMINAS
GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA
"Per a tu, el futur"

EL BUTLLETÍ de Llagostera

Valoració de la reordenació viària

Els nous senyals que regulen la circulació pels carrers del poble van ser destapats el dia 2 de novembre. Aquesta data implica un retard de gairebé dos mesos en l'aplicació d'aquest pla, explicat pel regidor de governació Fermí Santamaria, per ésser un període de temps en què l'empresa *Girod*, encarregada de fabricar les plaques, feia vacances. A més, diu Santamaria que aquest període de temps s'ha invertit també en el diàleg amb els veïns dels carrers afectats, per tal d'arribar a mesures de consens. Així, i degut a aquestes converses –mantingudes sobretot amb comerciants–, hi ha hagut alguns canvis de darrera hora, com poden ser la no modificació del carrer Álvarez de Castro i la posposació del carrer Migdia, que ha mantingut el sentit cap al carrer Concepció. A finals de novembre el Sr. Santamaria afirmava però que el carrer Migdia invertiria finalment el sentit a principis de desembre ja que, de no fer-ho, s'obstaculitza molt l'accés des del sector dels carrers Concepció i Barcelona cap al centre del poble.

Una altra de les mesures que s'ha ajornat és el tall del carrer del Fred, que aboca a la Baixada de la Costa Brava i que ha constituït fins ara una de les sortides del poble. Aquest tram s'ha considerat conflictiu i es va decidir convertir-lo en un pas de vianants amb la instal·lació d'unes pilones que impediran el pas als vehicles, però que es podran enretirar en ocasions especials com el pas de la processó. Aquesta mesura es prendrà coincidint amb la nova senyalització que l'Ajuntament preveu imminent. Aquesta consistirà en la instal·lació de cartells indicant les sortides del poble, el casc antic, centre, equipaments del poble i altres indrets d'interès. Es preveu una inversió de gairebé 2 milions en aquesta tasca.

L'aplicació de la reordenació viària va acompanyar-se d'un mapa explicatiu que es va adjuntar amb la publicació "L'Ajuntament Informa", de distribució gratuïta.

JORDI MOLL

Una cruïlla que demana a crits una rotonda

Sabedor que l'alteració dels sentits implicava també canvis en els hàbits dels vilatans, l'Ajuntament va reforçar la vigilància policial la primera setmana de novembre, per tal d'evitar possibles conflictes. A gairebé un mes vista Santamaria afirma que la policia ha notificat una millora significativa de la fluïdesa del trànsit pel poble.

D'altra banda, i aprofitant la reordenació viària, es van col·locar una sèrie de plaques de prohibit aparcar en alguns carrers. Al cap de gairebé un mes s'han modificat, de manera que la prohibició només serà vigent en les hores en què passa el camió de recollida d'escombraries.

La cruïlla de Caldes, una sortida conflictiva

Un dels aspectes que buscava aquesta reordenació és canalitzar el tràfic des del centre del poble cap a les sortides més importants, que esdevenen la de l'Hostal El Carril i la del Parc de la Torre. Això, però, evidencia les greus mancances d'una altra de les sortides potencials del poble: la que desemboca a la cruïlla de Caldes. Aquesta sortida té una manca de visibilitat molt important, alhora que un mal estat de l'asfalt que s'allarga fins arribar al Carril. Sembla que la primavera vinent la Direció General de Carreteres de la Generalitat arranjarà l'asfaltat que va des de la cruïlla de Tossa fins la de Caldes.

És evident que la millor solució per la cruïlla de Caldes és una rotonda. Santamaria afirma que l'alcaldessa Pilar Sancho ha iniciat diàlegs amb Carreteres i que hi ha un avantprojecte fet. Explica també que es tracta d'una rotonda que ha de ser suficientment gran per permetre el pas de vehicles llargs i pesants i que, a més, ha de permetre una bona incorporació per part dels vehicles que venen del poble, a través del fort pendent del carrer que dóna a Can Bernis i que obligarà a desplaçar la rotonda en direcció Caldes. Per tot això el pressupost d'aquesta circumval·lació serà molt elevat. Ara bé, Santamaria afirma que si el departament de Carreteres no se'n fa càrrec (podria considerar-se un carrer del poble i per tant, no hi tindria competències) hauria d'ésser l'Ajuntament, amb l'ajut de subvencions, el qui costegi el projecte.

Dani Moll Casamitjana

Finalitzen les obres de la deixalleria

Es preveu la seva inauguració a partir del gener

Una mica més de la meitat del gruix de les escombraries que es produeixen a una casa correspon a material no orgànic. Aquest està format per material molt divers (des de vidre a plàstics, electrodomèstics, metalls, etc.) i, en la seva majoria, és de difícil eliminació. El primer pas per a poder-lo tractar (ja sigui per destruir-lo o per a reciclar-lo) és la seva classificació. L'any 93 va entrar en vigor la "Llei reguladora de residus de la Generalitat (DOGC. 1776 - 28.7.1993). El seu article 46è. obliga als municipis de més de 5.000 habitants de dret a "establir el servei de deixalleria mitjançant la instal·lació de la planta o les plantes necessàries per a la recollida dels residus (...)". El mes de gener del 97 l'Ajuntament va aprovar la implantació d'una deixalleria que, pel que sembla, començarà a funcionar a finals d'aquest mes, o a principis del 99.

JORDI MOLL

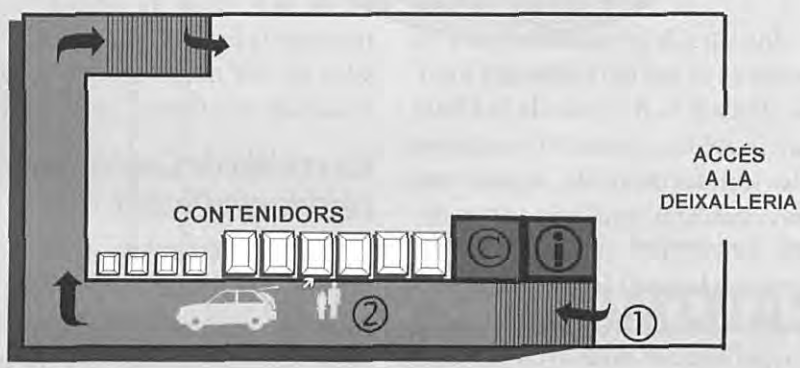
L'obra ha costat poc més d'onze milions de pessetes (tot i que el projecte va sortir valorat en quinze, a la subhasta va anar a la baixa). D'aquesta quantitat, la Generalitat n'ha aportat 7,8 milions en concepte de projecte, obra civil i direcció d'obra. També s'ha obtingut una subvenció de 350.000 ptes. per la compra dels contenidors que inclourà l'edifici. Segons el regidor Lluís Ayach, les obres s'han dut a terme sense incidències remarcables.

El funcionament

Una deixalleria és un centre on té lloc la recollida i el magatzem de residus que no són objecte de recollida domiciliària. Els vilatans poden accedir al recinte en cotxe i, un cop dins, una persona encarregada li indica a quin contenidor cal abocar cada tipus de deixalla, segons el material de què estigui formada. Així doncs, a la deixalleria no hi tenen cabuda els residus orgànics com les restes de menjars (que continuaran essent conduits a diari a l'abocador de Solius), però sí que s'hi destinaran paper, cartró, vidres, plàstics, metalls, fustes, electrodomèstics,... Tots aquests residus seran emmagatzemats en contenidors per separat, per després ésser traslladats a empreses que en procurin la seva reutilització o reciclatge.

ESQUEMA DE LA DEIXALLERIA

① Accés per la rampa amb el vehicle. Al punt ⓘ hi ha l'**Oficina de recepció i informació**, on un operari supervisa i registra els residus que entren a la deixalleria.

② **Plataforma o moll de descàrrega**
Els particulars poden estacionar el seu vehicle davant del contenidor adequat i dipositar-hi els residus.

Ⓒ **Cobert d'emmagatzematge dels residus especials**
Cal protegir els residus especials de la pluja per evitar que l'aigua pugui arrossegar i escampar substàncies tòxiques fora de la deixalleria.

La deixalleria no admet però residus industrials, els quals segueixen un procés diferent. Sí que s'hi poden incloure materials que generin petits comerços i petites empreses. Tampoc hi tenen cabuda els residus de tipus sanitaris, com els produits al dispensari, Creu Roja o a la residència, que seguiran el mateix camí que la resta de deixalles de recollida domiciliària.

Amb la posta en marxa de la deixalleria s'eliminaran els contenidors situats darrere el cementiri.

La gestió de la planta anirà a càrrec d'una empresa contractada per l'Ajuntament. Les funcions d'aquest organisme aniran des de tenir cura del manteniment del local a procurar que l'abocament es faci correctament, fer complir l'horari i transportar els residus cap al seu destí final, entre altres.

Campanya informativa

La deixalleria però no podrà funcionar sense la col·laboració ciutadana. La bona marxa d'aquesta instal·lació esta totalment supeditada a que la gent separi les deixalles al seu propi domicili. Per això aquest desembre l'Ajuntament iniciarà una campanya informativa adreçada a tot el poble i que farà especial èmfasi en les escoles i l'institut. Per aquesta labor s'ha contractat una empresa de serveis ambientals. Així s'editarà un tríptic que explicarà el funcionament, s'elaborarà material didàctic per les escoles i l'institut, un joc de taula, es faran visites guiades al recinte i apareixeran notes informatives a diferents mitjans de comunicació. L'horari de la deixalleria serà el següent:
Dimarts a divendres de 4-8 tarda
Dissabtes de 9 a 1 i de 4 a 8.
Diumenges, de 9 a 1
Dilluns tancat

Dani Moll Casamitjana

MATERIALS QUE ES PODEN PORTAR A LA DEIXALLERIA

Residus reciclables o reutilitzables

- Paper i cartró
- Vidre pla i d'ampolles
- Plàstics
- Fustes
- Tèxtils
- Material elèctric
- Ferralla, llaunes i altres metalls
- Petits electrodomèstics sense CFC

Residus especials

- Fluorescents i llums de vapor de mercuri
- Pneumàtics
- Piles
- Bateries de cotxe i líquids de frens
- Tòners
- Dissolvents, pintures i vernissos
- Radiografies i termòmetres
- Productes de neteja i insecticides
- Electrodomèstics amb CFC (frigorífics...)
- Olis vegetals (de fregir...) i minerals (de cotxe)

Altres

- Runes i restes de construcció d'obres menors
- Restes de jardineria
- Voluminosos, mobles, matalassos,...

Més ecològics

Increïble!!! És l'única cosa que vaig pensar quan vaig anar a llençar les escombraries als contenidors de darrere el cementiri. L'estat dels abocadors era patètic. Hi ha sis llocs diferents per tirar la brossa (ferros i electrodomèstics, runes, cartrons, paper, vidre i llaunes), i tot estava completament barrejat. No hi havia res al seu lloc. Electrodomèstics en el lloc de les runes, llaunes en els contenidors de cartrons...

Em vaig preguntar: la gent és analfabeta o realment no està conscienciada del que passa? La primera de les opcions em va semblar poc probable i, per tant, em vaig decidir per a la segona.

És tant difícil separar el paper del vidre, o el plàstic del cartró? Suposo que tothom veu la diferència entre una ampolla de vidre i un diari. Aleshores, perquè no ens conscienciem i intentem separar les diferents escombraries?

Es tracta de tenir, en un espai de poc més d'un metre quadrat, cinc bosses o caixes. Una pel paper i cartró, una segona per les llaunes, una altra pels plàstics, una quarta pels vidres i una cinquena per la matèria orgànica. Un cop ho tinguem tot separat, s'ha d'agafar i dur-ho al lloc adequat. En el poble on vivim hi ha diferents llocs on podem trobar contenidors de colors, que ens indiquen quin material hi hem de llançar. N'hi ha de tres colors:

· **Verds**: On s'hi llencen els **vidres**
· **Blaus**: On s'hi haurien de tirar els **papers i cartrons**
· **Grocs**: Aquests estan separats en dos apartats. Un per les **llaunes** i un altre per:
· **Envasos metàl·lics**
· **Envasos plàstics**
· **Brics**

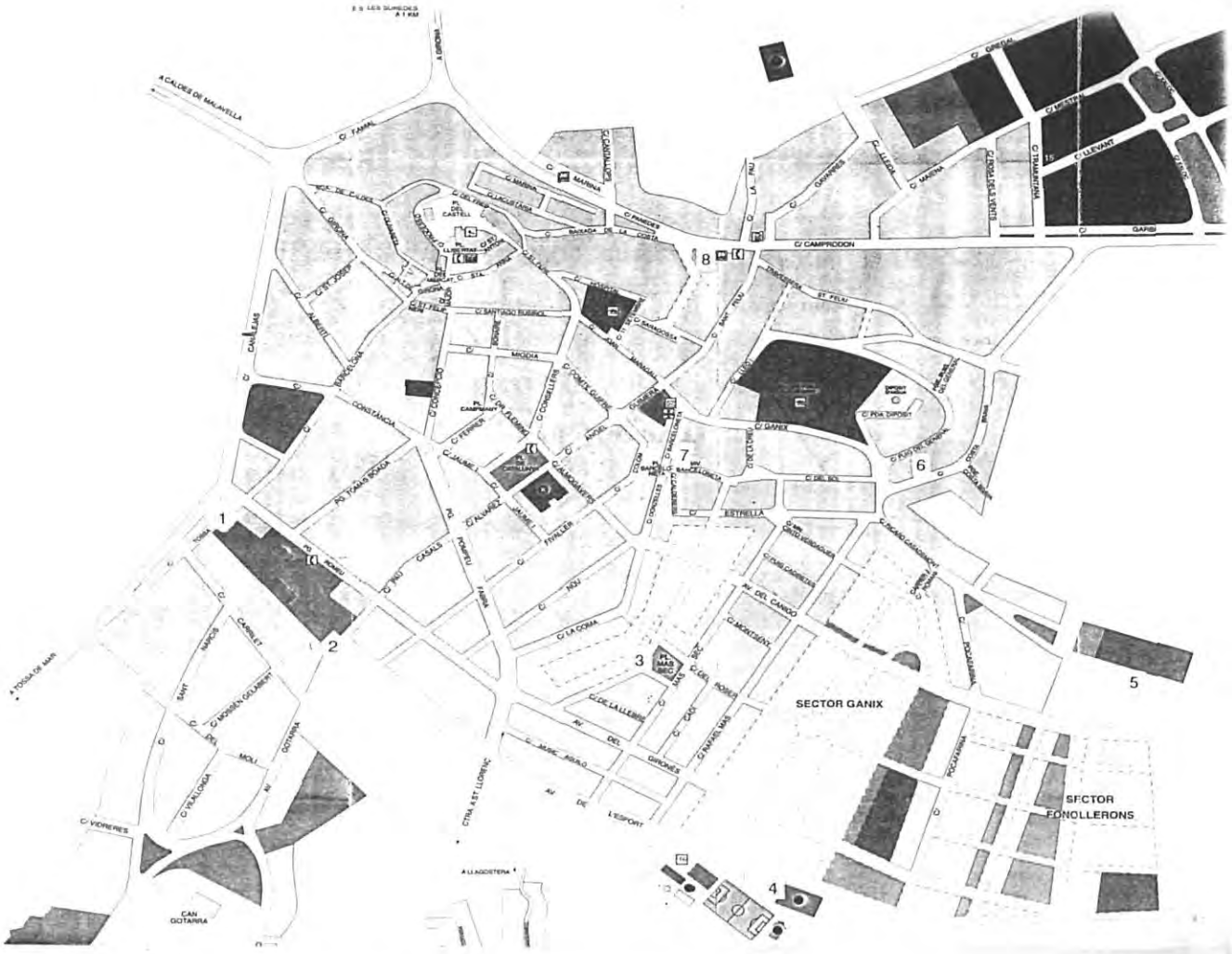
Com es pot veure en el mapa, hi ha vuit llocs on podem anar a tirar les escombraries.

Si volem ser persones ecològiques, no n'hi ha prou amb llençar les escombraries al lloc adequat. És un gran pas, no ho nego, però encara hi ha moltes petites coses que podem fer per millorar el medi ambient. Per exemple, no agafar sempre el cotxe per moure'ns pel poble (ja que moltes vegades l'agafem per anar a comprar el pa i la fleca es troba a cinccents metres de casa). Estalviar l'aigua quan ens dutxem o quan ens rentem les dents (no cal tenir-la oberta mentre ens ensabonem o ens raspallem). La calefacció no cal que escalfi les parets quan no hi ha ningú a casa. Comprovar que els detergents que comprem per la roba siguin biodegradables. Mirar si els productes de maquillatge o desodorants afecten o no la capa d'ozó. Quan comprem bombetes, vigilar que siguin de 60 watts en lloc de 100, ja que consumeixen menys i fan la mateixa llum. I encara millor si comprem bombetes de baix consum, que tot i que són més cares, a llarg plaç estalvien més energia.

Per últim m'agradaria demanar a la gent que es conscienciï una mica (i m'incloc a mi mateix).

Sembla ser que la causa de l'última gran catàstrofe, l'huracà **Mitch**, que ha matat milers i milers de persones, ha estat provocat per l'escalfament tèrmic de la terra. Aquest ha estat produït entre d'altres causes per aquestes petites coses que hauríem de fer i no fem. L'huracà **Mitch** pot ser el principi de la rebel·lió de la Terra cap als humans. Allà nosaltres.

nº mapa	Lloc	Tipus de contenidors
1	Carril	verd blau groc
2	Av. Gotarra	verd blau groc
3	Pl. Mas Sec	verd blau groc
4	Zona esportiva (Al costat pista)	groc
5	Darrera cementiri	2 verds groc blau ferro i electrodomèstics 2 runes 2 cartrons
6	Carrer Puig del general (costat escola pública Lacustària)	blau
7	Pl. Barceloneta	blau
8	Carrer Camprodont (carretera de Sant Feliu)	blau verd groc

Mapa de Llagostera: lloc on podem trobar els diferents contenidors

Gustau M. Castellana
Col·laborador: Quim Ventura

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

Bones Festes!

superAvui

FRUITES
PUIG

El nom dels bons aliments !

CAN MUNTANER

Bar Restaurant **Can PANEDES**

Desde 1966 Cuina Casolana

Especialitat en Conill Rostit

Carns al caliu de Llenya

Escudella i Carn d'Olla

Botifarres d'elaboració Pròpia

Els dimarts Tanquem

Carretera de Sant Feliu, 5 - Tel. (972) 83.03.56
LLAGOSTERA (Girona)

Desitja un feliç Nadal als seus amics i clients.

BANC POPULAR

Bones Festes !

El local polivalent ja s'està construint

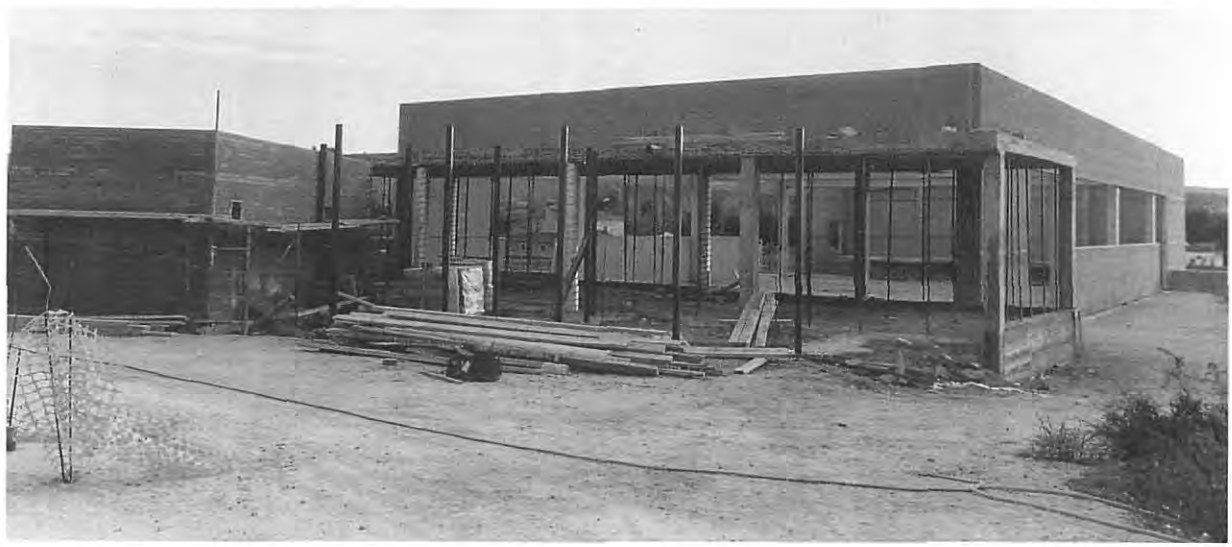
Un cop superats els problemes inicials en la concessió de l'edificació, les obres avancen a bon ritme. Segons l'alcaldessa, Pilar Sancho, si no hi ha entrebancs d'última hora, es preveu la posada en marxa del polivalent pels actes de Carnaval d'aquesta propera primavera.

Preguntada per la destinació del local, Pilar Sancho afirma que es vol utilitzar pel màxim d'activitats possibles. Així, s'hi podran celebrar des de festes populars (Carnaval, Festa Major...) fins a exposicions, passant per fires, convencions d'empreses, o fins i tot, àpats de casament. També estarà a disposició de totes les entitats del poble que desitgin utilitzar-lo.Tot plegat quedarà regulat a través d'un reglament d'ús.

Sobre la possibilitat que pugui tenir un ús esportiu, Pilar Sancho deixa clar que no serà un segon pavelló, però sí que pot ser un bon complement a l'actual.

En la foto adjunta, es pot observar una visió frontal del local polivalent . En primer terme trobem la sala de recepció i l'espai per a la guixeta i el bar. Tot seguit la sala, de 600 metres quadrats i l'escenari sota el qual hi ha els vestidors i un magatzem.

Ramon Soler

CARLES OLIVERAS

Petit incendi a Correus

Un petit incendi a l'oficina de Correus de Llagostera va tenir lloc La matinada del 29 d'Octubre.

Una treballadora de l'oficina va arribar a les 6 del matí i va veure com sortia fum de la bústia. Quan va obrir la porta tot era ple de fum i va avisar els bombers. La causa de l'incendi havia estat provocada per un curtcircuit produït en el "tèlex". Per sort no hi va haver altres danys materials ni personals. L'única conseqüència de tot això fou que l'oficina va quedar plena d'una pols negra que ho va embrutar tot.

Us desitja un molt Bon Nadal!

PUB L'ENRENOU

Llagostera

Tel. 80 53 97

11 de setembre, La Diada

CARLES OLIVERAS

Cantada de l'himne d'Els Segadors a la Plaça del Castell. Durant la diada de l'onze de setembre.

Cursets de la Llar de Jubilats

La Llar de Jubilats organitza, per a tothom qui hi està interessat, diversos cursets com els que estan il·lustrats en aquestes imatges. A la dreta, el de puntes de coixí i a sota, el de gimnàs de manteniment que s'imparteix al pavelló poliesportiu.

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVER

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

És Llagostera un poble perfecte?
Si penses que no, en què es podria millorar?
O, què hi treuries per viure un xic més bé?

HI FALTA

- Un "Servicaixa"
- Nom dels carrers de les urbanitzacions
- Corda al rellotge del Casino
- Torn de paraula al públic dels plens

HI SOBRA

- El soroll de motos a totes hores
- Merder a la Biblioteca
- Torres d'alta tensió al terme municipal
- Violència juvenil els caps de setmana
- Cotxes aparcats a les voreres del Passeig

Per a què serveix?

- Les fonts de la Plaça Catalunya
- Els "postes" de la llum que hi ha al mig de la vorera de davant de l'antic quarter de la Guàrdia Civil
- El senyal de franja horària de la zona blava de la plaça

Envieu-nos les vostres suggerències al'Aptat. 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça: C/Migdia, 40 - 17240 LLAGOSTERA. Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.831210)

TABACS
MONTSE PLENSE SENDRA
N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28
C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Gim 2x4
Bones Festes!
C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Trobada dels nascuts l'any 1948

ENRIC VILALTA

Angelina Bayó, Josep Verdaguer, Àngel Frigola, Consol Artau, Rosa Serra, Susi Auladell, "Tino" Josep Lloveras, Lluís Soler, Marina Monje, Mª Teresa Comas, Miquel Barceló, Bretos, Angelina Mestres, Fuensanta Galiano, Antonio Moreno, Santiago del Monte, Joan Llovet, Miquel Malagón, Pilar Plà, Miquel Hospital, Montserrat Bou, Salvador Pla, Josep Oliveras, Fèlix Sureda, Joan Bragulat, Dolors Viñas, Enric Vilalta, Delfí Tibau, Josep Castanys.

Puigdemunt

DROGUERIA i FERRETERIA

BON NADAL!

Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

mobles soler

Joan Soler i Rissech

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

Bones Festes!

C./ Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - **Tel. 83 05 24**
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Desitja a tothom Bon Nadal

SASTRERIA - CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/. Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

Excavacions VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

Bones festes !!

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doll de sorra abrasiu

Taller: C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 80 54 89 - Fax 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

LLIBRERIA
MATERIAL ESCOLAR

RAMONA FRIGOLA

C/Ganix,14
Llagostera (Girona)

Telèfon 83 03 84

Us desitja unes Bones Festes !

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

Bones Festes !

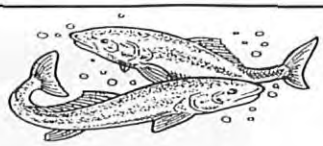
Carmen Mestres Pigem

BAR MESTRES

C/. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 **LLAGOSTERA**
(Girona)

Bon Nadal !

PEIXATERIA
PLANA

PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS

Cristófol Colom, 7 - Tel. 83 02 58 - 83 01 96
LLAGOSTERA

Cursets anuals

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

Alumnes del curset de Balls de Saló per a la mainada, organitzat pel Casino Llagosterenc i que s'imparteix cada dissabte a la tarda.

CARLES OLIVERAS

Bones Festes!

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-llosera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

☎ 83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

Obres Hospital S.L.

Us desitja un Bon Nadal!

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Bones Festes !

ATÍPIC
GIRONA s.l.

Construcció de piscines

Servei tècnic i manteniment
Productes químics i
tractament d'aigües
Descalcificadors
Jacuzzis construïts a mida
Pistes poliesportives

17240 LLAGOSTERA - Pau, 6
Tel i Fax: 80 57 08

BON NADAL !!

MODONI

BAR MUSICAL CAFE

☎ LLagostera 83 01 17
Quart 46 80 10

Fira al carrer

Per segon any consecutiu i coincidint amb l'inici de la tardor es va organitzar la Fira Agrícola Comercial de Llagostera. La trobada d'artesans, representants d'oficis perduts i comerciants va omplir el Passeig de llagosterencs i visitants durant tot el dia.

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

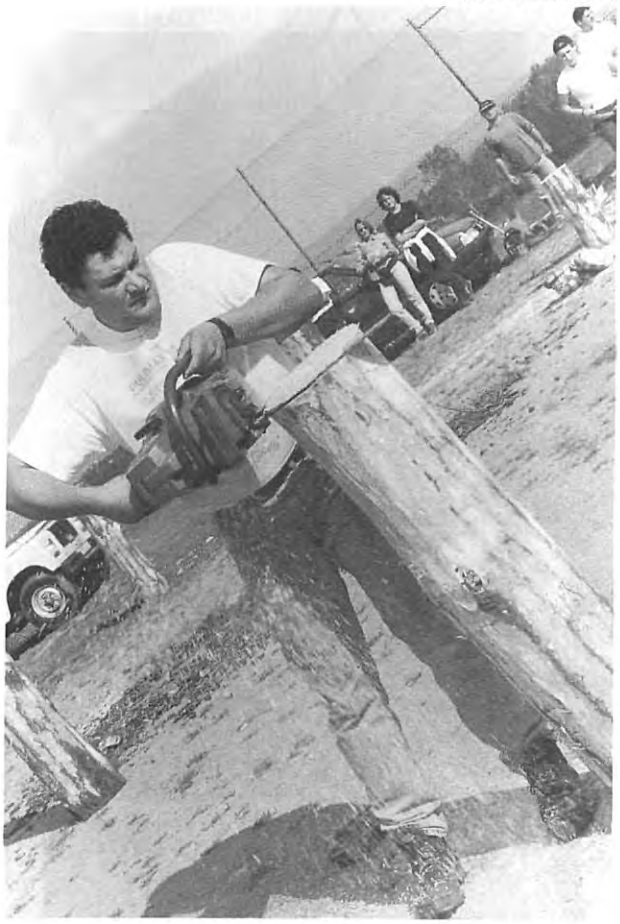
CARLES OLIVERAS

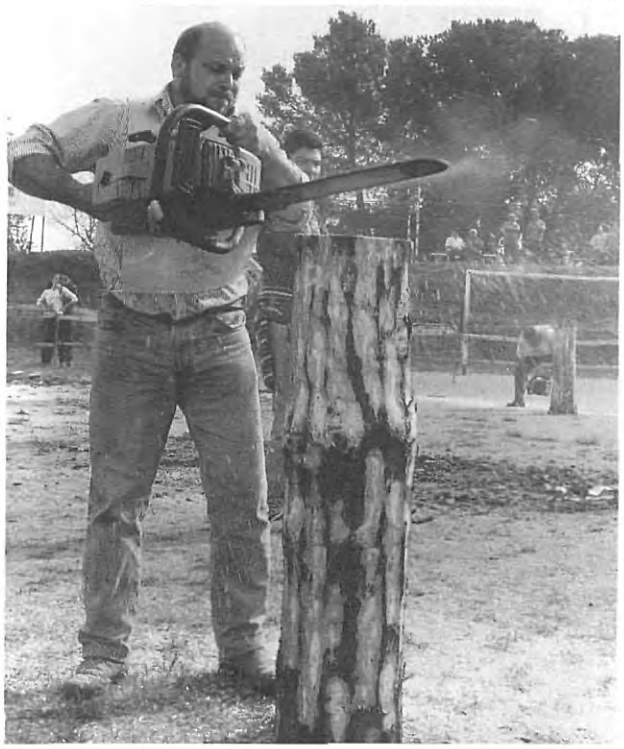
CARLES OLIVERAS

Tallada de troncs al Casal Parroquial

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

Com ja va essent tradició en aquests últims anys, el Casal Parroquial Llagosterenc organitza la popular Tallada de Troncs, que va tenir lloc el 25 d'octubre.

Aquest acte, que ja s'ha institucionalitzat i s'ha donat a conèixer arreu de les comarques gironines, es va portar a terme un any més amb un gran èxit de participació.

Tal i com és tradició, després de la competició, que va començar de bon matí i es va allargar fins el migdia, l'esforç es va veure recompensat amb un bon tiberi.

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

RAMON MOTJÉ

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

TRANSFORMACIO
DE PLASTICS

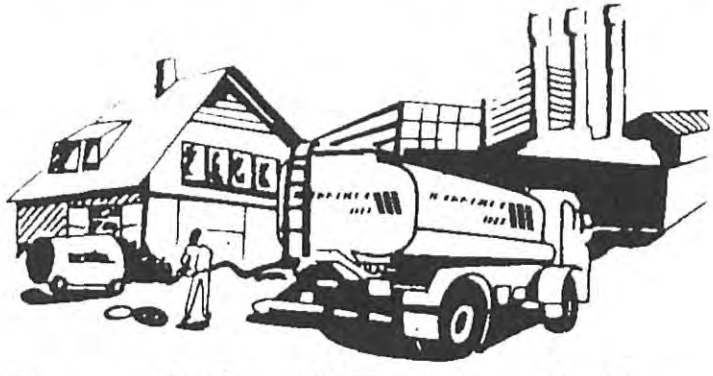
INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

Bones Festes de Nadal!

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

BONES FESTES!!

Cursets anuals

Des de l'àrea de Cultura de de l'Ajuntament s'han organitzat, com cada any, una sèrie d'activitats lúdiques tant per a petits com per a grans. Així, els cursets d'artesania, de belles arts, de costura o de sardanes s'han ofert com a opcions per a tots els gustos. Un cicle de teatre i un altre de conferències col·loqui són les novetats d'aquest any.

CARLES OLIVERAS

Curs d'artesania

Els alumnes del curs d'artesania preparen les festes i els ornaments per celebrar Nadal i, com cada any, col·laboraran en el concurs de pessebres, decoració de carrers i exposicions.

CARLES OLIVERAS

Curs de sardanes

El gimnàs de l'escola pública Lacustària és el punt de trobada dels sardanistes els dissabtes. Allí es reuneixen, els uns per aprendre i els altres per perfeccionar nostra dansa.

CARLES OLIVERAS

CARLES OLIVERAS

Curset de ràdio

Aprendre-ho tot sobre el món de la ràdio és l'objectiu del curs que s'organitza als estudis de l'emissora municipal. A la foto un dels alumnes en el locutori preparant-se per fer un programa.

CARLES OLIVERAS

Escola de belles arts

Les arts plàstiques i les tècniques que s'hi poden aplicar són les matèries que s'imparteixen a l'escola de belles arts. A la foto, una petita representació dels alumnes amb les seves obres.

Taller de costura

Com cada any s'organitza el taller de costura per aprendre a confeccionar o arreglar qualsevol peça de roba.

A la foto, algunes de les participants posant fil a l'agulla.

CARLES OLIVERAS

Xerrades

Els residus i la salut (15 d'octubre) i *Les deixalles no són un residu* (22 d'octubre) sinó una riquesa són els títols de les dues conferències que va portar a terme Francesc Sureda al local Social de la Caixa.

GEMMA

perfumeria
estètica
complements

Us desitgem Bon Nadal
i Feliç Any 1999 !

àngel guimerà, 28
tel./fax 972 83 15 82
17240- Llagostera
(girona)

Homenatge a la tercera edat

RAMON SOLER

Més de quatre-cents avis es van reunir el passat dia 8 de novembre per participar en l'homenatge a la tercera edat, que cada any aplega més gent i ja ha esdevingut una tradició a Llagostera. La jornada va començar amb una celebració eucarística i, seguidament, la companyia de teatre La Família va oferir al teatre del Casino la representació de *La Família Reniu estiueja.*

Un dinar de germanor al menjador de l'Escola Lacustària va acabar d'arrodonir la jornada.

JOSEP VALL-LLOSERA

TEJIDOS

Angel Hernández Hernández

Especialidad en ropa para el hogar, camisas y pantalones

Tienda: C/Camprodon, 2 (frente gasolinera) 17240 LLAGOSTERA

Part.: C/ Mas Sec, 59 - Tel (972) 83 08 93 (Girona)

ALIMENTACIÓ

VENDES A L'ENGRÒS

Bones festes !

Comercial MESTRES, S.A.

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01

17240 LLAGOSTERA

Us desitja Bon Nadal !

M.ª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36 17240 LLAGOSTERA

Telèfon 83 06 20 (Girona)

Floristeria Cal - Ri

Composicions Florals

Rams de nuvia - Ceramiques

Servei a domicili

C/ Concepció, 4

17240 LLAGOSTERA

TL : 83 09 88

Bones Festes!

CALÇATS

LLINÀS

LLAGOSTERA

Plaça Catalunya, 1

Tel. 80 52 91

LA BISBAL

C/ Alta Riera, 5

Tel. 64 32 91

Dietètica, Productes de règim

Herboristeria, Cosmètica natural,

Consulta naturista

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46

Telèfon 80 56 13 - 83 10 39

LLAGOSTERA

Fotos Vall-llosera

Us desitja Bones Festes

Carrer Sant Feliu, 22 17240 LLAGOSTERA

Telf. (972) 83 03 15 (Girona)

DROGUERIA FRIGOLA

c./ Àngel Guimerà, 27

LLAGOSTERA

Bon Nadal!

Junta local

ASSOCIACIÓ ESPANYOLA CONTRA EL CÀNCER
Junta de les comarques gironines

Aprofitant l'avinentesa d'aquest Butlletí, voldríem felicitar a tots el que vareu col.laborar i participar en la postulació en la Fira del passat 27 de setembre. El resultat va ser molt satisfactori. Des d'aquí gràcies a tots aquells que ho varen fer possible. Pensem que la millor manera és posant-nos a disposició de tothom i donar-vos a conèixer els nostres programes d'actuacions.

D'entrada un petit resum de la història d'aquesta associació que compta ja amb 44 anys d'experiència.

L'AECC és una institució de caràcter benèfic, sense ànim de lucre, declarada d'utilitat i d'interès públic. Els seus primers anys, l'AECC va centrar la seva actuació en el camp de l'atenció mèdica als malalts de càncer, amb la instl·lació de les primeres unitats de cobalt i els centres de detecció.

Després de la cobertura a nivell nacional de les necessitats mèdiques per la Seguretat Social, l'Associació va reorientar les seves activitats i es va centrar en l'atenció psico-social.

L'esperit que encoratja l'actuació de l'AECC està basat en la coordinació amb l'Administració Pública. L'objectiu no és competir amb els serveis que proporciona l'administració, sinó tot el contrari, coordinar i complementar-se amb ella i actuar de manera subsidiària, en aquells camps en què les necessitats dels malalts de càncer i les seves famílies no es vegin satisfetes.

Per tot això, l'AECC al llarg de la seva història ha anat progressivament modernitzant-se i actualitzant-se contínuament a les necessitats de cada moment.

A nivell nacional, forma part de la Comunitat Europea i col.labora amb l'Associació Europea de les Lligues Nacionals Contra el Càncer (U.I.C.C.), de la qual és membre, com també presideix l'Associació de Lligues Iberoamericanes Contra el Càncer.

La Junta de les comarques gironines de l'AECC va ser constituïda a Girona l'any 1950 i desenvolupa la seva activitat arreu de les nostres comarques per mitjà de les seves juntes locals.

Els ingressos que obté es destinen íntegrament, a atendre les necessitats de les comarques gironines.

Les activitats que l'AECC de les comarques gironines desenvolupa es podrien resumir en els següents programes:

1 - Departament d'Ajudes Socials:

S'atorguen ajudes de tipus econòmic (dietes, desplaçaments, medicació...) i de tipus social (cessió en caràcter de préstec de matalassos i coixins antiescares, lloger de llits articulats, sessions de massatges de rehabilitació...).

2 - Departament de Psicologia:

Les diferents àrees de les quals s'ocupa aquest departament són:

Activitats de prevenció primària (prevenció de l'hàbit de fumar, activitats informatives dirigides a la població en general, com ara xerrades i conferències).

Programes d'ajudes psicològiques (programa "Seguir endavant" destinat a dones operades de mama, i programa "Rehabilitació per a persones laringectomitzades").

Atenció psicològica. Ajuda directa individualitzada.

Formació i suport dels voluntaris en aspectes específics.

Investigació i psicologia oncològica.

3-Telèfon Escolta'm (900-121-787)

Es tracta d'una línia gratuïta que està atesa per persones qualificades en els diversos aspectes sobre els quals els malalts i llurs familiars poden demanar informació i suport. Aquest telèfon està disponible de dilluns a divendres de les 15:00 a les 19:00h.

- Finalment el nou projecte UMAD (Unitat Mòbil d'Atenció Domiciliària). Ha nascut d'un acord marc de col.laboració entre l'AECC i l'IAS, signat el passat més d'abril, que cobrirà les comarques del Gironès i del Pla de l'Estany. El seu objectiu és l'atenció integral, coordinada i gratuïta a tots els malalts afectats d'una malaltia oncològica, en fase terminal, en el seu domicili i atesos per un equip multidisciplinar, integrat per una metgessa, una ATS, un psicòleg, voluntaris i diversos assistents que s'introduiran segons les necessitats. La UMAD està en coordinació amb l'Atenció primària i amb la Unitat de Cures Pal·liatives de l'Hospital de Santa Caterina de Girona.

Desitgem que qualsevol persona que estigui interessada en el treball contra el càncer ens conegui i pugui col.laborar. Entre tots, podem fer molt perquè una situació tan difícil com és el diagnóstic d'un càncer no es visqui en la solitud i en la desesparança.

És per això que una vegada més us donem les gràcies per la vostra col.laboració, sense la qual aquesta tasca no es podria tirar endavant.

Per a més informació:
Tels.: 972 20 13 06 / 972 22 00 29
Fax: 972 22 63 04
E-mail: acancer@intercom.es

Marina Sureda i Matas

Bones Festes !

RECUPERACIONS

MARCEL NAVARRO I FILLS, S.L.

Reciclatge de cartró i ferralla

Bones Festes !

Tel. 83 10 56 - Fax 83 04 33
V. Bruguera, 23 - Apartat 12
17240 LLAGOSTERA

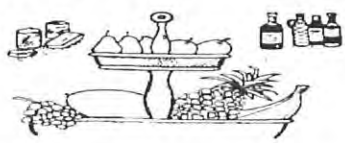

DISC-MUSIC
VIDEO CLUB

Bones Festes !

COMTE GUIFRÉ, 27 - TEL. 80 52 56 - LLAGOSTERA

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Perruqueria MARTA

Bones Festes !

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

Bones Festes

Hostal el Carrul

Tel. (972) 83 01 41 LLAGOSTERA (Girona)

Mas Maiensa
Vivers i Jardineria
V. de Bruguera, 7 - Tel-fax: 83 07 45
17240 LLAGOSTERA

Celler Can

Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Biblioteca Julià Cutillé

Recull de Novetats hivern 98

. Atienza, J.G., ***Fiestas populares e insólitas: costumbres y tradiciones sorprendentes de los pueblos de España.***

. Aguilar, C. ***Guía del vídeo-cine.***

. Badia i Pujol, J. ; Brugarolas, N. ; Grifoll, J. ***Nivell B: llengua catalana.***

. Badia i Pujol, J. ; Brugarolas, N. ; Grifoll, J. ***Nivell C: llengua catalana.***

. Bulgarelli, D.; Forchino, M. ***Cómo pintar y decorar la cerámica : loza y porcelana.***

. Cardona, L. ***El Acuario: instalación y mantenimiento.***

. Carrera Macià,J.M. ***Preparació física per a l'embaràs, part i postpart : mètode de l'Institut Dexeus : exercicis de relaxació, respiració i gimnàstica.***

. Casas Luengo, J. ***Manual imprescindible de Word 97.***

. Casas Luengo, J; Paz, F. ***Manual imprescindible de Office 97 professional.***

. Claire, T. ***Los Masajes terapéuticos: los tipos de masajes y como realizarlos.***

. ***Diccionario Harvard de música.***

. Freeman, M. ***Guía completa de fotografía.***

. Gay, J. Víctor; N. Puigdevall. ***La Girona dolça.***

. Gombrich, E. H. ***La Historia del arte.***

. Grinspoon, L. ; Bakalar, J.B. ***Marihuana : la medicina prohibida***

. *Guia para estudiar en U.S.A.*

. ***Informe anual sobre el racismo en el estado español.***

. Izquierdo Asensi, F. ***Ejercicios de geometría descriptiva.***

. Maragall, P. ***Los Ayuntamientos.***

. Martinelli, E. ; Rosini, B. ***El Entrenamiento adecuado para cada deporte : métodos, ejercicios y programas.***

. Maslo, P. ***Las dolencias de la espalda : hernia, lumbago, ciática.***

. Mejías, P. M.; Martínez-Herrero,R. ***100 problemas de óptica.***

. Mestre Sancho, J. A. ; García Sánchez, E. ***La gestión deportiva municipal.***

. Miserachs, X. ***Girona: de la mirada de Josep Pla a las puertas del siglo XXI.***

. *Núñez, F. ; López Pérez, E.; Vázquez, E.* ***100 problemas de electromagnetismo...*** Pasachoff, J. M.; Menzel, D. H. ***Guía de campo de las estrellas y los planetas de los hemisferios norte y sur.***

. Pellicer, J. ; Manzanares, J.A. ***100 problemas de termodinámica.***

. Prada, P. ; Ricciuti, W. ***Cómo pintar y decorar el vidrio.***

. Quintana, A. ***El Cine Italiano : 1942-1961, del neorrealismo a la modernidad.***

. Raworth, J.; Berry, S. ***Arreglos con flores frescas : guía completa para seleccionar y arreglar flores frescas a lo largo de todo el año.***

. Singer, M.T.; Lalich, J. ***Las Sectas entre nosotros.***

LITERATURA

. Evans, N. ***El Hombre que susurraba a los caballos.***

. Fielding, H. ***El Diario de Bridget Jones.***

. Gala, A. ***Poemas de amor.***

. Green, J. ***Dixie.***

. Himes, Ch. ***Un Caso de violación.***

. Kipling, R. ***Poemas.***

. Mendiluce, J.M. ***Pura vida.***

. Posadas, Carmen. ***Pequeñas infamias.***

. Puértolas, S. ***Una vida inesperada.***

. Rendell, R. ***Las Llaves de la calle.***

. Tomeo, J. ***Los misterios de la ópera.***

INFANTIL

. Amo, M. del. ***Mao Tiang, pelos tiesos.***

. Bowman, P. ***La Festa del Teddy.***

. Crespi. F. ***Les Dotze van tocant.***

. Lindo, E. ***Los Trapos sucios: Manolito Gafotas.***

. Macquitty, M. ***Los Insectos.***

. Morris, N. ***Cordilleras del mundo.***

. Morris, N. ***Desiertos del mundo.***

. Morris, N. ***Islas del mundo.***

. Morris, N. ***Ríos del mundo.***

. Moutou, F. ***Mamíferos marinos.***

. Nöstlinger, C. ***Mini, detective.***

. Stickland, P. ***El Taller de Santa Klaus.***

. Ureta, J.M. ***Això és l'euro.***
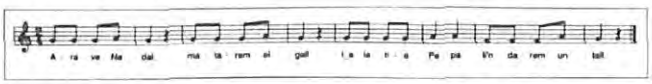
ARA VE NADAL

1. Ara ve Nadal,
matarem el gall
i a la tia Pepa
li'n darem un tall.

2. Ara ve Nadal,
el temps es refresca
matarem el gall
i torrarem la cresta.

3. Ara ve Nadal,
matarem el porc
i a la tia Pepa
li'n darem un tros.

4. Ara ve Nadal
menjarem torrons
i amb una guitarra
cantarem cançons.

AUTOESCOLA LLAGOSTERA

TOT TIPUS DE CARNETS

BON NADAL!

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42
. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46
. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

ESTETICISTES
Donna's

Dolors Pico & Anna Bosch

Servei mèdic personalitzat

Tractaments facials i corporals
Depilació a la Cera (un sol ús)
U.V.A. (Solàrium)
Manicures i Pedicures
Permanent i tint de pestanyes
Cursos personalitzats
d'automaquillatge

Comte Guifré, 11 - Tel. 83 14 44
17240 LLAGOSTERA

Us desitgen bones festes!

RECUITS L'EIXERIT®

RECUITS L'EIXERIT
RICOST, S.C.

LLUÍS RIERA BAYÉ i JAUME COSTAS FARRÉ

Us desitgen Bones Festes!

RECUITS
MATÓ
FORMATGE FRESC
CREMES
QUALLADA
FLAM D'OU

Veïnat Pocafarina, 9. 17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
Tels. 83 00 27 - 85 09 75

Regals ANNA

Carrer Sant Feliu, 8
LLAGOSTERA

☎ *83 12 83*

Us desitja BONES FESTES !

ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
ARTICLES DE REGAL - NINOS
RECORDS DE BATEIG, CASAMENT,
COMUNIÓ I ANIVERSARIS
SERVEI DE TINTORERIA "AURA"
REPRESENTANT OFICIAL FORTUNA
JOYERIA - RELOJERIA

IES Llagostera: arriba el Batxillerat

El nostre IES ha complert una nova fita a l'iniciar enguany el primer curs del Batxillerat amb tres modalitats: científic, tecnològic i humanístic. El proper any completarà per tant la seva oferta educativa: l'ensenyament secundari obligatori (ESO) i el Batxillerat, que si continua amb les tres modalitats esmentades, oferirà als alumnes possibilitats d'escollir itineraris educatius molt similars als que poden oferir els centres de l'entorn.

L'equip directiu va fer una planificació dels recursos pedagògics, humans i d'infrastructura necessaris per tal de poder mantenir en el Batxillerat la qualitat en l'ensenyament que han sabut donar a l'IES des dels seus inicis. Calia dividir alguns espais per aconseguir noves aules, dotar una nova aula polivalent, ampliar la Biblioteca i comprar material pedagògic divers.

Tenim la satisfacció de poder comunicar que s'ha aconseguit pràcticament tot. Una dotació econòmica extraordinària del Departament d'Ensenyament, una subvenció de l'Ajuntament i l'aportació de l'APA han permès fer front a les despeses més importants.

Quan va començar l'institut vam invitar des de l'APA a "fer pinya al voltant d'un projecte engrescador", invitació per a tot aquell que valora la importància de l'educació en l'adolescència i desitja ampliar els serveis educatius del nostre poble.

La resposta positiva que hem obtingut dels pares i de les institucions pensem que ens farà forts per aconseguir l'objectiu final: la consolidació de l'IES de Llagostera amb el seu edifici definitiu. El fet que l'Ajuntament disposi ja dels terrenys adients és una bona notícia. Ara cal estar pendents que es doni el següent pas i que el nostre centre pugui tenir un projecte de construcció.

Immaculada Aubó
Presidenta de l'APA de l'IES Llagostera

Una classe de música a la nova aula taller.

La Biblioteca, amb els nous prestatges al fons.

DDISSENY
INTERIORISME COMERCIAL
Maiena, 3 17240 LLAGOSTERA
Tel 805519 Fax 830527 E-mail ral@grn.es

DECORACIÓ
PROJECCIÓ
I
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS

LACUS

Cables BUGIA antiparasitaris
sense conductor metàl·lic
(des del 1961)

MAFA, S.L. (Succ. de G. Sureda)
C/ Donzelles, 51 - Tel. (972) 80 55 30
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CAIXA DE CATALUNYA

Us desitja Bon Nadal!

Us desitja un
Bon Nadal!

IRUANI, S.L.
C/. Albertí,20
Tel.- 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Joan Díaz Corominas

INSTAL.LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA

Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83
C/ Jaume I, 9 -17240 LLAGOSTERA

Us desitja BONES FESTES !

Fermí Rodriguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores
i parlant de fusta ...
Tot el que calgui
Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles
Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.
Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA
Bones Festes !

FLECA i PASTISSERIA
La Flor de Maig
HNOS. CÓRDOBA, S. C.

Us desitja
Bona Nadal!!

Àngel Guimerà, 17
Tel: (972) 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Joan Miró, 22
Tel: (972) 83 74 88
17246 STA. CRISTINA D'ARO

Mobles
Mulà

Bon Nadal!

Carretera C-250 Km. 24
Tel. 972 83 06 60 - Fax 831374
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

G. E. Bell-Matí

Vuit dies a la Vall Ferrera

El dia vuit d'agost, 10 membres de Bell-Matí emprenguérem el viatges des del Pavelló.

A un quart d'onze, agafàrem el tren a Caldes amb el que arribaríem a Barcelona cap a les dotze del migdia, on vàrem agafar un altre tren que ens portaria a Lleida. El viatge va durar unes quatre hores. A Lleida vàrem agafar el darrer tren del dia, el que ens portava a la Pobla de Segur. Un cop arribats anàrem a un càmping a trobar-nos amb els que havien pujat en cotxe per dur el material necessari. L'endemà desmuntàrem les tendes i, després d'esmorzar i acabar la feina, vam anar a buscar l'autobús de Llavorsí, i un cop allí cap a la Vall Ferrera.

Dilluns al matí ens dirigírem a pujar La Pica Roja. En arribar al coll, alguns es quedaren i d'altres varen fer un tall més fins que es van rendir. Els cinc que vàrem quedar, férem la pujada i la baixada sense cap dificultat.

El dimarts a la tarda empreníem camí cap a la Pica d'Estats. Quan ja érem més amunt del refugi va començar a ploure i, més tard, a pedregar. Però tots els que pujàvem a la Pica estàvem endinsats en aquella aventura. Al cap d'una estona la pluja ja ens havia deixat xops i com que estàvem una mica tips de caminar sota la pluja vàrem veure una cova on ens vam refugiar una estona. Quan va parar de ploure reprenguérem el camí fins arribar a l'estany de Sotllo on vàrem fer nit. L'endemà, de bon matí, vàrem trescar camí cap a la Pica; quan ja portàvem una estona arribàrem al coll. Allà vam menjar alguna cosa i remullàrem la gola. Després de fer un bon tros veiérem un parell d'ovelles que havien arribat primer que nosaltres. El darrer esforç ens va portar a coronar el Verdaguer. En deu minuts més ja som a la Pica d'Estats.

Després de contemplar el paisatge i fer una queixalada, vam baixar un tros i alguns vàrem pujar al Montcalm. En un dia, tres "tresmil". No estava malament. Els set aventurers havien aconseguit el seu propòsit i més.

En arribar, sobre el refugi, ens va atrapar la pluja. Anàrem tant ràpid com podíem cap el campament on els que s'havien quedat a baix ens esperaven amb ànsia.

El dijous, la pluja ens immobilitzà tot el dia al campament on ens vam distreure jugant a cartes i altres jocs de taula. El divendres vam fer una agafada de granotes pel sector de Baiau.

En arribar al campament vàrem preparar el dinar i passaàrem una altra tarda de pluja.

El dissabte, vàrem recollir les coses, desmuntar el campament i emprenguérem el viatge d'anada, però a l'inrevés.

Ferran

PESSEBRE VIVENT

Dies
24, 25 i 26
de desembre

Organitza G.E. Bell-Matí

Venda i reparació de
MOTOS - BICICLETES i ACCESSORIS
motos jorma - 7
Jordi Rusiñol
Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

Perruqueria Unisex
Tractaments dermocapil.lars
Ris D'or

Bones Festes !
Plaça Mas Sec, 1
Tel. 83 14 39
LLAGOSTERA

AVI
Lluís Villa May
AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
Us desitja
Bones Festes
ANGEL GUIMERÀ, 21- BIS
TELÈFON I TELEFAX: (972) 80 53 70
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Montserrat Surroca i Comas
ADVOCADA
Col·legiada núm. 2097
HORES CONVINGUDES
C/ Marina, 5
17240 LLAGOSTERA
Tel. / Fax (972) 83 10 31

Patronat Municipal d'Esports

L'esport llagosterenc acaba de començar la temporada 98/99, amb renovades il.lusions i nous objectius d'acord amb les possibilitats competitives de cada equip o esport.

L'Escola de l'Esport segueix el Programa didàctic "Multimèdia" de la Generalitat i imparteixen les classes els nostres Tècnics d'Esport Base, Cesc Nuell, Paco Cortés i Marc Madruga.

La Gimnàstica de Manteniment, la porta a terme també en Paco Cortés, i l'Aeròbic, la Roser Castelló.

El Futbol, afronta aquesta nova temporada amb el Primer Equip a Segona Regional -després de l'ascens aconseguit la temporada passada- i amb l'objectiu de fer un bon paper i obtenir la millor classificació possible.

Com a novetat, destaca la creació d'un segon equip, que juga a Tercera Regional i està format íntegrament per jugadors del poble. El seu objectiu és foguejar els jugadors provinents del Futbol Base, recuperar la gent de casa que havia plegat i aportar a aquests jugadors l'experiència necessaria en el Futbol Regional per poder fer el salt al Primer Equip.

Pel que fa al Futbol Base, hi ha els equips de sempre: un Juvenil, un Cadet, Un Infantil i un Aleví.

El Casal Parroquial Llagosterenc, per la seva banda, continuarà tenint un Benjamí i un Prebenjamí.

Els entrenadors són els següents: Primer Equip, Oriol Alsina; Segon Equip, Paco Cortés ajudat per en Josep Mª. Esteva; Juvenil, Josep Mª. Esteva; Cadet, Josep Mª. Pibernat; Infantil, Marc Montiel; Aleví, Jordi Casanovas; Benjamí, David Puig; i el Prebenjamí, en Josep González.

En Bàsquet, s'ha creat un segon equip Sènior Masculí, un segon equip Cadet Femení i es torna a fer el Júnior Femení, l'Infantil Masculí i el Mini Femení. En canvi, enguany, per manca de jugadors no es fa el Cadet Masculí ni el Preinfantil Femení. En total són 11 els equips de Bàsquet que estan en competició: 5 masculins i 6 femenins.

Els seus entrenadors són: Sènior Masculí "A", Cesc Nuell; Sènior Masculí "B", Miquel Àngel Donate; Sènior Femení, Jaume Picart; Júnior Masculí, Marçal Soler ajudat per l'Albert Esteve; Júnior Femení, David Vilardebó ajudat per la Mònica Lloveras; Cadet Femení "A", Toni Sánchez ajudat per en Roberto Ortiz; Cadet Femení "B", Carles Ventura ajudat per l'Albert Pijuan; l'Infantil Masculí, Agustí Clara ajudat per en Robert Ventura; Infantil Femení, Cesc Nuell ajudat per la Margarita Darder; Mini Masculí, en Xavier Puyol ajudat per en Dani Buhigas; i el Mini Femení, en Paco Cortés ajudat per en Robert Soler.

En Futbol Sala es continua comptant amb un sol equip Sènior que juga a Primera Divisió Provincial. L'entrenador-jugador continua essent una temporada més en Ricardo Ambel.

L'Handbol té cinc equips en competició: el Sènior, el Juvenil, el Cadet, l'Infantil i l'Aleví.

El Sènior, l'entrena en Josep Mª. Rodríguez; el Juvenil, en Paco García ajudat per en Santi Soler; el Cadet, en Marc Madruga; l'Infantil, en Paco Cortés ajudat, també, per en Santi Soler; i l'Aleví, en Cesc Nuell ajudat per en Marc Madruga.

El Sènior juga a Segona Catalana; el Juvenil i el Cadet, a Lliga Catalana; i l'Infantil i l'Aleví, al Campionat de Girona.

L'Atletisme, està preparant la temporada de cros que comença a primers de novembre. L'entrenador, és en Joan Bayé. Com cada any, el proper 26 de desembre teniu tots una cita amb la nostra tradicional Cursa Popular de Sant Esteve.

El BTT, a diferència d'altres esports, està arribant ara a final de temporada. Una temporada molt important pel nostre Club ja que ha organitzat per primera vegada una prova del prestigiós Trofeu Caixa de Girona aconseguint un gran èxit tant participatiu com d'organització. Un dels seus corredors, l'Eloi Gispert, ha quedat sots-campió del Campionat Provincial de Promoció.

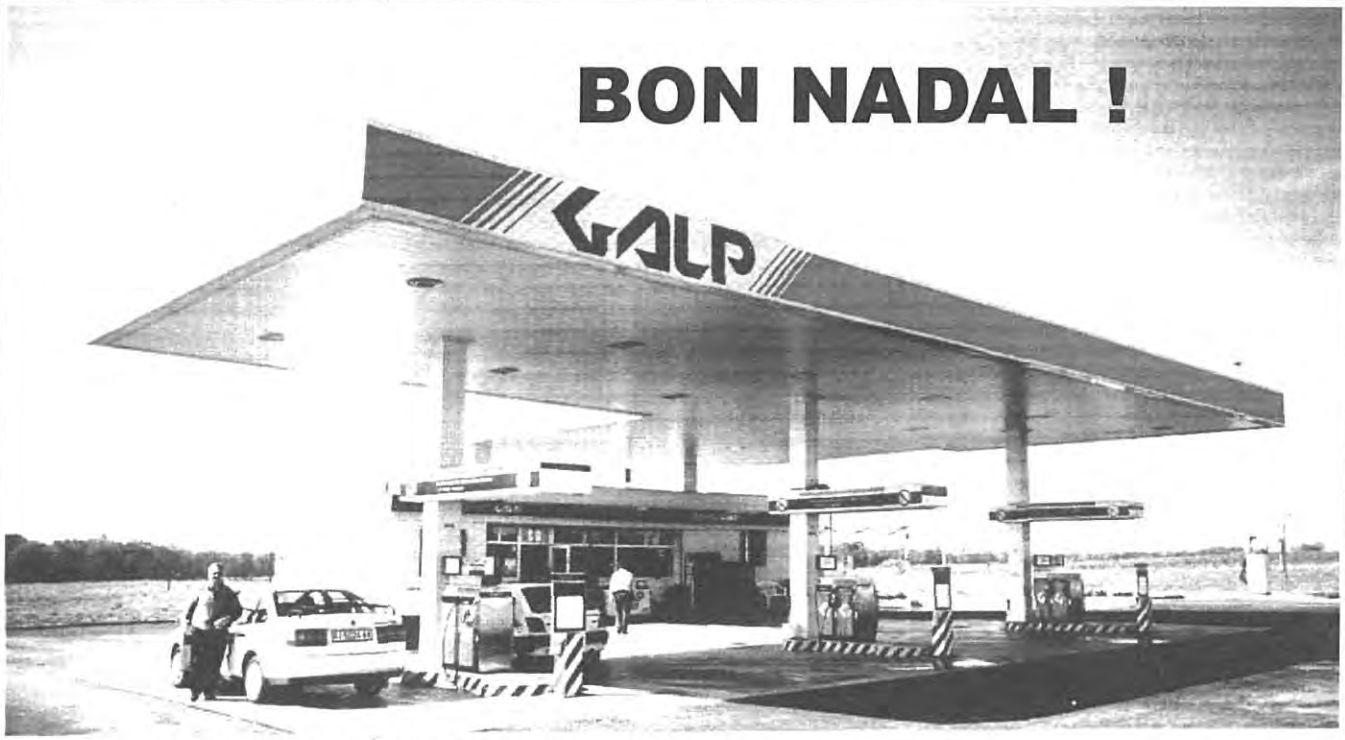
Per acabar, i amb referència al Patinatge, estan arribant també a final de temporada i cal destacar com un dels fets més importants d'aquest any l'organització del Campionat d'Espanya Júnior que es va celebrar a la nostra població del 10 al 12 de juliol passats amb un gran èxit, també, participatiu i d'organització.

Pel que fa a les nostres patinadores estan acabant l'any entre proves i festivals (ens han convidat a moltes poblacions per l'alt nivell de les nòstres actuacions). Les entrenadores son l'Eva Estañol, la Mireia Malagón i la Cristina Rodríguez.

Molt bona temporada a tothom !!!

Quim

BON NADAL !

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

EL COTO
RIOJA
Denominación de Origen Calificada

EMBOTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S. A. OYON - RIOJA ALAVESA - ESPAÑA
CRIANZA

COMERCIAL ROVIROSA

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62

Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. i Fax: 83 09 72
Tel mòvil: 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COINTREAU
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
TAMDHU
GLEN TURRET
BUNNAHABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDILAN
KRUG&Cª
CHARLES HEIDSIECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER
CLES DES DUCS
GRAND EMPEREUR
GALLIANO
FLORENZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATTOR
EL PALENQUE
MARC GOYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHU-KHO
NOILLY PRAT
ROLLS
BOULARD

Domingo Pascual i Carbó (1898 - 1969)

Domingo Pascual i Carbó, home de lletres i de cultura, d'esperit llibertari, afable i sempre obert a nous coneixements, es va formar, com a metge i en el vessant humanista, a la Facultat de Medicina de Barcelona. Influeciat entre d'altres pel doctor Ferrer Soler-Vicens –intel·lectualment inquiet–, objectiu i didàctic, tot el contrari que la majoria de mestres de l'època- es va llicenciar el 1921, amb un bon bagatge, les idees clares i un gran sentit comú. Les primeres passes com a metge les va fer a la clínica del doctor Vallejo, aleshores la millor de Barcelona, i després es va instal·lar a Llagostera per ajudar el doctor Martínez Huete, amic de la família i metge de molta anomenada. En aquell temps, Llagostera devia tenir uns 3.000 habitants, però la zona d'influència del metge era molt àmplia, perquè incloia les cases de pagès dels voltants. "La vida d'un metge rural en aquella època tenia els seus inconvenients, però també tenia els seus encants", explica Pompeu Pascual i Busquets en el seu llibre *Els metges de la família Pasqual de Llebrers*: "Els inconvenients donats molt especial-ment per la solitud davant del malalt, la història clínica i l'observació com a únics mitjants de diagnòstic, els tractaments generalment ineficaços i les visites de nit. Mai es podia ficar al llit amb la tranquil·litat de pensar que podia oblidar-se de tot fins el dia següent", i d'altra banda, "la veneració i respecte que la gent sentia pel metge. L'alegria que hi havia quan un malalt greu curava. La calma d'esperit que proporcionaven els desplaçaments fora dels carreres de les ciutats. La sensació de llibertat i de ser realment útil..."

"A Domingo li agradava passar llargues estones en animades tertúlies", continua explicant Pompeu Pasqual mostrant un vessant més social en un temps en què, com que no existia la Seguretat Social, el metge tenia més temps lliure per de-dicar-se a altres activitats: "El mestre senyor Cutillé, el senyor Fàbre-gas, el senyor Berrier, empleat de Correus i gran coneixedor dels clàssics, el senyor Espona, els mestres Riuró i Martí, el notari Montagut i mossèn Gelabert, reconegut avui dia com a gran pintor, eren els seus habituals contertulians. Després de dinar i sopar anava al casino a jugar a escacs, al parxís o a la manilla. No tornava a casa fins a mitjanit o fins la matinada. Participà en la direcció, millora i promoció del Casino, de l'equip de futbol, del teatre..."

Però esclatà la Guerra Civil amb tots els enfrontaments i odis que va generar, i una vegada instaurada la dictadura del general Franco, com va passar amb tants d'altres, es va haver de sotmetre a depuracions. En les primeres, el 1939, se'l va qualificar com a *Bien Conceptuado*, i fins l'Autoritat Militar el va classificar com a *Adicto al Régimen*, però l'11 de març de 1941 li van obrir un expedient de responsabilitats polítiques. El 21 de gener del 1942, el jutge va proposar-ne el lliure sobresseïment, però el Tribunal Regional de Barcelona el va multar amb 300 pessetes i el va inhabilitar durant cinc anys per ocupar càrrecs polítics o sindicals. Finalment, el 30 d'agost de 1941 el Colegio Oficial de Médicos de la Provincia li va imposar la depuració mèdica, amb la suspensió per cinc anys de l'exercici a la província de Girona i amb la inhabilitació perpètua per a exercir a Llagostera i en 30 quilòmetres a la rodona. Domingo Pascual va ser acusat de "ser un destacado elemento activo de ideas marxistas y separatistas con anterioridad a la proclamación de la República (...) habiendo sido durante muchos años el dirigente de masas de la política marxista en el pueblo de Llagostera y comarca, aprovechando las circunstancias favorables de su nivel de cultura y de situación de Médico Titular... de haberse infiltrado en todas las situaciones políticas por lo que perteneció a Unión Patriótica, a los partidos Republicanos y firmó un manifiesto fundado en Llagostera el partido separatista de Acción Catalana (...) de ocultar en su propio domicilio al cabecilla rojo Miquel Santaló después de vencida la sublevación separatista de 6 de octubre de 1934..." i d'un llarg etcètera d'acusacions que van omplir fins a 62 folis, la majoria a dues cares.

La postguerra a Llagostera va ser dura i Domingo Pascual va anar refent la seva situació. Com que els seus ingressos eren modestos, va intentar desplegar altres activitats al marge de la medicina. Va començar a produir i vendre objectes fets amb suro i, posteriorment, algun producte farmacèutic. No va ser fins als anys 50, però, quan realment va iniciar la seva aventura industrial i va començar a fabricar tota una sèrie de productes que han donat lloc a una important indústria local. No obstant això Domingo Pascual va continuar cultivant l'amistat, la cultura i exercint de metge.

Pincellades biogràfiques extretes del llibre Els metges de la família Pascual de Llebrers, de Pompeu Pascual i Busquets (Girona, 1996)

Connotacions

A la commemoració del centenari del recordat i estimat Sr. Dr. Domingo Pascual i Carbó

Els molts anys que vaig tenir l'oportunitat de poder alternar amb ***ell*** *em fan sentir una vegada més afortunat de correspondre a la invitació de la seva benvolguda família i especialment a l'amabilitat del seu fill* ***Pompeu****, doctor també i molt digne continuador dels seus valors seculars, així com del seu fill* ***Robert****, que també és substància de les coses íntimes i que el fan un gran exemplar valedor, sense descuidar la* ***Ma. Carme*** *i la* ***Josefina****, filles també d'una gran singularitat.*

El doctor **Domingo Pascual Carbó,** de família vinculada a la medicina, va néixer a la vila de Cassà de la Selva el dia 17 de novembre del 1898. El seu besavi va ésser el primer membre de la família dedicat a la professió que va continuar a la vegada el seu avi. El seu pare, ja del nostre record, va exercir de farmacèutic en la seva vila natal. La seva mare **Pauleta**, gran senyora, va fer-se conèixer entre nosaltres, amb un ressò de tendresa i amabilitat que perdura.

La Devesa de Girona.
Els alts plàtans uneixen les branques i la llum es perd en la llunyania del seu fons, però deixen escletxa com una invitació a la VIDA i la POSTERITAT.

En acabar la carrera l'any 1921, el Dr. Pascual va traslladar-se a la nostra vila de Llagostera per ajudar el metge titular de llavors, el Dr. **Martínez**, que, degut al seu precari estat de salut, no podia atendre els pacients degudament. En morir aquest i quedar la plaça vacant, el Dr. Pascual va ocupar-la, previ l'oportú concurs. Succeïa el dia 23 de juny del 1924, i va regentar la seva professió de doctor-metge de Llagostera fins el dia de la seva defunció, el 27 de febrer del 1969.

Van ésser pel Dr. Pascual uns llargs anys consagrats a beneficiar els seus pacients del mitjà rural amb les millors armes del diagnòstic i teràpies que el progrés de la medicina anava posant progressivament a l'abast del metge pràctic. **Ell** en va ésser un exponent per excel·lència, perquè havia de suplir les carències dels mitjans de diagnòstic amb un domini intuïtiu i precís dels símptomes clínics bàsics. Fou un autèntic metge de família, que el poble de Llagostera estimà amb profunditat.

Sóc un d'entre tants que sentírem entranyablement la seva mort. La família m'honrà de poder fer-li un comiat en els últims *adéus* i fer-li la promesa que ja mai deixaríem de recordar-lo i estimar-li el seu pas entre nosaltres.

Reitero doncs, aquella dedicació que intentava recollir i condensar en aquells darrers moments, tot el que ens deixava:

- Un exemple del que és **bondat**, **modèstia** i noble **humanisme**.
- Entrega desinteressada en el comès de la seva professió, i protecció i ajuda anònima a tantes persones precisades.
- Gran interès en fomentar les virtuts i qualitats del proïsme i una cultivada conversa que ressonarà sempre impactant a l'entorn d'aquesta nostra estimada vila.
- En una paraula, tota una vida culta, laboriosa, exemplar i edificant. Tantes coses, detalls i saviesa que perduraran inexorablement al pas del temps.

Avui, en aquesta nova oportunitat, voldria afegir que el caràcter i temperament del Sr. Pascual era el d'una persona summament amable i comunicativa. Li agradava reunir-se amb els mestres d'escola i altres titulats, per tal d'intercanviar impressions sobre els canviants mètodes d'educació i formació, i fer-los més comprensius per una més justa societat.

Ell va començar de zero, amb solament uns mínims ingressos econòmics per fer front a les seves imminents necessitats. Vestir sempre amb la distinció i pulcritud que el seu alt concepte de la professió li autoexigia. Organitzar-se per crear una família i aconseguir una constant realització. Va trobar molta comprensió en casar-se amb la gentil Sra. **Paquita** (filla de la rellevant casa *Can Coris*) de Llagostera. I junts es veieren afavorits amb dos fills (**Robert** i **Pompeu**) i dues filles (**Maria Carme** i **Fina**) que els moti-

El dr. Domingo Pascual Coris en una partida d'escacs contra O'Kelly.

và i impulsà a l'acció, recerca i desenvolupament de les seves qualitats i possibilitats per tal de reforçar els recursos que les circumstàncies de la seva personalitat els feien necessaris.

Una conseqüència la podem constatar en el fet que, a més d'intercanviar impressions per tal de contribuir al foment d'una nova cultura, va aconseguir –amb la col·laboració de les activitats dels germans Ramon, Josep i Lluís **Bellvehí** (de la qual en vaig ésser cabdal testimoni)– fer possible la creació d'una indústria de derivats del plàstic molt excepcional i que, malgrat ell no poder veure acabada, es reconeix i segueix vigent conservant la seva pròpia identitat amb la denominació *Domingo Pascual Carbó, S.A.*

Un altre vessant de la seva vida es reflecteix en ésser un simpatitzant acèrrim de l'esport, al sosteniment del qual sempre va contribuir.

Una predilecció era anar al Casino a les tardes, per esbargir-se i jugar unes partides d'escacs, joc que el tenia posseït fins l'extrem que molt sovint convidava a casa seva, per passar-hi uns dies, primeríssimes figures del món escaquístic tals com **Medina**, **Saborido**, **Llado, O'Kelly**, etc. D'aquesta manera feia possible que cada any s'organitzessin puntualment competicions locals i provincials en què sempre era capdavanter i principal promotor.

Així podem recordar que, amb el seu impuls, es va participar en el Campionat Provincial d'Escacs per equips de l'any 1947/48 amb el resultat de subcampions. I també recordar el 1r. Torneig Internacional de Llagostera del mes d'agost de 1960, de gran transcendència anecdòtica.

També que el mes de novembre de 1964, seguint el doctor amb la seva gran promoció del joc d'escacs, va fer possible el Torneig de Perpinyà entre els equips: Figueres-Carcassone, Olot-Seillangouse, Cassà de la Selva-Perpinyà i Llagostera-Ceret, amb la sorprenent primera classificació del nostre equip, que va quedar guanyador i es va adjudicar l'enigmàtica copa que es disputava. És just deixar constància dels membres de l'equip, format pel Dr. Domingo **Pascual**, Josep **Vila**, Guillem **Sureda** i Tomàs **Vila**.

Aquesta constant pels escacs, dels quals durant tota la seva vida el Sr. Pascual en va ésser un vertader promotor, es condensà després de la seva mort amb la dedicatòria del nou club que es va reorganitzar amb la denominació de Club d'Escacs Dr. Domingo Pascual Carbó, de Llagostera. Data de la seva federació a la Catalana: 15 de desembre del 1972.

En tot aquest procés, el bon amic en el record, Josep Vila Soteras va ésser un dels principals col·laboradors i ho plasmà exhaustivament en un escrit titulat *Evocació cronològica dels escacs al poble*, al programa de la 1a. Festa Catalana dels Escacs a Llagostera del 16 de juliol del 1978, celebrat al restaurant típic El Molí de la Selva. L'acte fou organitzat per la Federació Catalana d'Escacs i el Club d'Escacs Dr. Domingo Pascual Carbó, cuidant de la seva direcció el Sr. Pompeu Pascual Coris, i al qual van assistir uns 400 participants, aproximadament.

Recordem també els Campionats Provincials per Equips i Individuals que tants jugadors de totes les comarques gironines ha promocionat a les més altes categories. Aquests es van organitzar durant deu anys consecutius a Llagostera i el seu èxit ens fa dir ara que culminà amb el més reconegut dels prestigis que va adquirir el nostre Club d'Escacs dedicat a la memòria i honra de l'excepcional escaquista, l'admirat Dr. Domingo Pascual Carbó.

I com a colofó a aquesta vida exemplar que ara commemora el seu centenari, voldria afegir com a dita pròpia:

Mentre existim... Som!
Quan deixem d'existir... ja no Som!
Però sempre queda una cosa. El fet d'haver existit. I això pot significar molt més que un centenari.

Gràcies una vegada més Sr. Pascual, per la nova oportunitat que m'ha permès fer aquesta sentida rememoració. Amb tot l'afecte. Fins sempre.

Guillem Sureda Gironès
Llagostera, novembre del 1998

Remembrança

Quan vaig arribar a Llagostera per primera vegada l'any 1959, jo era molt jove i el Sr. Pascual ja havia sobrepassat els seixanta anys plens d'experiència i de coneixement de la vida, de la cultura i de la història. Malgrat la diferència d'edat, de seguida ens vam fer molt amics. Ell va tenir la generositat d'acollirme com a conversador habitual i durant nou anys vam passar moltes estones junts, parlant de tot, de política, de comportament humà..., temes als quals jo tenia gran interès en portar-lo perquè les seves opinions sempre significaven un fort enriquiment dé la meva personalitat, incipient i insegura.

Dos creences fermament assentades el situaven: la política considerada com instrument de millorament de la vida de les persones i la ciència com a factor decisiu del progrés real.

Políticament sempre havia estat en el que s'ha anomenat l'esquerra lliberal, que tenia el seu precedent ideològic en el postulats de la Revolució Francesa de 1789. Els grans objectius polítics eren sostreure a la Societat i a l'Estat del domini de les antigues forces de la reacció que, amb evident retard respecte als altrespaïsos europeus, seguien dominant en gran part la vida del país, impedint així qualsevol progrés en ordre a les llibertats fonamentals d'una col·lectivitat nacional que reclamava imperiosament major justícia.

Tot això s'estructurava aquí als anys trenta de manera principal en el partit *Izquierda Republicana*, i en la figura de Manuel Azaña de la qual el Sr. Pascual era un fervent admirador per la seva categoria intel·lectual, pel seu rigor en assenyalar els problemes del país i per la seva dialèctica fortament engrescadora. I anomeno la figura d'Azaña perquè els Pascual sempre han tingut un punt important del que ara es diu espanyolisme, tot i estimant entranyablement la seva terra i el seu país. Un espanyolisme més que res cultural, literari i paisatgístic, nascut de les ensenyances magistrals d'Ortega, d'Unamuno, de Machado, dels mestres del 98, que cantaven una Espanya difícil amb afany de perfecció. No pas, per descomptat, un espanyolisme patrioter de "peineta i charanga".

Culturalment, el Sr. Pascual afirmava la necessitat de vertebrar el país amb idees regeneracionistes, de progrés i modernitat, i citava sovint autors com Joaquim Costa, Angel Ganivet o Ramón y Cajal, els quals admirava.

En això era fidel a la llarga tradició familiar de liberalisme i sentit progresista que els Pascual posseeixen des dels seus orígens en aquell mas de Llebrers, i també a la creació de la seva pròpia personalitat forjada en uns anys difícils, de tanta tensió ideològica.

El Sr. Pascual va morir sobtadament i encara en plena vitalitat intel·lectual. La seva absència va ser per a mi molt dolorosa i, tot i que ha transcorregut el temps, encara ho és. Perquè independentment dels sentiments d'estimació personal, no és fàcil trobar persones que, com ell, posseeixin experiència, capacitat de raonar amb els altres amb enteniment serè i aproximat a la realitat de les coses i un coneixement profund i general de totes les qüestions humanes.

En el centenari del seu naixement que enguany es compleix, el meu record és constant, viu i agraït per l'estimació que em va donar i el seu magisteri. I és també, ple d'enyorança.

Joan Pinsach Arché

Registre civil

NAIXEMENTS

26-4-1198 Àlex Ruiz Juárez
1-5-1998 Souhaila Els Ghaddarr Chkadri
4-5-1998 Pau Amengual Cifre
5-5-1998 Alex Saldón Monroy
7-5-1998 Mireia Lloveras Badía
5-6-1998 Anna Giménez Sánchez
4-7-1998 Asmae Arrazzini Maach
9-7-1998 Àlex Tena Moré
14-7-1998 Mireia Pardo Moragas
20-7-1998 Zakaria Chihab
16-7-1998 Núria Torrentó Vila
26-7-1998 Mohamed Camara Jaiteh
23-7-1998 Elena Virgili Ollé
28-7-1998 Berta Guinó Comas
24-7-1998 Ona Fürst Funosas
8-8-1998 Ahmed Lamkadmi Loukili
4-8-1998 Xantal Dufrasne Simón
14-8-1998 Sumia Aakid Maanan
24-8-1998 Mònica Turon Bosch
22-8-1998 Arnau Aiguabella Petit
25-8-1998 Jaume-Joan Cortés Ruano
13-9-1998 Íngrid González Durà
27-8-1998 Reda Boukabous Srhir
9-9-1998 Jaume Rabasedas Sidera
16-9-1998 Antoni Córdoba Carreras
14-9-1998 Mahamadou Ceesay Ceesay
17-9-1998 Roger Gispert Coll
23-9-1998 Judit Miquel Malagón
15-9-1998 Estela Blanco Chacón
20-9-1998 Yerian Torrejón Martín
27-9-1998 Júlia Pérez Xirgu
6-10-1998 Neus Mateu Cordonet
3-10-1998 Joan Córdoba Pareja
19-10-1998 Albert Frigola Marco
27-10-1998 Marc Aguilar Cuadros
28-10-1998 Raúl Ortiz i Rodríguez
28-10-1998 Imane Baghdadi Barhdadi
28-10-1998 Aymane Baghdadi Barhdadi

Àlex Ruiz Juárez

Souhaila Els Ghaddarr Chkadri

Mireia Lloveras Badía

Anna Giménez Sánchez

Zakaria Chihab

Núria Torrentó Vila

Ahmed Lamkadmi Loukili

Xantal Dufrasne Simón

Imane i Aymane Baghdadi Barhdadi

Reda Boukabous Srhir

Jaume Rabasedas Sidera

Roger Gispert Coll

Judit Miquel Malagón

Estela Blanco Chacón

Yerian Torrejón Martín

Júlia Pérez Xirgu

Neus Mateu Cordonet

Albert Frigola Marco

Marc Aguilar Cuadros

DEFUNCIONS

21-6-1998	Maria Recolons Vila	82
21-6-1998	Maria Nadal Pi	75
1-7-1998	Joaquima Capdevila Homs	94
5-7-1998	Josep Martí Miquel	85
16-7-1998	Trinidad Enríquez Fernández	80
18-7-1998	Enric Miquel Genové	76
21-7-1998	Miquel Gotarra Lloveras	80
31-7-1998	Antonio Hierro Robles	83
4-8-1998	José Anacleto Incógnito Jiménez	75
10-8-1998	Jordi Franch Casas	64
15-8-1998	José Colomà Ros	49
27-8-1998	Montserrat Massa Miquel	79
29-8-1998	Carmen Roqueta Balmaña	
31-8-1998	Mercedes Álvarez Panadero	87
5-9-1998	Francisco Ramírez Ortega	23
12-9-1998	Elena Adriana Pulido Muñoz	79
27-9-1998	Maria Oliveras Madí	69
29-9-1998	Francisco Navarro Garcia	70
4-10-1998	Joan Casanovas Martinell	75
3-10-1998	M. Encarnación Rodríguez Demunt	52
5-10-1998	Carme Rams Xirgu	95
12-10-1998	Carme Massegur Font	58
13-10-1998	Maria José Castellón Fernández	30

Si teniu interès en que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del registre civil només heu de fer-nos-la arribar a l'apartat de correus 76, o bé al número 40 del carrer Migdia. Si voleu que us vinguem a retratar deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10).

CASAMENTS

23-4-1998	Pere Narcís Amargant Rabert i M. Mercedes Ballester Ayala.
25-4-1998	José Salvi Genové i Núria Olivé Bayó.
20-3-1998	Jordi Ferrer Durán i Georgina Bellvehí Garriga.
2-5-1998	Manuel Gilabert González i Maria Isabel Santidrián de Múrcia.
1-5-1998	Ricardo Guerrero Gámez i Manuela López Pérez.
10-5-1998	Said Lahraoui i Ramona Cortés Sánchez.
26-4-1998	Francesc Xavier Teixidor Güell i Sílvia Company Montiel.
18-4-1998	Juan Carlos Maronda Parrón i Montserrat Rodríguez Rico.
23-5-1998	Selim Serifi i Fuensanta Rodríguez Lozano.
6-5-1998	Juan Rovira Pla i Judit Juanola Polo.
6-6-1998	Jesús Ángel Pérez Garci-lópez i Marta Rodas Comas.
7-6-1998	David Corney Cufí i Judit Vicens Alay.
14-6-1998	Víctor Miquel Capdevila i Cristina Boada Font.
27-6-1998	José Pérez Zumaquero i Maria del Pilar Moreno Flores.
11-7-1998	Carles Miquel Llinàs i Marta Ferrer Lloveras.
18-7-1998	Jordi Ropero Call i Nüria Subirana Bret.
1-8-1998	José Manuel Gordón González i Elionor Bañuls Lozano.
1-8-1998	Joaquim Serra Simón i Isabel Mayol Maurici.
15-8-1998	Francisco Cabarrocas Esteve i Maria Rosa Rodríguez García.
15-8-1998	Francisco Fernández Perez Gil i Esther Malagón Mansilla.
5-9-1998	Joaquim Oliver Argelich i Pilar Martí Pla.
5-9-1998	Juan Enrique Castellà Margarit i Mercedes Zamora Jaén.
11-9-1998	Nicolás Molina López i Maria Àngels Cano Genobé.
26-9-1998	Santiago Codinach Roca i Esther Durán Santiago.
17-10-199	Manuel Onate Díaz i Montserrat Delgado Jiménez.

Joaquim Serra i Isabel Mayol

Secció coordinada per Cristina Cáceres, Marta Genoher i Pilar Ventura

TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS
Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.
CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC
C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

EMBOTITS ARTESANS
J & V Miquel S.C.
C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Desitja a tothom
Bones Festes !

Ara els nostres rius desemboquen al Palau Robert.

Els rius de Catalunya són molt més rics del que t'imagines. Són tot un món per descobrir. Amb el seu misteri. Amb la seva pròpia fauna. Amb la seva mitologia. Amb el seu passat. I també, amb molt de futur. I és que ara, a Catalunya, els rius tenen i ens donen vida. Redescobrim i conservem la seva màgia. Perquè els nostres rius són un patrimoni de tots. Ara, a Catalunya, els rius són vius. Viu-los al Palau Robert a partir del 6 d'octubre a l' Exposició **Les veus del riu.**

Generalitat de Catalunya

Ara és demà

Amb el patrocini de: Agbar AIGÜES DE BARCELONA

L'ajudant

Mentre travessava el jardí s'adonà que aquella nit era extremadament calorosa i humida; normal, una nit perfecta per a un atac de cor. Ara ja estava prop de la casa. En passar per davant del garatge es quedà observant els automòbils. Eren molt luxosos, aquella família devia ser d'aquells que donen tanta importància a tenir més i més car. Merda, aquests sempre eren els que requerien mes feina i sempre, sempre li tocaven a ell. Mentre es prometia demanar-li a ella una feina mes fàcil la pròxima vegada es continuà dirigint cap a la casa.

En aparèixer la casa davant seu s'adonà amb disgust i amb ràbia que efectivament aquella seria una feina difícil. Tot i la poca llum aquella casa hortera i ostentosa era digna de la mes terrible de les telesèries i a sobra es feia evident que només una ment assídua lectora de les revistes del cor podia ser la responsable d'aquell tumor arquitectònic. S'assegué en una cadira de la terrassa, en la seva ment comptava fins a deu i simulava que tot allò li era indiferent, era un professional i havia de complir el seu deure.

Pràcticament totes les portes, finestres i balcons estaven oberts intentant temptar l'aire a córrer amunt i avall de la casa. Entrà per la porta que li quedava més propera; a les parets d'aquella habitació hi havia unes quantes lleixes amb llibres, al cantó d'una butaca o com una prolongació d'aquesta un moble bar s'empolsegava amb el pas del temps, només una ampolla de JB estava neta, immaculada, només li faltava una petita quantitat de licor; al cantó oposat al petit bar un sofà de la mateixa colecció restava allà avorrit. Sí, aquell era el lloc (sempre sabia quin era el lloc correcte). Així doncs només quedava esperar que aparegués l'home.

Per passar l'estona es va dirigir cap a una de les estanteries. Tots els llibres estaven enquadernats amb tapes dures, la majoria de pell. N'agafà un a l'atzar i en llegí el dors *"El Lazarillo de Tormes"*. En obrir el llibre per fullejar-lo s'indignà, aquella gent no només eren capaços de viure en la mes esperpéntica de les cases, sinó que també tenien llibres en blanc. Sempre igual, els pitjors casos li tocaven a ell. En la pròxima feina exigiria un suïcida o algun fanàtic de qualsevol religió. En quan al cas present li'n fotia totalment i no pensava tenir ni un gest d'amabilitat. Sortí emprenyat de l'habitació i començà a cercar-lo per tota la casa.

PERE COSTA

Se'l va trobar repapat com una paparra al sofà de la cuina, i entrà:

Miquel, estigues preparat o no t'acabes de morir i et vinc a buscar, espavila que marxem -digué amb l'autoritat que tenen junts un director de col·legi i un policia uniformat. En Miquel s'aixecà, però acostumat a ser més "xulo" i mes cretí que ningú li respongué:

Qui et creus que ets per entrar a casa meva i dir-me que m'acabo de morir. No saps amb qui parles, tu!

Jo no em crec res. Sóc un ajudant de la mort i no hi ha res a fer , t'has mort.

I per què no ve la mort a buscar-me? Jo em mereixo més que un ajudant.

-Ella està molt ocupada amb no sé quina guerra, a més aquestes merdes de feines sempre toquen als pringats com jo i encara que fos ella qui estigués aquí el fet seria el mateix, ets mort.

I es pot saber per què ha de ser precisament avui? Aquest dilluns vinent tancaré un negoci molt importat. Que no t'adones que seria una falta de respecte no anar-hi.? Va, deixem-ho per més endavant i no en parlem més...

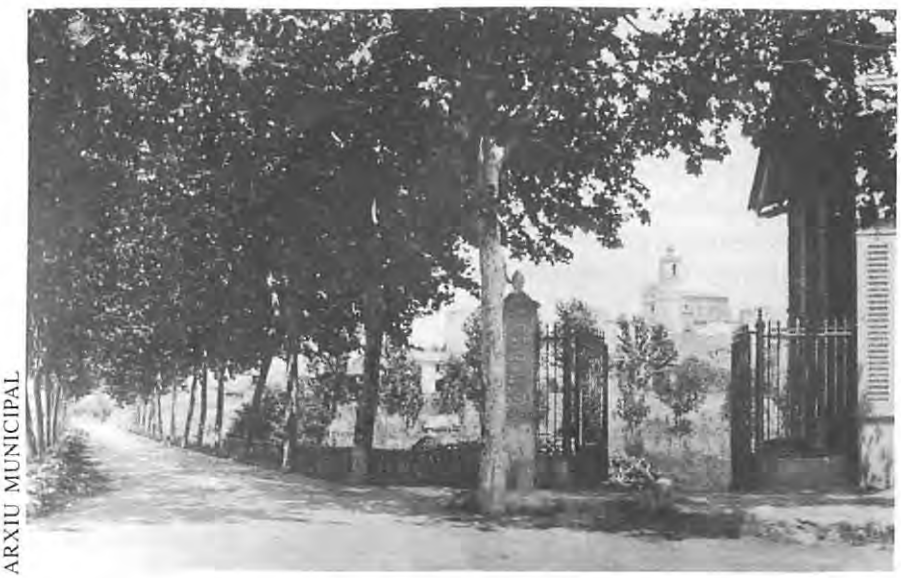
Et mors avui perquè fa massa calor per al teu cor; a més no és com anar a cal dentista morir-te. Que et penses que pots telefonar i anul·lar la visita?

Dit això i disposat a no gastar ni un segon més del seu temps l'agafà pel ganyot i se l'emportà, aquell idiota havia conseguit treure'l totalment de polleguera. Millor que demanar un suïcida la pròxima vegada seria demanar unes vacances o un trasllat. Sí, un trasllat, això era el que li convenia.

Lluc Bassets Pla

Retorns

Es tracta de reproduir una Oda en Prosa en la seva versió original de l'any 1948. Dedicada avui a l'atenció i respecte de tots aquells residents a Llagostera vinguts dels diferents espais d'Espanya que, si bé conserven les seves pròpies arrels, s'han identificat amb les nostres coses. El seu títol: "**Paisaje Nuestro**"

ARXIU MUNICIPAL

Desde siempre, paisaje nuestro, me he sentido obligado a ti y ahora que oportunidad tengo, permíteme te cante y te exalte públicamente, no ya como otras veces en soliloquio he hecho, sino con la palabra escrita, descubriendo todo cuanto sentir..., gozar..., experimentar..., tú me has hecho.

Nada tienes que envidiar a otros paisajes, ya que la Naturaleza ha volcado en ti buena parte de sus sublimes encantos.

Circunstancialmente me he alejado de ti largo tiempo. Más de una vez... Y he contemplado nuevos paisajes, innúmeros, donde la misma Naturaleza ha creado también su maravilla que me han cautivado.

Mas nunca allá donde me he encontrado he podido apartar la imagen de tu configuración, la silueta de tu poblado, quebrada de altos y bajos, con la magnificencia de tu campanario..., que se alza altivo y majestuoso, con paternal sonrisa, en el montículo providencial que ante el crepúsculo del atardecer exhala desde lontananza, poesía..., embriaguez..., sublimidad!

Mas nunca dejé, como en los momentos que estoy a tu lado, de ensimismarme en la visión de tus campos, creados y cuidados por mano de aquellos que has reunido en tu entorno y que tanto en el valle como en el llano, han sabido tejerlo de color y vida..., variedad..., sustento..., perfume... y encanto..., que se sucede en cada una de las estaciones del año.

Y tus bosques, sin luces y esplendores, que encierran parajes de inmarcesible belleza con el susurro del agua que se desprende de tus torrentes, sinuosos y abismales, que transportan en un estado de embriaguez selvática y poética.

Tu poblado, campo y bosque forman el más risueño y encantador de los conjuntos, vivificados por los rayos que el rey de los astros sobre ti derrama la mayor parte de los días del año.

Dime sino; ¡A cuántos has retenido y acaparado la atención! ¡Cuántos pueden evocar de ti imborrables recuerdos!

Desde tus típicas y espaciosas callejuelas, desde tus acogedores e incomparables accesos de paso y paseo, donde los enamorados te contemplan y gozan del ambiente, hasta la inmensidad de tus campos y de tus bosques de frondosos alcornocales que te caracterizan, pinares, robles, castaños y encinas..., que encierran rincones de paraíso, con el murmullo de tus riachuelos, la fragancia de tus hierbas y flores campestres, y el aroma silvestre de las plantas que engendras... fecundo.

¡Paisaje Nuestro, de todo tienes...!

Quisiera detallarte y desmenuzarte, citar uno a uno tus caracteres y cualidades... materializarte. Mas no sé hacerlo o no puedo, tal vez porque desde siglos guardas en tus entrañas los restos de mis antepasados y llevo impregnado en mi ser partículas de tu incienso.

En fin, dejo que otros más de esta era lo prueben. De lo que sí estoy cierto es que todos aquellos que te conocen, aman y sienten, así, de este modo ya te comprenden.

¡Gracias...! Gracias paisaje nuestro por la inspiración que me has dado. A ti sólo debo el acierto que haya podido lograr con mi modesta pluma al dirigirte esta sentida endecha."

Amb la més bona de les intencions.

Guillem Sureda i Gironès
Llagostera, octubre del 1998

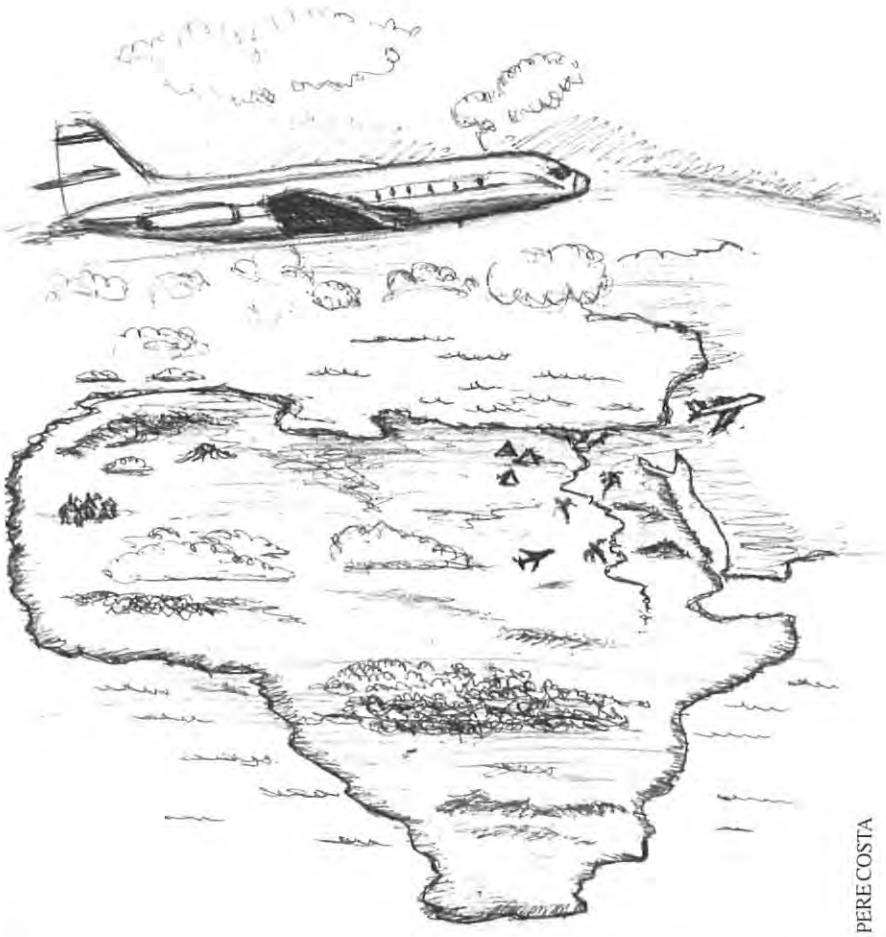
Rècord esbalaïdor

Aquest rècord que va deixar estupefacte el món enter no fou cap cosa preparada ni pensada ja de temps sinó que va succeir de manera imprevista a fi d'evacuar unes persones que es trobaven en perill.

El dia 4 de maig de 1991 va establir-se un rècord esbalaïdor, 1086 jueus d'Etiòpia anomenats "fallasas", foren evaquats a Israel en avió d'un sol viatge, (el doble de persones que podia portar aquell avió "Jumbo"), per tant, no és sorprenent dir que mai fins aleshores un nombre tan elevat de persones havien volat dins d'un avió comercial en un sol vol. Durant el viatge van néixer dos nens, així, que en aterrar a Israel el nombre de passatgers havia augmentat fins a 1088.

El vol era un dels 40 que s'havien fletat per evacuar un total de 14.000 jueus que en 24 hores havien de ser transportats des d'Addis Abeba fins a la seva terra. Aquesta operació, denominada "Salomó", havia estat planejada ja setmanes abans amb l'assessorament diplomàtic dels Estats Units i la petició personal del president Bush al govern etíop, a fi de poder transportar aquella gent per via aèria lliurement. L'Agència jueva per Israel El. AI. i la companyia israelí, ajudaren a coordinar tota l'operació.

Després de la caiguda del règim marxista a Etiopia i la pujada al poder d'un govern interí, Addis Abeba va estar assetjada pels rebels que donaven suport a l'anterior president del país. Els rebels eren àrabs amb un clar sentiment anti-jueu, cosa que feia indispensable la seva evacuació al més aviat possible. En aquest vol rècord, en les fileres de seients per a 10 persones, se n'hi encabien entre 18 i 20 encaixades les unes damunt de les altres; a l'avió no hi havia serveis, ja que l'únic que es pretenia era treure el major nombre de persones en el menor espai de temps possible. Tant el vol rècord, en el qual viatjaven 1.088 persones com tots els altres restants, van ser dirigits per El. AI. i les Forces Aèries d'Israel, utilitzant-se solament un avió etíop. Mai s'havia vist un nombre tant gran de persones juntes dins d'un avió "Jumbo". Les condicions eren insuportables àdhuc per aquells que tenien les esperances de poder començar una nova vida. Però malgrat les dificultats viscudes, tots els vols van arribar feliçment a Israel, així com també els dos nens que van néixer durant el trajecte record. Si bé alguns d'aquest vols s'hagueren de fer-se entre els trets dels rebels que no causaren cap víctima tota aquella multitud que anaven dins de l'avió, una vegada aquest va aterrar, foren moltes les persones que en baixar de l'avió i trepitjar la seva terra, s'agenollaren i la besaren com a mostra d'agraïment per haver arribat feliçment a bon destí.

PERE COSTA

Document extret del llibre "GUINNESS" dels rècords.

Fèlix Sureda

Del megalític a l'època dels metalls II

Extret del llibre *Notícies de Llagostera i esdeveniments exteriors*, d'Emili Soler i Vicens

MIL ANYS A.C.

En el període avançat del BRONZE (mescla de coure i estany) va arribar la civilització LIGUR. Al nord d'Espanya es trobà molt d'estany i al sud coure. Per les Gavarres i Sant Llorenç i cal Magre de Caulès hi ha mines de plom i plata amoniacal, avui abandonades.

Aquestes tribus vingueren de l'Índia, passaren per l'est d'Europa i ocuparen el nostre país, on lluitaren amb altres tribus que venien del nord-est d'Europa. Tots plegats dominaren tot Espanya, s'aprofitaren de les seves riqueses, particularment metalls, i imposaren els enterraments incinerats. Les cendres i les penyores dels difunts les posaven en gerres de ceràmica del tipus campaniforme i les enterraven en sitges excavades a la terra.

A Bruguera de Llagostera s'han trobat antics enterraments amb petites tasses voltives de ceràmica molt basta, amb forma quasi cúbica. Segurament la ROCA DELS ESPIRALS de Ridaura, camí de Tallades, és un monument ritual, religiós o astrològic d'aquesta època. Però per aquestes contrades no es troben eines ni armes d'aquest metall perquè l'acidesa del terreny granític ho descompon tot.

En altres llocs de Catalunya i Almeria s'han trobat gresols i motlles que servien per fabricar destrals, espases, punyals, i fletxes; també fusaioles, pesos de pedra i de ceràmica per a teixir canem i restes de roda de carruatge o carreta de fusta.

CINC CENTS ANYS A.C.

Dominaren la civilització ALLSTÀTTICA i la de TENA; era el període inicial del ferro. A causa dels invasors del nord d'Europa procedents d'Alemanya i gràcies a les armes i útils de ferro que portaven, fets de material pur de procedència meteòrica, més potents que els de coure i bronze, aquelles civilitzacions s'imposaren fàcilment. A més, utilitzaven per primera vegada en aquesta regió els cavalls per a la guerra i adoraven el sol i la lluna. S'anomenaren CELTES i continuaren amb els enterraments incinerats; s'instal.laren molt més al nord-oest de la Península que a la nostra regió. Tot i així, fundaren en aquesta comarca algunes poblacions com Besalú, Sabadell, Verdú i d'altres. Construïen cistells de canyes i espardenyes de cànem i cultivaven la terra amb fangues de ferro i arades de fust amb la rella de pedra. Al mas Samada de Tossa es trobà una rella de pedra de basalt que encara es conserva en molt bon estat.

Calgueren molts anys per introduir-se la fabricació d'estris i armes de ferro a la nostra comarca, tot i ésser molt més forts i contundents, ja que per fondre ferro es necessita una temperatura de 1600 graus CELSIUS, que aconseguien amb carbó i manxes de pell de bèstia, lluny dels pocs més de 1000 graus que es podien aconseguir amb els forns de llenya, fins aleshores coneguts; aquests solament eren suficients per a fondre l'estany, la plata, el coure i el plom.

El ferro tenia, a més, el secret de donar el TREMP que la majoria dels forjadors desconeixien, el qual s'aconseguia picant el ferro en calent i submergint-lo en oli o en aigua freda; al mateix temps, com que s'oxidava molt ràpidament, el consideraven un material poc noble.

Les tribus del país no eren molt guerreres i quasi sempre estaven sotmeses als invasors. Ja molts anys enrera, els FENICIS i els ETRUSCS (segle VIII a.c.) tenien bases comercials a Roses, que havien fundat amb el nom de RHODE. Es creu que els GRECS i els FOCEUS van fundar el segle VI a.c. Sant Martí d'Empúries i d'aquest nom bé la denominació de l'Empordà, del grec Emporion (mercat). A Empúries s'han trobat molts vestigis d'aquesta gent: l'estàtua de l'Escolapi, el tors d'Afrodita i molts altres testimoniatges.

Aquests primers colonitzadors no guerrejaven ni es barrejaven amb la població autòctona, ja que solament venien a negociar, costejant amb les seves petites barques. Importaven ceràmica fina i s'emportaven pells, minerals, cànem i balca, i vímets dels aiguamolls de l'Empordà.

Encara que no hi havia gaire contacte, la gent del país va recollir d'ells molta part de les seves activitats.

Les poblacions del país i les tribus estaven regides pel CONSELL DELS VELLS i cada regió tenia una denominació diferent, sota la comuna dels IBERS, així hi havia: Ilergetes, Castellans, Ceretans, Laietans, Ausetans i els Indigets que ocupaven des del Tordera fins a Roses, si bé els Ausetans també estaven per la Selva i els Laietans al Maresme.

A causa de les invasions estrangeres, la gent del país es va retirar a una segona línia del litoral, per evitar enfrontaments i així poder continuar essent independents.

Els del país negociaven amb els nouvinguts que s'emportaven els metalls, les bèsties i els productes del camp; a canvi, aconseguiren ceràmica fina, aparegué la fabricació d'eines, armes i monedes i manipularen tota classe de metalls. També vingueren a plantar, d'importació, la vinya i l'olivera.

Emili Soler i Vicens

A un suro gran

Per circumstàncies que ara no venen al cas, van caure a les meves mans -ja en una altra ocasió els havia llegit- uns versos dedicats al suro gros de Romanyà. No sé qui és el seu autor/a.

Vagi per endavant manifestar que jo no vaig veure mai aquest singular i únic exemplar surer, però n'havia sentit parlar molt als meus pares dient que era una bestiassa de gran. L'anomenaven "el suro gros d'en Cama". *El que sí recordo -crec que va ésser a les darreries dels cinquanta- quan es va dir que l'havien tallat. Al cap d'un temps vaig veure, des de la carretera, la seva gran soca al jardí de l'Hotel Comptat Sant Jordi, de Calonge. Ara he sabut que l'hi va portar, amb molt treball, un camió d'en Payret, de Llagostera.*

Com sia que la nostra vila fou una pionera, per cert amb molta empenta, en la indústria del suro i en particular en l'elaboració de taps fins no fa massa anys, he pensat que seria d'interès -no vull ni crec treure amb això cap dret d'autor a ningú- reproduir aquests versos en el "nostre" Butlletí, perquè els que no n'havien sentit contar mai res, o bé no en tenien coneixement, sàpiguen que a Romanyà, a més de l'interessant dolmen que hi ha, també hi tenien un famós suro que, segons tinc entès, es trobaven a una distància no massa lluny l'un de l'altre, és a dir que es feren companyia una bona colla de segles.

Llorenç Ventura Sabarí

EL SURO GROS DE ROMANYÀ

Conten, la gent de muntanya,
que ha baixat suarà al pla,
dels cingles de Vallvanera
i els comals de Romanyà,
que, a les nits, quant tot reposa,
se sent un estrany panteixar,
com si sorgís de la terra;
com d'algú que vol plorar
i una veu potenta i fonda,
d'aquesta manera sol parlar:
"Adéu, terra catalana,
de la Selva i l'Empordà,
ja me'n vaig per a no tornar;
fa deu segles que m'hi saben,
pel suro més gros i sa;
cinc hores a la rodona,
m'han sentit anomenar.
Pregunteu-ho als trefinaires,
de Palamós i Cassà,
de Sant Feliu i Calonge
i si algun encara hi ha,
prou en conservarà memòria,
del SURO GROS DE ROMANYÀ".

* * * *

S'han encès estranyes guerres,
que el món han fet trontollar;
els suros de la contrada,
com se'n deuen recordar!
i les destrals nit i dia,
no paren de rosegar,
tantes sureres germanes
que amb tristesa veig dalmar!
En altres temps, els pagesos,
prou les sabien guardar;
si els carboners contractaven,
sols havien de tallar,
els suros vells i xacrosos
i els espessos de mal gra;
com en antics sacrificis,
allà els feien carbonar,
mentre el fum, que és la nostra ànima,
s'escampava bosc enllà.
Ni aquest consol ara ens queda;
els que ens vénen a tallar,
són colles de gent pagada,
que tot s'ho han d'emportar:
pelagrí, escorça i llenya;
ni un bri deixen per cremar
i és veuen les serres nues,
com després d'un huracà.
De suros vells i joves,
a cap en veig perdonar;
ara en cau un, ara un altre,
a tots els veig capular
i sent-ho cruixir ses branques,
que el cor em fan esglaiar.

* * * *

Al redós del meu brancatge,
hi he vist aixoplugar,
els caçadors de ma terra,
perseguint el porc-senglar;
servint-los molts cops de guaita,
Déu sap els que he vist matar!.
ELS PELADORS, de llurs fatos,
m'anomenen guardià
i els dono ombra amistosa,
alhora de reposar.
Cada any el cucut quan torna,
per l'Abril, em ve a cantar
i els tudons d'aquestes serres,
si vénen ha assolellar,
rebuscant més glans gustoses,
cada dia al fer-se clar.
Els tors, l'any vinent, quan tornin
no tindran ha on reposar;
el cucut, per més que cerqui,
tampoc em sabrà trobar
i els tudons que, entre més branques,
es venien ha ajocar,
ja no en trobaran ni rastre,
ni una estella ni una gla.

* * * *

Botxins, canalles! aquest món,
com em costa de deixar,
però ans la vida no em manqui,
sols em cal acomiadar,

dels amos de les sureres,
que ens han fet tan mal passar;
per sols un trist grapat de plata,
ara en veneu com un ca,
després que, amb la nostra pela,
us em donat tan bon pa
i us em enriquit, tal volta,
així ens ho feu pagar?.
Tants idil·lis que jo guardo,
cap suro els pot esmentar,
car sempre que una parella,
festejant ve a descansar,
sota mes branques l'acotxo,
perquè els serveixi d'altar.
Els temps de les meves glòries,
no és més que un record llunyà;
ara, els trefins ja no valen
i ningú vol apreciar,
aquell valor que tenia,
el bon suro català
i fan els trefins d'engrunes
i els taps els han d'emmotllar.
L'ampolla que jo tapava,
ja la podia degustar,
el "gurmet" de més prestigi
i els de més fi paladar;
amb l'estrèpit que movien,
els meus taps, en destapar,
lograren que arreu del món,
agafarà gran renom,
la indústria de l'Empordà.

* * * *

Sent-ho els botxins que s'acosten,
amb són fatídic picar;
les destrals que mai no paren,
ni els xerracs de xerracar.
Mes ha, també la vostra hora,
fatalment arribarà,
quan no tindreu diners per viure,
ni boscos per esberlar,
vindreu a gratar aquestes serres,
que un mal dia vàreu pelar.
Dels suros petits, encara que creixin,
per fer-vos pagar la jugada,
ni pelant-los tres vegades,
el treball us pagarà;
llavors serà l'hora amarga,
l'hora que haureu de purgar,
les injustícies comeses,
amb el suro català.
Descalceu botxins ma soca,
mes arrels heu de trencar,
una a una perseguiu-les!
que fan de bon òbirar;
els llamps m'han respectat sempre,
vosaltres m'heu de matar.

* * * *

Tal és la veu que han sentit,
persones de seny molt clar,
a la nit, quan tot reposa,
no podem assegurar,
si és veritat o somni això,
mes jo, tinc per cert que els suros, si
es podessin expressar,
veient la guerra implacable,
que cada dia se'ls fa,
d'aquest faisó ho diria,
en nom d'ells, llur capità,
que s'alça potent encara,
dels cingles de Romanyà.

Palamós, any 1917

CONTINUACIÓ

Sembla que sentint la gent,
com aquest noble poeta,
traduïnt el sentiment,
que el suro sentia en perdre,
l'únic que tenia, la vida,
a l'haver de deixar la terra,
van sentir llàstima, potser;
o és que varen reconèixer,
que un suro tan gros i sa,
en el món feia conèixer,
que un suro tan gros i sa,
en el món feia conèixer,
que un suro tan gros i sa,
en el món feia conèixer,
el poblet de Romanyà?.
El que va ésser no ho sabem;
però sí podem assegurar,
que fins després de trenta anys,
haurem pogut admirar,
el suro que tanta gent,
han sentit anomenar.

* * * *

De vell i corcat s'ha mor,
sense poder-se trobar,
per més que pels seus voltants cerquin
de tan gros, cap seu germà.
Després de mor, l'han tallat
i, del poblet de muntanya,
a la costa l'han baixat,
a on, si ell em podés escoltar,
admirada li diria,
com si fos un ser humà:
SURO GROS, poc t'ho pensaves,
a on havies de reposar,
quan sempre tu panteixaves
i turmentant-te exclamaves,
que la ingratitud dels homes,
de tu els faria oblidar.
Mai vas ésser més famós;
molt més que abans, de tu es parla,
perquè la teva gran soca,
en un jardí l'han posada,
a on tothom, de tot el món,
allí poden admirar-la.
Aquest jardí es d'un hotel,
d'un hotel d'aquells tan bons,
a on gent de tots els contorns,
hi van a passar jornades,
per allí poder admirar,
la preciosa COSTA BRAVA.

* * * *

Ara és mor; però és admirat;
encara que ja mai més,
ses branques podran gronxar,
a tothom qui el coneixia;
els que anaven a contemplar,
al més vell de tots els suros:
el SURO GROS DE ROMANYÀ!.

Platja d'Aro, any 1960

Oníric

M'allibere com tantes altres vegades.

O...potser seria millor dir: sóc alliberat. No importa. Ja no estic lligat. Puc vagar per ací i per allà com tantes altres, incomptables, nits...Però ¿on és ací i on és allà? No m'ho plantege. Sols sé que vague sense direcció...perquè la direcció no existeix.

Em trobe en un estat de calma. No ansie res, ni res rebutge. L'únic que existeix per a mi és vagar sense rumb.

Poc a poc alguna cosa va canviant. No sé què és, però va canviant. Sent que el meu anterior estat se va esvaint per a donar lloc a una altra sensació distinta. Ara sóc més lleuger. Però ja no vague sense direcció. Al meu voltant s'està formant un món, i jo el sobrevole, sense formar part d'ell...encara.

No és un món real. Ni tan sols sé si és un món o sols un fragment de món, però això no és essencial per a mi.

Encara no em sent com a part d'ell...Tan sols em limite a contemplar el paisatge que veig.

Ja està prou definit com per a què em cause alguna sensació. És un paisatge pur, que no sols s'ha de mirar, sinó que s'ha de sentir. I jo ja estic sentint-lo. Penetra en l'ànima suaument, transmetent una pau que sols es pot transmetre d'eixa manera. El sol no encega, dóna una llum difusa que realça la sensació que proporciona eixe món. El sol pertany a eixe món.

El sol tampoc calfa, però no sent fred. El fred no existeix. No existeixen les sensacions externes. És un món de sensacions interiors.

El món va fent-se més real. Jo el faig més real. Fins ara no me n'havia adonat, però sóc jo qui està creant eixe món. De totes formes, de seguida ho oblide i vaig acostant-me a ell.

Quasi sense adonar-me, forme part del món. Ara és molt més real, i el suau paisatge s'ha esvaït.

Em falta poc per a sentir eixe món físicament. Però sé que això és impossible. Sols el percep per sensacions interiors. Sensacions que s'acosten molt a la realitat, però mai apleguen a ser-ho. Açò és una de les coses que més m'agraden d'aquest lloc. Em fascina la seua irrealitat tan real.

Em submergisc de ple en la irrealitat durant un temps que no sóc capaç de mesurar. ¿És un instant infinit o és un infinit instantani? ¿Pot ser tant de temps com supose, o és que no existeix el temps?

De totes formes, tot té un final.

Ara, com sempre, jo sent una espècie d'angúnia quan percep el proper desenllaç. Aquest és més dolorós unes vegades que d'altres. Algunes voltes no ha provocat cap angúnia. I en comptades ocasions s'ha fusionat el món amb el desenllaç, per donar lloc a una sensació de felicitat. Pot ser que d'irreal felicitat. Però felicitat al cap i a la fi.

La rapidesa del desenllaç varia d'unes vegades a d'altres. Aquest desenllaç d'ara no està sent massa brusc, així que tinc l'esperança de que es fusione amb el món i, per tant, perdure la sensació en l'altre món. No m'agradaria que es sumira en l'oblit tot el que he creat sense adonar-me, i que ara està començant a esvair-se.

Tot allò que estic contemplant va formant part del no res, però la sensació encara perdura. Estic tornant a la gàbia de la qual m'he alliberat no sé quant de temps fa. La desaparició del món va accelerant-se tant com la meua tornada.

Ara eixe món ja no existeix. I jo sé que ja he d'entrar prompte a la casa que em manté presoner, però que alhora em guarda.

Vaig a tornar a entrar, com tantes altres vegades.

Estic entrant...

Ja estic dins.

LLUM...

Sueca, a 24 d'abril de 1994
Glauc Mestral

In Memoriam: 18-22 de juliol de 1998

Amics i amigues que estimem la natura, hem estat preocupats per l'estat dels nostres espais naturals, però mai de cebuts. Ara estem de dol. Els nostres cors impotents davant la crua realitat. El cap de setmana del 18-22 de juliol van morir 18 milions d'arbres a les comarques del Bages, el Solsonès, l'Anoia i la Segarra calcinats per les flames incandescents del foc 'natural'.

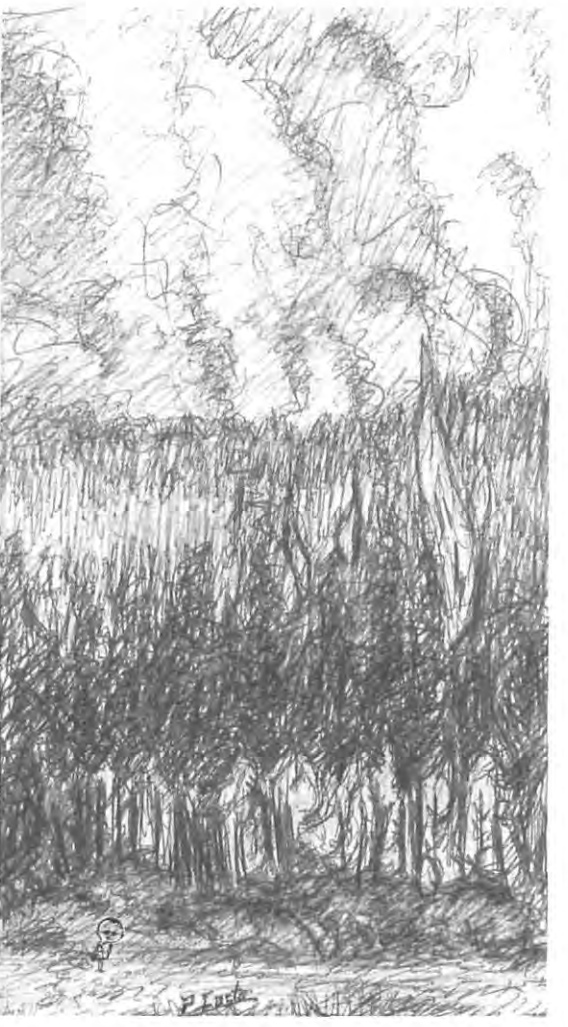
Potser va ésser negligència o mala voluntat, o potser va ésser provocat, però la força humana i els helicòpters no el van poder parar, tots els factors eren adversos: la humitat, la temperatura i el vent. Han cremat 26.500 hectàrees del nostre país i la casa de moltes espècies animals que van sucumbir en cinc dies d'infern, no hi va haver temps pel purgatori. I ara el cel des de la terra negra es veu ben clar.

Els homes i les dones de la nostra terra han plorat i no volen tornar a plorar quan altres paisatges no puguin lluir davant la mirada del més enllà.

Les pèrdues han estat de tot tipus: econòmiques, morals i a llarg termini. Cal recuperar energies i regenerar, com fa l'antiga ciència de la medicina. Sobretot prevenir, si el mal arriba, curar, i avui dia regenerar les ferides de les cremades. Encara no entenc com l'administració no sap preveure i pensa que curant tot es solucionarà.

Hem de començar a treballar amb la natura com a companya i ajuda els pocs homes i dones que avui tenen cura del nostre paisatge natural. Amb prevenció als boscos, vigilar que no torni a passar. Si cal curarem i també regenerarem amb seny. No abandonem les forces amigues i amics de la natura. Fins ben aviat.

Teresa Puértolas López.

PERE COSTA

M.ª Assumpció Llobet
Centre d'Estètica
Bon Nadal a tots!
C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

farmàcia
lluís saurí
pau casals, 13 - tel. 805599
llagostera

EL BUTLLETÍ de Llagostera

Les extraordinàries propietats de l'Agrimònia Eupatoria (Agrimònia, Herberola o Serverola)

La seva utilització en el món de la fitoteràpia és molt antiga. A molt llocs és coneguda com "l'herba de sant guillem. També rep el nom de "te del nord", perquè durant molts anys se n'ha utilitzat com a infusió digestiva al nord d'Europa, on l'autèntic te era molt car. Per últim també porta el sobrenom "d'herba de les ferides" ja que no fa tants anys es feien servir les seves fulles tendres per guarir ferides, abscessos i úlceres.

A nivell més popular, la seva aplicació més coneguda és com a astringent, però si aprofundim una mica més veurem que a més de l'afecte astringent, actua sobre les inflamacions de la mucosa digestiva.

Alguns estudis troben en el seu nom la paraula (eupatòria) que té relació directa amb el terme grec "hepar" (fetge). De fet ha estat reconeguda com a excel·lent remeï contra els problemes hepàtics, sobretot per a les inflamacions cròniques d'aquest òrgan (hepatitis)

Podem dir per últim que l'Agrimònia és un autèntic bon remei per:

- Higiene bucal: es pot aplicar després d'haver-se rentat les dents amb l'objectiu d'enfortir la mucosa. És bo també per a les persones que tenen les genives sensibles i sagnen amb facilitat en raspallar-se.
- Aftes bucals: poden curar-se amb l'aplicació d'aquesta planta, que les elimina i calma les molèsties originades per la seva presència.
- Problemes crònics de faringitis, laringitis i angines de repetició: augmenta la resistència de la mucosa davant de les agressions externes.
- Les aplicacions externes de l'Agrimònia s'utilitzen com: cicatritzants d'úlceres, ferides, coïssors, cremades i abscessos. Té propietats calmants i antiinflamatòries, útils en contusions, esquinços, petits edemes, inflamacions articulars i varius.El seu efecte és lent però eficaç.

FITXA DE RESUM

Part utilitzada
- Fulles i flors

Propietats
Ús intern
- Astringent
- Digestiu
- Colèric
- Tònic
- Antinfeccións

Ús extern
- Vulnerari
- Protecció de la mucosa bucal i del coll
- Antinfecciosa

Indicacions
Ús intern
- Diarrees
- Còlics intestinals
- Digestions difícils
- Falta de gana
- Disquinèsia biliar
- Gastritis

Us extern
- Faringitis
- afonia
- Sinusitis
- aftes
- laringitis
- Estomatitis
- Angines

Dosificació
Ús intern
-Infusió: 20gr de fulles/ 30 o 50gr de flors per litre, 3 vegades al dia, sempre calent i després de menjar.
- Extracte fluid: 15 gotes, 3 vegades al dia
- Tintura mare: 20/30 gotes, 3 vegades al dia

Ús extern
- Infusió: 20gr de fulles / 30 o 50gr de flors per litre, glopeig o gàrgares de 3 o 4 vegades al dia. Compreses calentes sobre ferides i úlceres.
- Extracte fluid: 60/ 80 gotes per litre d'aigua
- Tintura mare: 100/ 120 gotes per litre d'aigua.

Efectes secundaris
No se n'han descrit en dosis terapèutiques

Contraindicacions
No se n'han descrit a dosis terapèutiques

Observacions
És recomanable sempre un rentat amb bicarbonat en forma de gàrgares abans d'aplicar l'Agrimònia; en les foses nasals se substituirà per sèrum fisiològic o aigua marina. En les aplicacions internes podem endolcir amb mel les infusions per suavitzar i tonificar la mucosa a la vegada que realitzem el tractament amb l'Agrimònia.

Sílvia Cortés Rodés

Nota: aquesta informació no vol ni pretén, en cap cas, substituir la del metge

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: Viuràs molt bons momen ts tant amb els teus familiars com amb la teva parella, aprofita-ho.

Feina: Tindràs algun problema de comunicació amb els teus companys i caps de feina, però no et preocupis; aviat se solucionaran.

Salut: No comencis massa aviat a menjar torrons o en quedaràs ben fart.

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: Ara és el moment, et divertiràs molt. Sobretot en el terreny de l'amor.

Feina: Per fi aconseguiràs tenir tots els teus assumptes en ordre i arribaràs a un bon nivell d'organització personal.

Salut: Notaràs unes petites molèsties físiques que se solucionaran ràpidament.

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: Els fills et demanaran més atenció, però això no et tallarà els bons moments de què gaudiràs amb la teva parella.

Feina: Faràs hores extres de treball per tal de poder perfeccionar una nova tècnica, però a canvi et serà molt divertit i entretingut.

Salut: No deixis de banda la teva disciplina física i el descans necessari.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: Recuperaràs la il·lusió de viure en parella i tindràs moltes ganes de fer coses noves amb ella.

Feina: Et sens en un bon moment d'equilibri personal, cosa que farà que aportis noves idees a la teva empresa.

Salut: La teva vitalitat, que feia temps semblava que havies perdut, la recuperaràs de forma extraordinària.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: Faràs una escapada sorpresa amb la teva parella que et permetrà descobrir coses que encara no sabies.

Feina: De mica en mica la rutina de la vida professional desapareixerà i aportaràs moltes idees noves i dinamisme al teu lloc de treball.

Salut: Trobaràs una activitat nova que t'apassionarà i a la qual dedicaràs moltes hores.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: La teva parella recuperarà l'alegria perduda i junts passareu molts bons moments.

Feina: Recuperaràs la teva vitalitat cosa que et farà estar molt actiu de cara a futurs projectes professionals.

Salut: Dedicaràs molt del temps lliure a posar-te en forma. Ves amb compte i mira de no excedir-te.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: Aquells de vosaltres que no teniu parella ara és el vostre moment lligareu més que mai, fins hi tot massa.

Feina: Vés amb molt de compte si et proposen negocis ara no és el moment d'arriscar-se podries perdre par del teu capital.

Salut: Hauràs d'anar molt amb compte aquestes festes:t'agrada massa menjar.

ESCORPÍ del 24/10 al 22/11

Amor: Coneixeràs una persona molt especial, passa-t'ho bé !!!!

Feina: Gaudiràs de molta tranquil·litat en el terreny labora

Salut: Podria ser que algun mal de cap et jugués una mala estona. Vigila !!!

SAGITARI del 23/11 al 22/12

Amor: Les vetllades amb la família seran molt agradables, et sentiràs molt relaxat.

Feina: Dedicaràs molt atenció a la teva feina i et sorprendrà l'ajuda que rebràs dels teus companys.

Salut: Passaràs un període de molta tranquil·litat en aquest aspecte.

CAPRICORN del 23/12al 20/1

Amor: No estaràs especialment emotiu amb la teva parella cosa que portarà alguna discussió no gaire agradable.

Feina: De les teves estones lliures en so rtiran moltes idees per solucionar alguns problemes laborals. Aprofita-les !!!

Salut: Notaràs petites molèsties musculars, però no serà res greu.

AQUARI del 21/1 al 19/2

Amor: La teva vida íntima millorarà molt i la unió amb la teva parella s'enfortirà cada dia més.

Feina: Has d'estar molt a l'aguait i demostrar el que saps fer, ja que tindràs competència. Però no pateixis sabràs sortirten amb eficàcia.

Salut: Treu-te la mandra, comença ça ara aquell pla d'exercicis que t'havies proposat.

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: La teva parella estarà molt activa i et planificarà moltes activitats originals i divertides.

Feina: No et capfiquis per la rutina laboral. Aviat serà el moment per poder introduir nous canvia en el teu lloc de treball.

Salut: Aprofita ara que et sents motivat per continuar les teves activitats a l'aire lliure.

Llagostera, ____de_____ de 19__.

Estimats Reis Mags:

Signatura

_____

Remitent:

Palau Reial

Melcior ☐
Gaspar ☐
Baltasar ☐

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

L'Ajuntament de Llagostera us desitja unes Bones Festes

Conservem viu el patrimoni

Diputació de Girona

Al vostre servei.

Delictes i faltes

Era, segons varen relatar-me, una reunió d 'individus d'ambdós sexes que rondaven la quarentena; gent més o menys respectable, més o menys establerta; advocats, metges, menestrals o intel·lectuals, que constituïen un mostrari perfectament vàlid de la gent de la seva generació. Individus semblants als que conformen la població d'aquest poble, per exemple.

S'havien trobat per sopar, un costum força comú en la nostra cultura; i aquell vespre, com sempre, un costum de totes les cultures, parlaven de batalles passades; les rememoraven, o potser per ser més precisos, les invocaven, per reviure-les amb aquells amb els quals les havien compartit o les podien comprendre. Fou aleshores quan, amb la laxitud pròpia d'un ambient propici, amb la desinhibició que proporcionen els vins i caves, un d'ells, espontàniament, va reconéixer un pecat d'infància: feia molts anys, quan era un nen, el va vèncer la temptació i va sostreure il·lícitament la magnífica bufanda d'un company de classe. La confessió del petit delicte que segons l'autor va ser durament sancionat pels seus progenitors va desencadenar una mena de catarsi general, un exorcisme col.lectiu, una cerimònia purificadora, durant la qual, un darrere l'altre, tots els comensals sense excepció varen confessar pecats inconfesables dels quals s'avergonyien de manera sincera i profunda. Segons el relat, d'aquella sorprenent expiació pública i col.lectiva d'una colla d'individus raonables i decents, van sorgir confidències escandaloses. Des d'històries de conductors suïcides, fins a nits bàrbares durant les quals s'havien practicat balls eslaus damunt les carrosseries dels vehicles aparcats i destrossat abundant mobiliari urbà, passant per tota mena d'insensateses, imprudències i bretolades.

Així doncs, segons sembla, tots hem estat uns joves vàndals. Tenir-ho present és important per comprendre la vida, però per altra banda, recordar-ho és imprescindible quan es té l'oportunitat d'exercir el poder. No per ser condescendents sinó per saber que és el que es persegueix, contra què es lluita. Per entendre, per exemple, que més que l'infractor allò que convé perseguir és la infracció.

Les administracions locals, pràcticament arreu, mantenen un combat continu amb els que s'entretenen amb la devastació del mobiliari públic, o amb els que tracten amb negligència els espais col.lectius. Llagostera no és una excepció. Tinc la impressió però, que al nostre poble aquesta pugna s'afronta amb un cert desànim, amb poca fe, com si es comptés per endavant amb la derrota i únicament s'actués per acomplir, per deixar constància de l'esperit esportiu dels nostres governants. Veig a diari espais públics sobre els quals s'ha actuat, s'ha fet una esforç d'arranjament, i que després, quan són víctimes del saqueig dels bàrbars, s'abandonen i mantenen durant mesos, anys, o fins i tot definitivament, les cicatrius de les escomeses rebudes. I veig elevats signes de civilització, com els ginys aquells que guarden bossetes per recollir els excrements dels gossos, que fa mesos que no es reposen, potser perquè es confia poc en la seva utilitat i predomina la convicció que els infractors són incorregibles.

Les infraccions òbviament s'han de perseguir; a tots els que exerceixen la indolència i la irresponsabilitat com a forma de vida, no se'ls pot dispensar dels seus actes perquè la naturalesa humana sigui un obscur laberint, però al marge de tot això, des de l'administració s'ha d'actuar amb solidesa, amb la ferma creença que els parcs, el mobiliari urbà, els espais col.lectius en general, s'han de conservar i mantenir malgrat tot, i que la seva destrucció, injustificable, és un cost que cal asumir, no un eximent per no ocupar-se'n.

Si el relat del meu amic és cert, i aquells joves vàndals han esdevingut ciutadans modèlics, no és cap ingenuïtat arribar a conclusions optimistes i pensar que tendim a la civilització. Al capdavall, només cal contemplar els primers i més genuïns vàndals, ara tan europeus, tan pròspers, tan savis, i tan alts i rossos.

Enric Ramionet

La capacitat de rebel·lar-se

La lluita contra la instal·lació de la línia d'alta tensió d'Enher m'ha fet recuperar la confiança en unes quantes coses, però sobretot en la capacitat de la gent per rebel·lar-se davant allò que consideren injust. Tant li fa que els impulsors de la protesta fossin els propietaris directament afectats i que els ecologistes s'ho miressin de reüll, en un intercanvi evident de papers, però ara que les torres han començat a deixar la seva gegantina petjada en el pla de Panedes –30 metres d'alçada cadascuna!– crec que (gairebé) tothom estarà d'acord que si aquest és el preu del progrés potser que ens ho fem mirar.

En altres ocasions, els debats sobre projectes que impactaven en el territori llagosterenc solien acabar en clars enfrontaments entre valedors i opositors. I recordo com a més polèmic el de l'aeròdrom de Panedes –ves per on, si s'hagués construït, potser no hi hauria línia d'alta tensió!–. El cas és que entre una cosa i altra, aquestes torres elèctriques acaben d'emmerdar el darrer paratge que les urbanitzacions i les carreteres-barrera ens havien deixat.

En aquest BUTLLETÍ ja es parla àmpliament de la línia d'Enher, una lluita, tot sigui dit, que només he seguit a distància. Però em sembla ben galdós el paper que els ha tocat interpretar a l'alcaldessa Pilar Sancho (i també a l'alcalde de Cassà, Josep M. Dausà). Ambdós de CiU, ambdós de municipis que des de l'any 1979 han estat dominats pels convergents, ambdós contraris a la línia (almenys així ho han dit públicament), ambdós amb el cul a l'aire davant l'interès de l'Executiu de Jordi Pujol perquè Enher faci el projecte i sobretot, per la prepotència del conseller Antoni Subirà, un personatge molt mal educat.

Davant d'una situació com aquesta, un alcalde s'ha de posicionar. O s'hi està a favor o en contra, però quan es juga a dues cartes al final s'acaba perdent la partida.

Impremta
NONELL
Tel: (972) 83 00 45 Fax: (972) 80 54 94
Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

CARNS i EMBOTITS
GASCONS SC
C/. Migdia, 21 - Tel. 83 01 54
Bon Nadal !

RAMON BRUGULAT

Recordant en Joan Casanovas i Martinell

Hi ha personatges del poble que passaran a la història local pel seu activisme social, per la seva participació en la política, o pel seu fer professional. Però sovint ens oblidem dels que han destacat per la seva singularitat. I en Joan Casanovas era una d'aquestes persones que requereixen un raconet en la història. No puc dir que l'hagués tractat gaire, només ja fa molts anys com a client a la botiga i en alguna esporàdica conversa.

En Joan era un botiguer excepcional. Durant molts anys *can Rosito* va ser l'establiment de referència del poble per a nois i noies; tenien bones paraules per a tothom, feien la mateixa cara a rics i pobres, i si la butxaca era buida, servien igualment el gènere i ho cobraven a terminis, com es feia abans, perquè per a moltes famílies la setmanada només cobria les necessitats més elementals.

A més de bon venedor era un detallista, i no hi havia enterrament al qual ell (o el seu germà Enric, o la Maria) no assistissin. Fa molts anys, quan tenia més temps i encara no m'havia convençut del meu agnosticisme, també assistia a les cerimònies que es feien a la tarda. Era una opció que avui no acabo d'entendre. En recordo un, d'un pobre home que vivia a Rera-mur, en el qual hi havia poquíssima gent; les dones en una banda de l'església (aquelles separacions absurdes i incomprensibles) i a l'altra només érem tres: un familiar, en Joan i el que subscriu.

Era una manera de mostrar que per a ell –que les males llengües (i en un univers tan petit com el nostre n'hi ha tantes!) el feien diferent–. tothom es mereixia el mateix respecte. En Joan era un personatge heterogeni, simpatiquíssim i un gran ballarí, com demostrava any rere any el dia del ball de gala a l'envelat. Una imatge que m'agradaria preservar a la retina.

Una rotonda a Can Bernis

El tram de carretera que va de la Casablanca a El Carril és una vergonya. Un asfaltat infecte i una corba perillosíssima a Can Bernis, amb l'agreujant que és una de les entrades i sortides del poble i que hi ha la cruïlla de la carretera de Caldes. No entenc com en tots aquests anys no s'hi ha actuat. No sé si és de titularitat municipal, de la Diputació, de la Generalitat o del Ministeri d'Obres Públiques (ara Foment), però d'aquest tram fa anys que ningú no se'n preocupa i sembla com si ja ens estigués bé.

Encara recordo quan al final del carrer Girona hi havia un petit jardí amb una font. Era un racó agradable al qual ens aturàvem quan tornàvem de l'hort, a les Banyaloques. Amb l'excusa de donar prioritat als vehicles es va esborrar del mapa el jardinet, i es va crear una cruïlla salvatge perquè si vols anar a Caldes des del carrer Girona no tens visibilitat, i si vols entrar venint de Casablanca et trobes al mig com el dijous i sense gairebé veure els que vénen de la carretera de Tossa.

Ja fa temps, parlant amb Narcís Casas em va dir que ja hi havia un projecte per tota aquesta circumval·lació i que es desencallaria. Un extrem que ara no puc confirmar, però en qualsevol cas, crec que la realitat actual imposa una solució urgent a l'esmentada cruïlla. I crec que és el moment d'estrenar una rotonda, ja que és la solució viària més indicada per a aquell encreuament. Fer unes voreres decents en aquesta carretera urbana, ja em sembla tan evident i de tant sentit comú, que no s'hauria ni de mencionar.

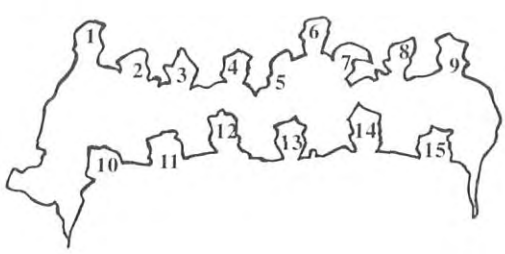
Joan Ventura Brugulat
1 de novembre del 1998

Àlbum de Fotos

Cor Caramelles Any 1952

Foto cedida per Salvador Masnou

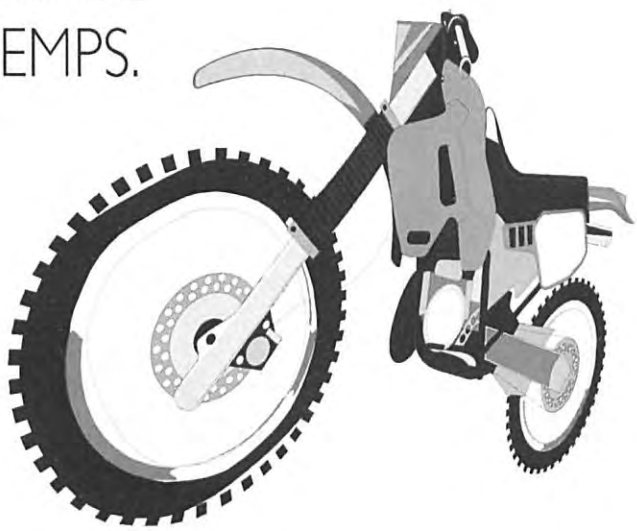

1 - Joan Vintcens Roca
2 - Pere Sais Sans
3 - Miquel Tarrés Duch
4 - Robert Rodríguez Coll
5 - Fernando Joan Figuerola
6 - Josep Batlle Jovaní
7 - Joan Puig Valls
8 - Joan Llenas Martinell
9 - Joan Casas Masgrau
10- Jaume Masnou Racino
11- Toni Soler Morató
12- Florenci Clara Jou
13- Jaume Moll Ferrandis
14- Jordi Solés Pujol
15 - Salvador Masnou Racino

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

llagostera MOTOR

TOT PER LA TEVA MOTO
RECANVIS, ACCESORIS
i COMPLEMENTS.
VENDA i REPARACIÓ DE
MOTOS DE 2 i 4 TEMPS.

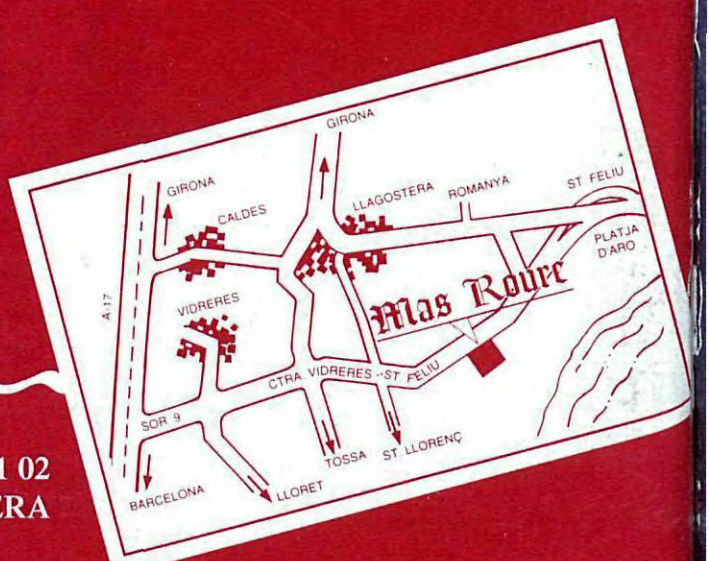
Passeig Romeu, 20
Tel / fax (972) 83 14 53
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Restaurant Mas Roure

Revetlla de Cap d'Any

Places limitades

Ctra. Vidreres a St. Feliu - Tels. 83 12 02 - 80 51 02
17240 LLAGOSTERA

EL BUTLLETÍ de Llagostera

ÚLTIMA HORA DEL CONFLICTE DE LA LÍNIA D'ALTA TENSIÓ.

El propassat divendres 4 de desembre, el magistrat Basilio García Melián, del jutjat de primera instància i instrucció número 6 de Girona, va ordenar la paralització preventiva de la construcció de la línia d'alta tensió de les Gavarres a Llagostera i Cassà. Aquesta paralització cautelar entrava en vigor a partir del dilluns 7 de desembre. Tot plegat, respon al fet que el magistrat va admetre a tràmit l'interdicte d'obra nova presentat per la coordinadora antilínia. Acte seguit, per mitjà del Cap Comercial d'ENHER a Girona, Antoni Jerez, l'empresa ENHER, va manifestar que fins que l'empresa no rebés l'ordre judicial, no aturarien les obres.

Malgrat rebre l'ordre de paralització el mateix dilluns 7 de desembre, l'empresa ENHER va continuar amb les obres al terme municipal de Llagostera. L'aturada de les obres no es va fer efectiva fins que els agents judicials s'apersonaren al terreny.

Aquesta paralització, que va ser rebuda amb satisfacció per els ajuntaments i els membres de la Coordinadora d'afectats, va durar només fins el dimarts 15, dos dies abans del judici verbal per resoldre l'interdicte entre les parts implicades. ENHER, al·legant que la zona on treballava no era afectada per l'ordre judicial de paralització de les obres, va reprendre els treballs de construcció de la línia al veïnat de Llebrers de Cassà de la Selva.
Aprofitant la compareixença davant del jutge, dijous 17 de desembre, la Coordinadora va denunciar aquest fet. Segons dictaminà el magistrat, la vista es reprendrà el proper dimecres 23 de desembre. Mentrestant, la paralització de les obres continua vigent fins nova ordre.

Per acabar, voldríem fer arribar des de la redacció del Butlletí el nostre suport a tota aquella gent que s'oposa a la construcció d'aquesta línia i molt especialment a la Coordinadora Antilínia.

ÚLTIMA HORA DE CENTRE POLÍTIC
LA LÍNIA D'AL·LUCINACIÓ

El Butlletí us desitja un feliç any nou

EL BUTLLETÍ de Llagostera

Revista independent d'informació local

